

A.C. Joshi Library
P.U. Chandigarh

MSS No. 470 (Part 1 & 2) Subject Vedanta
Name of MSS Gian Ate Viveka (Gyan Gudi & Baber Granth)
Author Biram Das & Sunder Das
Period _____ Folios 177
Script Gurmukhi Source Bhabe Di Hatti, Amritsar
Missing Folios 11 (1 to 11)

470

Acc. No MS. 470.

Gian Atk Viveka.

470

- On General Principles
- (1) GIAN GUPTA / b Bram Das
- (2) BIBEK by Sundar Das

Panj. Ms.
8 P1

G 433

470 - Ms.

ਗਿਆਨ ਅਤੇ ਵਿਦੇਰ: ਅਪਰਨ
੧੨-੯੪ ਪਤਰੇ ॥ ਲ੦ ੩੦ ੯ ਪੰ. ਸ਼ੁਕਲ

ਹ੦ ਲ੦

$$\frac{2111}{5}$$

$$\frac{5}{5000}$$

$$5000$$

$$3000 = 5000$$

$$800 \times 5 \times 25 = 500$$

$$100 \times 2$$

$$\frac{35}{39}$$

$$9000 \times 9 \times 39$$

$$100 \times 2 \times 8$$

$$\frac{315}{37}$$

$$\frac{2205}{945}$$

$$11655$$

$$1456 \frac{9}{8}$$

$$\frac{5}{5000}$$

$$1156 - 14$$

$$128 \frac{3}{4} \times 17.3 = 21.09$$

$$10 \frac{5}{10} \times 100 = 1000$$

$$35 \times 38 - 10$$

$$638 \frac{5}{8}$$

$$466 - 10 - 8 = 458$$

$$2 \frac{1}{2} \times 14 = 35$$

$$12 \times 12 = 144$$

$$\frac{163800 \times 85.91}{114.8}$$

$$\begin{array}{r} 649 \\ 11466 \\ \times 552 \times \\ 65559 \\ 9828 \times \\ \hline 1039786 \end{array}$$

$$\frac{3202}{2026} \cdot 0126$$

$$\frac{549.645}{.0039 \times 64500.}$$

$$\begin{array}{r} 64543 \\ 36 \\ \hline 4515 \\ 1935 \times \\ \hline 598565 \\ .0023865 \end{array}$$

$$\frac{38.25 \times 6.84}{76}$$

$$\begin{array}{r} 38.257 \\ 684 \\ 153 \div \times \\ 3.6 \div \times \\ 2295 \times \\ \hline 261.6300 \end{array}$$

$$\frac{3712}{344} = 344.25$$

ਤਾਂ ਸਿਖ ਨੈ ਸਿਕਾ ਕਹਿਹਿ ਸਾਠਿ ਗੁਰੇ ਕੁ ਮਕੈ ਪਰ ਕਾਰਿ ਕਾ
 ਹੋ ॥ ਅਰ ਅਗਿਆਨ ਕੈ ਪਾਰਿ ਕਾਰ ਕਾ ਹੋ ॥ ਅਗਿਆ
 ਨ ਕੈ ਪਾਰਿ ਕਾਰਿ ਕਾ ਹੋ ॥ ਤਾਂ ਸਾਤਿ ਗੁਰੇ ਕਾ ਹੋ ਸਿਖ ਕ
 ਰਮ ਯਾਰਾ ਪਰ ਕਾਰ ਕਾ ਹੋ ॥ ਅਗਿਆਨ ਚਾਰਿ ਪਾਰਿ
 ਕਾਰਿ ਕਾ ਹੋ ॥ ਗਿਆਨ ਚਾਰ ਪਰ ਕਾਰ ਕਾ ਹੋ ॥ ਪ੍ਰਥਮੇ
 ਕਰਮ ਕਹਿ ਤੇ ਹਾ ॥ ਇਕ ਨਿਤ ਕਰਮ ਹੋ ॥ ਦੂਜਾ ਨਿਮਿ
 ਤ ਕਰਮ ਹੋ ॥ ਤੀਸਰਾ ਕਰਮ ਨ ਕਰਮ ਹੋ ॥ ਚੈਥਾ ਸੰਚਿ
 ਤ ਕਰਮ ਹੋ ॥ ਪੀਐ ਵਾਂ ਪਰਾਲਭ ਧਰਮ ਹੋ ॥ ਛੇ
 ਵਾਨ ਪ੍ਰਥਮ ਹੋ ਸਾਤਿ ਵਾ ਪਰਸਾਚਿ ਤ ਕਰਮ ਹੋ ॥

ਅਠਵਾਕਾਮਕਰਿ ਮਹੈ। ਨਵਾਕਾਇਕਕਾਰਿ ਮਹੈ
 ਦਸਵਾਬਾਇਕਕਰਮਹੈ। ਯਾਠਵਾਮਨਸਕਾਰਿ ਮਹੈ
 ਇਕਕਰਮਕੇਨਾਮਅਗੈਰੁਪਕਾਰਿਤੇਹਾਨਿਰਕਾਰਿਮ
 ਇਹਜੇਸੀਧਾਮਾਗਾਇਤ੍ਰੀਆਦਿਕਾਰਿਨੀ। ਨਾਮਤਕ
 ਰਮਏਹਜੇਪਰਉਪਕਾਰਕਰਨਾ। ਕਿਰੇਮਨਕਰਮ
 ਇਹਜੇਦੇਹਕਰਕਰਮਕਕਲੇ। ਸਿਰਿਤਏਹਜੇਤਿਨ
 ਕਾਅਭਿਮਾਨੀਹੋਦਾ। ਪੁਰਾਨਭਾਧਏਹਜੇਦੇਹਧਾ
 ਰਕਰਭੋਹਾਣੀ। ਨਾਖਿਪਕਰਮਏਹਜੇਮਾਸਮਦਭਾ
 ਵੇਸਵਾਭੋਗਣੀ। ਪਰਸਾਚਿਤਏਹਜੇਪਰਹੀਸਾਕ

ਗਿਆਪਕੋਸੁਖਚਾਹਣਾਂ। ਕਾਮਕਰਮਏਹਜੇਇਸਤ੍ਰੀ ॥ ੨੩ ॥
 ਪੁਤ੍ਰਪੰਨਕੀਚਾਹਣਹੋਈ। ਕਾਇਕਾਇਹੁਜੇਕਾਇਆ
 ਕਾਰੀਕੀਸੀਕਾਭਲਾਬੁਠਾਕਰਨਾ। ਭਾਇਕਾਇਹੁਜੇਭਾਂ
 ਦੀਕਾਰੀਕੀਆਕਾਬੁਠਾਭਲਾਕਰਨਾ। ਮਨਸਿਇਹੁ
 ਜੇਮਨਿਵਖੈਕੀਸੀਕਾਭਲਾਬੁਠਾਕਰਨਾ। ਅਗੇਆਗੇ
 ਆਨਚਾਰਪਰਕਾਦਾਕਾਹਿਤੇਹੈ। ਏਕਸਰਵਨਆਗੇ
 ਆਂਨਹੈ। ਦੂਜਾਮਨਿਨਆਗੇਆਂਨਹੈ। ਤੀਜਾਵੇਪਰ
 ਜੇਆਂਨਹੈ। ਚੌਥਾਨਿਸਚੇਆਗੇਆਂਨਿਹੈ। ਏਹੁਆਗੇ
 ਆਨਕੇਨਾਮਾਮਗੇਰੂਪਕਾਹਿਤੇਹੈ। ਸਰਵਨਆਗੇਆਂਨ

ਕਾਏ ਹਸਤੁ ਹੈ ਕਿਸੇ ਪੁਰਸਕ ਹਤੁ ਜੀਵ ਹੈ ਜੋ ਸੁਇਆਮ
 ਰਦੇਖਾ ਅਨਕ ਹਤੁ ਮੇਜੀਵਹਾ ਮਨਿਨਾ ਅਗਿਆਨ ਕਾਏ
 ਹਸਤੁ ਪ ਹੈ ਮਨਿਲੋ ਦੁਮੇਜੀਵਹਾ ਅਮਾਪੁ ਕੋ ਵੇਚ ਰਕੇ
 ਦੇਖੁ ਨ ਜੋ ਮੇਜੀਵ ਕੀਵਹਾ ਸਤਹਾ ਇਪੁ ਜੋ ਅਗਿਆਨ
 ਕਾਏ ਹਸਤੁ ਪ ਹੈ ਜੋ ਮੇਜੀਵਹਾ ਹੋਈ ਸਹੀ ਹੋ ਨਿਸਚੇ
 ਅਗਿਆਨ ਕਾਏ ਹਸਤੁ ਪ ਹੈ ਜੋ ਮੇਜੀਵਹਾ ਅਗੋਚਰ
 ਹਪਰ ਕਾਰੀ ਕਾਗਿਆਨ ਕਾਰੀ ਤੇਹਾ ਇਕ ਸਰਵ ਨਗੀ
 ਅਨਹੋ ਦੁਜਾ ਮਨਿਨਾ ਅਨਹੋ ਤੀਜਾ ਨੀਪੁਆ
 ਸਾਇਗਿਆਨ ਹੋ ਚੰਥਾ ਸਾਖੀਆਤ ਕਾਰਗਿਆਨ ਹੋ

ਤੇ ਸਪੁਰੀ ਦੇ ਸਟਾਂਡਾ ਕਿਸੀ ਪੁਰਸਕਾਰ ਤੇ ਰੇਘਰ ਧੀਨ ॥ ੧੪ ॥
 ਹੋ ਜੇ ਸੁਣੁ ਆਸੇ ਕਹੀਏ ਸਰਵ ਨਾਗੀਆਂ ਨਾ ਜੋ ਏ ਚੰ
 ਰੰ ਕਾਰਿ ਮਨੈ ਮੈ ਸਮਾਏ ਆਭਾਈ ਮੇਰੇ ਘਰ ਧੀਨ ਹੋਵੇਗਾ
 ਸੇ ਕਹੀਏ ਮਨੈ ਨਾਗੀਆਂ ਨਾ ਜੋ ਘਰ ਜਾ ਕੇ ਖੋਏ ਨਲ
 ਗਾ ਸੇ ਕਹੀਏ ਨਾਧਾ ਅੰਧਾ ਸਾਇਗੀਆਂ ਨਾ ਜੋ ਧੀਨ ਨੇ ਕ
 ਲਿਆਇ ਆਸੇ ਕਹੀਏ ਸਾਖੀ ਅਤ ਕਾਰਿ ਗੀਆਂ ਨਾ ॥
 ਤੇ ਸਗੀਆਂ ਨ ਪਰਦਾ ਸਿਟਾਂ ਤੇ ਹੁਰੇ ਗੁਰ ਜੇ ਮਹਾ
 ਵਾਕ ਕਹੀਆਤ ਤੇ ਰੁਵੀ ਮਸੀ ਜੇ ਸੁਣੁ ਆਸੇ ਕਹੀ
 ਏ ਸਰਵ ਨਾਗੀਆਂ ਨਾ ਜੋ ਤੇ ਨ ਮਹਾ ਵਾਕ ਕੋ ਏ ਚਾ

ਰਿਨਸੇਕਹੀਏਮਨਿਨਗੀਅੰਨਾ ॥ ਜੇਤਤਿਜਾਂਦਿ
 ਅੰਦੀਸਗਮਰਤੁਵੰਜਾਂਦਿਅੰਜੀਵਮਸੀਜਾਂਦੀ
 ਤਿਨਕੀਏਕਤਾਸੇਕਹੀਏਨਿਧਾਅਸਿਦੁਗੀਅੰਨਾ
 ਜੇਤਤਤੁਵੰਗਮਸੀਏਕੀ ॥ ਤਤਿਭੂਪਜਾਂਦੀ ॥ ਕ
 ਹੀਏਸਾਖੀਅਤਕਾਰੀਗੀਅੰਨਾ ॥ ਤਿਸਗੀਅੰਨ
 ਵੀਖੈਪਰਮਾਭ੍ਰਿਤਹੈ ॥ ਤਾਂਸਿਖਨੈਸੰਕਾਕਰੀਹੋਸ
 ਤਿਗੁਰੋਭ੍ਰਿਤਕੈਪਰਕਾਕੀਹੈ ॥ ਤਾਂਸਤਿਗੁਰਕਾਹੈ
 ਸਿਖਾਭ੍ਰਿਤਦੋਪਰਕਾਰਕੀਹੈ ॥ ਏਕਪਰਮਾਭ੍ਰਿਤਹੈ
 ਦੁਜੀਅਪਰਮਾਭ੍ਰਿਤਹੈ ॥ ਪ੍ਰਮਾਭ੍ਰਿਤਕਾਏਹਸਰੂ

ਪਹੈ ਜੋ ਯਸੁਚ ਥਾਗੀਆਂ ਨਾ ਅਪਰਮਾ ਬਿਰਤੁ ਪਰ
 ਕਾਰਕੀ ਹੋਇ ਕਜੀ ਵਕੀ ਇਕ ਦੀ ਸਰਕੀ ਦੀ ਸਰਕੀ ਬ੍ਰਿ
 ਰਤ ਕਾਇਹ ਸਰੂਪ ਹੋਇ ਅਰਸ ਪੁਕਨ ਜਗਤਿ ਰਚਨਾ ਦੁਆ
 ਰਸ ਪੁਕਨ ਕੀ ਗੀਆਂ ਤਾ ਹੋਈ ਜੀਵ ਕੀ ਬ੍ਰਿਰਤ ਪੀਰ
 ਪਰ ਕਾਰਕੀ ਹੋਇ ਇਕ ਪੁਕਨ ਬ੍ਰਿਰਤ ਹੋਇ ਦੁਜੀ ਦਿ
 ਪਰ ਜੋ ਬ੍ਰਿਰਤ ਹੋਇ ਤੀਜੀ ਵਕਲ ਪਾ ਬ੍ਰਿਰਤ ਹੋਇ ਚੌਥੀ
 ਨਿਦਾ ਬ੍ਰਿਰਤ ਹੋਇ ਘੰਦੀ ਵੀ ਸਿਮਰਤ ਬ੍ਰਿਰਤ ਹੋਇ ਇਹ ਬ੍ਰਿ
 ਰਤ ਕੇ ਨਾਮ ਆਗੇ ਰੂਪ ਕਾ ਹੋਤਾ ਹੋਇ ਸਪੁਰਾ ਦਿਸਟਾਂ ਰਾ
 ਜੇ ਸੇ ਗਸਤੁ ਦਿਖੈ ਹਸੀ ਹੋਵੈ ਜੋ ਉਕੀ ਤਿਉ ਭਾਸੈ ਸੇ ਕਹੀਏ

ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੁਬਾਰਾ ਜੇਕਰ ਹਰ ਸ੍ਰੀ ਹੋ ਕੇ ਸਰਬ ਹੋ ਸੇ
 ਕਹੀਏ ਦਿਪਰਜੈ ਬ੍ਰਿਹਤਾ ਜੇਹ ਸਜੀ ਦਾਸਾਰੰ ਪੁਰੇ ਜਾਣੁ
 ਸੇ ਕਹੀਏ ਦਿਕਲਪ ਬ੍ਰਿਹਤਾ ਜੇਕਰ ਹੁਣਾ ਖੁਬਰਨ ਹੀ
 ਬ੍ਰਿਹਤੀ ਨਾ ਜੇਹੇ ਕੋ ਪ੍ਰਾਬ੍ਰਿਹਤੀ ਤੇ ਜੇਹੇ ਕੇ ਕੀਦ ਸਤ
 ਹੋ ਜੇਕਰ ਹੀਏ ਨਿਦਾ ਬ੍ਰਿਹਤਾ ਜੇਹ ਛੁਗੀ ਨਿਗਾ ਕਰ ਰਸੀ
 ਕੀ ਰਸੀ ਨਿਗਾ ਮੰਦ ਹੀ ਸੇ ਕਹੀਏ ਸ੍ਰੀ ਮਰਸਾ ਬ੍ਰਿਹਤੀ
 ਸਪਰਦਾ ਸਿਟਾਤ ਏਹੁ ਹੋ ਜੇਕਰ ਹੀਏ ਮੇ ਪਰ ਮੇ ਸਰ
 ਰੁਪ ਹਾ ਸੇ ਕਹੀਏ ਪਰਮਾਤਮਾ ਬ੍ਰਿਹਤਾ ਜੇਕਰ ਹੀਏ ਖਾਬ੍ਰਿ
 ਰਨ ਹੀ ਮੇ ਪਰ ਮੇ ਸਰ ਹੋ ਕੇ ਮੇਰੇ ਤੇ ਭਿਨ ਪਰ ਮੇ ਸਰ ਹੋ ਸੇ

ਕਹੀਏ ਵਪੁਜੈ ਬ੍ਰਹਮਾ ਜੇਹੇ ਦੁਪਾਠੀ ਮੇਸਰਤਾਂ ਬਾਹੀ
 ਦੁਮੈਜੀ ਵਹੇ ਸੇ ਕਹੀਏ ਵਕਲਪਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਸੇਕਾ ਹੋ ਦੁਖ
 ਬਰ ਨਹੀ ਮੈਕੀ ਹੋ ਸੇ ਕਹੀਏ ਨਿਦ੍ਰਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਜੇਸਹਾਂ
 ਵਕਕੋ ਵਚਾਰਿ ਕਰਕਾਹਿ ਦੁਮੈਤਾ ਤੇਰੁ ਪਹੋ ਸੇ ਕਹੀਏ ਸਿ
 ਅਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਤਾਂ ਸਿਖੁ ਨੈ ਕਹਾਹੈ ਤੇ ਗੁਰੇ ਦੇ ਕਤਾ ਤੇ
 ਕਾਤਿ ਰੁਪਹੈ ਤੇ ਪਾਠਿ ਲੇਕੈ ਪਰਕਾਰ ਕੀ ਹੋ ਤਾਂ ਸਤਿਗੁਰਕ
 ਹਾਹੈ ਸਿਖੁ ਪਰਲੇ ਅਠ ਪਰਕਾਰ ਕੀ ਹੋ ਚਾਰ ਪਰਕਾਰ
 ਕੀ ਜੀਵਕੀ ਪੁਲੇ ਹੋ ਅਰ ਚਾਰ ਪਰਕਾਰ ਕੀ ਈਸਰ ਕੀ
 ਰਲੇ ਹੋ ਪ੍ਰਮੈਜੀ ਵਕੀ ਪਰਲੇ ਕਾਹਿ ਤੇ ਹਾਂ ਇਕਾ ਤੇ ਤ

ਪਰਲੋਹੋ। ਦੁਜੀਨਮਿਤਪਰਲੋਹੋ। ਤੀਜੀਪਰਕੀਰ
 ਤਪਰਲੋਹੋ। ਚੌਥੀਅਤਿਅੰਤਪਰਲੋਹੋ। ਸਿਤਪਰਲੋ
 ਕਾਇਹਸਾ ਰੂਪਹੋਯੋ। ਅਸਥੁਲਸਰੀਰਕਾਅਭਾਵਹੋ
 ਜਾਂਦਾ। ਨਾਮਿਤਪਰਲੋਕਾਇਹਸਰੂਪਹੋਯੋ। ਸੁਖਮਸ
 ਰੀਰਕਾਅਭਾਵਾ। ਪਰਿਕੀਰਤਪਰਲੋਕਾਇਹਸਰੂਪਹੋ
 ਯੋਕਾਠਨਸਰੀਰਕਾਅਭਾਵਾ। ਅਤਿਅੰਤਪਰਲੋਕਾਇਹ
 ਸਰੂਪਹੋਯੋ। ਤਤਿਵੈਸਦੀਕਾਗਿਆਨਾ। ਅਗੋਈਸਰ
 ਦੀਪੁਲੋਚਾਘਰਕਾਰਦੀਹੋ। ਇਕਸਿਤਪਰਲੋਹੋ। ਦੁ
 ਜੀਨਮਿਤਪਰਲੋਹੋ। ਤੀਜੀਮਹਾਂਪਰਲੋਹੋ। ਚੌਥੀ

ਅਤਿਅੰਤ ਪੁਰਸਕਾਰੇ ਨਿਤ ਪੁਰਲੇਕਾਏ ਹਸਤ ਪੁਰੈ ਜੋ
 ਸਿਸਾਦਿ ਰਸ ਕੇ ਸੈਯਾਣੀ ਨਤਿ ਪੁਰਲੇਕਾਏ ਹਸਤ
 ਪੁਰੈ ਜੋ ਬ੍ਰਹਮਾ ਜੀ ਕੀ ਸਖੇ ਪਤ ਹੋਣੀ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕੀ ਸ
 ਖੇ ਪਤ ਕਾਏ ਹਸਤ ਪੁਰੈ ਹਜਾਰ ਜਗਦੀ ਚੰਕ ਜੀ ਬੀ
 ਤੋ ਏਕ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕਾ ਦੇ ਨ ਹੋਤਾ ਹੋ ਹਜਾਰ ਜਗਦੀ ਚੰਕ ਜੀ
 ਬੀ ਤੋ ਤਾ ਏਕ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕੀ ਰਾਤ ਹੋ ਗੀ ਹੋ ਸੋ ਕਹੀਏ ਬ੍ਰ
 ਹਮਾ ਕੀ ਸਖੇ ਪਤਿ ਅਤਿ ਪੁਰਲੇਕਾਏ ਹਸਤ ਪੁਰੈ ਜੋ ਬ੍ਰਹ
 ਮਾ ਜੀ ਕਾ ਅਭੁਦ ਹੋ ਜਾਣਾ ਅਤਿਅੰਤ ਪੁਰਲੇਕਾਏ
 ਹਸਤ ਪੁਰੈ ਜੋ ਭੁਗਮਵਾਸ ਨੁਭੇਦ ਕੋਈ ਨਾ ਹੋ
 ਜੋ ਮਾਇਆ ਆਇਓ ਨਾ ਸਥਾ ਪੁਰੈ

ਦੁਹਾਂ ਤਾਸੀਖਨੈ ਸੰਕਾਰੀ ਹੋਸਤਿਗੁਰੇ ਰਗਮ ਕੈ ਪਰਕਾਰ
 ਹੋ। ਅਰਦਾਸ ਨ ਕੈ ਪਰਕਾਰ ਕੀ ਹੋ। ਅਰਭੇਦ ਕੈ ਪਰ
 ਕਾਰ ਕਾ ਹੋ। ਤਾਂ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਹੋਸਤਿ ਪ੍ਰਭ ਮਪੰਚ
 ਪਰਕਾਰ ਕਾ ਹੋ। ਅਰਦਾਸ ਨਾਮਾ ਤਿ ਪਰਕਾਰ ਕੀ ਹੋ
 ਅਰਿਭੇਦਾ ਤਿਨ ਪਰਕਾਰ ਕਾ ਹੋ। ਪ੍ਰਿਥਮ ਭਗਮ ਕ
 ਰਿਤੇ ਹਾਏ ਕਭੇਦ ਰਗਮ ਹੋ। ਦੂਸਰਾ ਕਾਰ ਤਾਤਿਭ
 ਰਮ ਹੋ। ਤੀਸਰਾ ਸੰਗਭਗਮ ਹੋ। ਚੌਥਾ ਏਕਭਗਮ
 ਹੋ। ਪੰਚਵਾਸੀ ਸਾਰਭਗਮ ਹੋ। ਏਹ ਨਾਮਾ ਅਗੋਰ
 ਪਰਕਾਰ ਤੇ ਹਾਏ ਕਭੇਦ ਰਗਮ ਕਾ ਏਹ ਸਰੂਪ ਜੋ ਸਰਬ

ਦਿਤਾ ਭਿਨ ਭਿਨ ਮਾਨੀ ਦੀਆਂ ਕਠਤ ਤਿਰੁ ਮਕਾਏ ਹਸ ੨੮
 ਰੂਪ ਹੋਂ ਜੋ ਕਿਰਾਮਾ ਮਾਪੇ ਆਪਣੀ ਮਾਨੀ ਦੀ ਸੰਗਤ ਰ
 ਮਕਾਏ ਹਸ ਰੂਪ ਹੋਂ ਜੋ ਮੇਕ੍ਹਾ ਮਦੁ ਰੇ ਏ ਹਰੀ ਡਾਲ ਹੋਂ ਏ
 ਰਿਰੁ ਮਕਾਏ ਹਸ ਰੂਪ ਹੋਂ ਜੋ ਮੇਜੀ ਵੇਤਾ ਮਰਪਰ ਮੇ
 ਸਰ ਮੇਰੇ ਤੇ ਭਿਨ ਹੋਂ ਸਿਸਾ ਰੁਰੁ ਮਕਾਏ ਹਸ ਰੂਪ ਹੋਂ ਮੇ
 ਜੀ ਵੇਤੋ ਮੇਨੁ ਸੁਰਗ ਹੋਂ ਅਰੁਨ ਕਰੇਂ ਅਗੇ ਵਾਸਨਾ ਮ
 ਠਿਪਰ ਕਾਰੀ ਹੋਂ ਚਰਪਰ ਕਾਰੀ ਮਾਲਿਨ ਵਾਂਸਨਾ ਹੋਂ
 ਅਰਚਾਰਪਰ ਕਾਰੀ ਸੁਭ ਵਾਂਸਨਾ ਹੋਂ ਪ੍ਰਿਥਮ ਲਿਨ
 ਵਾਸਨਾ ਕਾ ਤੇ ਹਾਏ ਕਾ ਅੰਤਰ ਵਾਂਸਨਾ ਦੁਜੀ ਦੇ ਹਵਾ

ਸਨਾਂ ਤੀਜੀ ਭੋਗਵਾਸਨਾ ਚੋਖੀ ਸਾਸਤੀ ਵਾਸਨਾਂ ਏਹ
 ਨਾਮ ਅਗੇ ਰੂਪ ਕਾਹਿ ਤੇ ਹਾਂ ਅੰਤਰ ਵਾਸਨਾਂ ਕਾ ਏਸ ਰੂਪ
 ਹੋ ਜੋ ਮਾਨੀ ਦੇਖੈ ਚਲਾਹੇ ਦੀ ਅਗਇ ਦੀ ਬਹਰਨ ਭੋਗ
 ਵਾਂ ਏਹ ਵਾਸਨਾ ਏਹ ਜੋ ਵਰਨਾ ਅਸਰ ਮਦਾ ਮਾਰੀ
 ਮਾਨੀ ਹੋਵਾਂ ਭੋਗ ਵਾਸਨਾਂ ਏਹ ਜੋ ਭੋਗ ਭੋਗ ਏਤੀ ਨਕ
 ਰੀ ਤੀ ਪਤਿ ਨਾਂ ਹੋਵਾ ਸਾਸਤੀ ਵਾਸਨਾਂ ਏਹ ਜੋ ਇਹ ਪਾਜ਼ਿਆ
 ਹੋ ਮੇਰ ਪਜੋਗਾ ਅਗੇ ਚਲਾ ਪਰ ਕਰਕੀ ਅੰਤਰ ਵਾਸਨਾਂ ਹੋ
 ਮੇਰੀ ਮਦਨਾ ਉਪੇਖੀਆ ਏਨਾ ਮਾ ਅਗੇ ਰੂਪ ਕਾਹਿ
 ਤੇ ਹਾਂ ਮੇਰੀ ਏਸ ਕੇ ਕਾਹਿ ਤੇ ਹੋ ਜੋ ਮਾ ਪਜੈ ਸਾ ਬੁਧ ਹੋਵੈ
 ਰਾਨਾ

ਤੀਸਸਾਥਮੈਂਡੀਕਸਰੀਆਮੁਦਰਾਏਹੋਜੋਆਪੁਤੇਬੁਧੀ ੧੯
 ਤੀਸਕੀਦਸੇਸਦੇਖਦੀਤੀਸਕੀਸੇਵਾਕਰਨੀਕਰਦਾ
 ਏਹੋਜੋਆਪੁਤੇਤੀਸਕੀਬੁਧੀਕੀਮਦੇਖਦੀਤੀਸਪਰ
 ਦਾਇਆਕਾਰੀਨੀਉਧੇਖਿਆਏਹੋਜੋਮੁਰਖਲਿਪਟ
 ਕਾਰੀਵਦਕਰਨਾਂਤੀਸਕਾਸਤੀਸੀਗਨਕਾਰੀਨਾ
 ਆਗੇਡੀਨਭੇਦਏਹੋਇਕਸਜਾਤਭੇਦਹੋਦੁਸ
 ਗਵੇਜਾਤਭੇਦਹੋਤੀਸਗਾਸੁਗਤਭੇਦਹੋਏ
 ਹਲਾਮਆਗੇਰੂਪਕਰਨਹੋਤੀਸਪਰਦਿਸਟਾਂਤ
 ਸਜਾਤੀਭੇਦਾਕਾਏਸਰੂਪਹੈਜੈਸੈਬੁਖਪਾਸਾਬੁਖ

ਵਿਜਾਤਭੇਦਕਾਏਹਸਰੂਪਹੈਜੈਸੇਬ੍ਰਿਖਪਾਸਪਾਥ
 ਗਾਸਗਾਤਿਭੇਦਕਾਏਹਸਰੂਪਹੈਜੈਬ੍ਰਿਖਕੇਟਾਸਪਤ੍ਰ
 ਫੁਲਫੁਲਵੇਕਬ੍ਰਿਖਦੀਹੈ। ਰੁਸਪੁਰਦਾਸਟਾਂਤਏ
 ਹੁਏ। ਸਸਾਤਭੇਦਕਹੀਏਆਤਮਾਂਪਸਮਾਤਮਾਂ
 ਵਿਜਾਤਭੇਦਕਹੀਏਚੈਤੰਨਪਾਸਜਾਤੀ। ਸਗਾਤਿਭੇ
 ਦਕਹੀਏਕਏਕਵੈਗਾਇਆ। ਆਤਮਾਵੈਖੈਤੀਨਿਭੇ
 ਦਨਹੀ। ਸਹਾਜੀਦਈਸਰਵੇਕਤਤਰੂਪਹੈਤਮਾਤਮਾ
 ਆਵੈਖੈਸਸਾਤਭੇਦਨਹੀ। ਸਹਾਜਗਾਤਿਕਲਪਤਿ
 ਆਤਮੇਤਾਮਾਤਮਾਵੈਖੈਵਿਜਾਤਭੇਦਨਹੀ। ਜਾ

ਹਾਓਤੰਨਏਕਰਸਹੈਤਾਅਤਮਾਂਦੀਖੈਸਗੁਰਭੇਦਨਾ
 ਹੀਆਤਮਾਤੀਨਭੇਦਤੇਰਹਤਸਖੈਪਤਰੂਪਹੈਤਾਂਸਿ
 ਖਨੈਸੰਕਾਕਰੀਹੈਸਾਤਿਗੁਰੇਸਖੈਪਤਕੈਪਰਕਾਰੀਦੀਹੈ
 ਤਾਂਸਤਿਗੁਰਕਹਾਹੈਸਿਖਸਖੈਪਤੀਅਠਪਰਕਾਰਦੀ
 ਹੋਚਾਰਪ੍ਰਕਾਰਦੀਜੀਵਕੀਸਖੈਪਤਹੈਅਰਚਾਰਿ
 ਪਰਕਾਰਕੀਈਸਰਦੀਸਖੈਪਤਹੈਸਿਖਸਖੈਮੇਜੀਵ
 ਕੀਸਖੈਪਤਕਹਿਤੇਹਾਏਕਾਸ਼ੀਸਖੈਪਤਹੈਦੁ
 ਜੀਕੀਟਸਖੈਪਤਹੈਡੀਜੀਖੀਛਸਖੈਪਤਹੈਚੈ
 ਥੀਜਾਗੁਰਸਖੈਪਤਹੈਏਨਾਮਾਮਗੋਰੂਪਕਹਿਤੇਹਾ

ਜੇਪ੍ਰਾਂਨ ਉਪਾਨਕੀਰੀ ਫੁਲਜਾਂਦੀ ਇਸਕਾਨਾਮ ਜਾੜੀ ॥ २ ॥
 ਸਥੇਪਤਰੇ ਜਹਾਤੀਨ ਪਰਕਿਰਤਾਵੇ ਹਰਕਰੈ ॥ ਅ
 ਗਿਆਨਕਾਰ ਸੁਖਕਾਰ ਸਾਖਾਕਾਰ ॥ ਅਗਿਆਨਕਾਰ
 ਰਕ ਹੀਏ ਮੇਨੁ ਕੁਝੁ ਖੁਬਨਹੀ ॥ ਸੁਖਕਾਰਕ ਹੀਏ ਮੇ
 ਵਡਾ ਸੁਖੀ ਹਾ ॥ ਸਾਖਾਕਾਰੀ ਕਹੀਏ ਸੇਏ ਹੁਏ ਰਕੈ ਮੇ
 ਇਹੁ ਵੇਹਾਰਕਰਨਾ ॥ ਇਸਕਾਨਾਮ ਕੀਟ ਸਥੇਪਤਰੇ
 ਜਹਾਚਰਾ ਅੰਤ ਕਰਨ ਪੰਜਾਇ ਸੇਵਿ ਹਰਕਰੈ ਏਹੁ
 ਜੀਵਦੀਖੀ ॥ ਏਸਥੇਪਤਰੇ ਜਹਾ ਪੰਜਤਤਿ ਪਚੀਸ
 ਪਰਕਿਰਤਾਵੇ ਹਰਕਰੈ ਏਹੁ ਜੀਵਕੀ ਜਾਗਤ ਸਥੇ

ਪਤੀ ਹੋ ਅਗੇ ਦੀ ਸਰਕੀ ਅਸਥੇ ਪਤਾ ਕਾਰੀ ਤੇ ਹਾਂ ਜੇ ਪਰ ੨੨
 ਜੇ ਹੋਏ ਹਈ ਸਰਕੀ ਜਸਥੇ ਪਤ ਹੋ ਜੇ ਖੁਛ ਹੋਏ
 ਹਈ ਸਰਕੀ ਕੀਟ ਅਥੇ ਪਤ ਹੋ ਜੇ ਪੰਥੇ ਰੂਪੈ ਸੇਈ ਸਰਕੀ
 ਖੀ ਦਸਥੇ ਪਤ ਹੋ ਜੇ ਮਨਖੇ ਦੇ ਸੇਈ ਹਈ ਸਰਕੀ ਜਾ
 ਕਤ ਸਥੇ ਪਤ ਹੋ ਜੇ ਬਈ ਸਰਕੀ ਗੀ ਮਨ ਪੈਤਾ ਤੇ
 ਬਈ ਸਰਕੀ ਚੈ ਤੰਨ ਰਪੁ ਤੇ ਜਾਤਾ ਹੋ ਰਾਂ ਸਿਖੁ ਨੇ ਸਿਖਾ
 ਕਹੀ ਹੋ ਸਤਿਗੁਰ ਚੈ ਤੰਨ ਕੈ ਪਰਕਾਰ ਕਾ ਹੋ ਰਾਂ ਸਤਿ
 ਗੁਰ ਕਾ ਹੋ ਸਿਖ ਚੈ ਤੰਨ ਪੰਚ ਪਰਕਾਰ ਕਾ ਹੋ ਜਤ ਸ
 ਪਰਦੇ ਸਿਖਾਂ ਤਾ ਜੇ ਸੇ ਜਲ ਤਾਲ ਸੇ ਮਲਿਓ ਸੇਰਾਂ

ਲਕਾਰੀਤਾਹੈ ਜੇਦਾਹੁਈਸੇਮਿਲਉਸੇਦਾਹੁਈ
 ਦਾਕਹੀਤਾਹੈ ਜੇਪੁਲਸੇਮਿਲਉਸੇਪੁਲਦਾਕਹੀਤਾ
 ਹੈ ਜੇਖੇਰਸੇਮਿਲਉਸੇਖੇਰਦਾਕਹੀਤਾਹੈ ਜੇਕੀਮ
 ਰੀਮਸੇਮਿਲਉਸੇਕੀਮਰੀਮਦਾਕਹੀਦਾਹੈਏ
 ਪੰਨਾ ਕਜਲਪਰਕਾਰਹੈ ਤਿਸਪਰਦਾਸਿਟਾਤਏਹੈ
 ਏਕਸੁਧਾਚੇਤੰਨਹੈ ਅਗੀਅੰਨਸੇਮਿਲਉਸੇਸਾ
 ਧੀਚੇਤੰਨਕਹੀਤਾਹੈ ਅਵੇਦੀਅੰਮੀਰਾਂਕਰਨ
 ਸੇਮਿਲਉਸੇਪਰਮਾਤਾਚੇਤੰਨਕਹੀਤਾਹੈ ਦੁਸਿ
 ਬ੍ਰਿਤਸੇਮਿਲਉਸੇਪਰਮਾਣਚੇਤੰਨਕਹੀਤਾਹੈ

ਦਿਹਸਾ ਬ੍ਰਿਤਸੇਅਸਥੀਸੇਪ੍ਰਮੇਵਚੈਤੰਨਕਹੀਤਾਹੈਏਕ ੨੨
 ਚੈਤੰਨਪੰਚਪਰਕਾਰਕਾਹੈਤਭਇਆ ਤਾਂਸਾਤਿਗੁਰਕ
 ਹਰੇਸਿਖਜੇਸੁਪਚੈਤੰਨਹੈਸੇਸੁਕਤਰੂਪਹੈ। ਤਾਂਸਿਖ
 ਨੈਪੁਛਿਅਹੇਸਾਤਿਗੁਰੇਸੁਕਾਤਿਕੈਪਰਕਾਰਕੀਹੈ। ਤਾਂਸ
 ਤਿਗੁਰਕਹਾਰੇਸਿਖਮਕਤਸਾਤਿਪਰਕਾਰਕੀਹੈ। ਚਾਰ
 ਪਰਕਾਰਕੀਸਰਗੁਨਮੇਖਹੈ। ਅਰਤਿਨਪਰਕਾਰਕੀਸਿ
 ਰਗੁਨਮੇਖਹੈ। ਪ੍ਰਥਮੇਸਰਗੁਨਮੇਖਕਾਹਿਤੇਹਾਤਿਸ
 ਪਰਦਿਸਟਾਂਤਾ। ਜੈਸੇਪ੍ਰਕੇਈਗਜੇਕੇਸੇਹਰਮੇਰਾਹਿਏ
 ਵਾਲਾਹੈਵੈਸੇਕਹੀਏਸਲਕਮੁਕਾਤਿ। ਜੇਕੇਈਗਜੇ

ਕਪਾਸ ਬੈਹ ਦੇ ਵਲਾਹੇ ਵੈਸੇ ਕਹੀਓ ਇਸ ਮੀ ਪੁਸ਼ਕਤਾ
 ਰਾਜੇ ਅੰਗਤਿ ਸਕੇ ਚੇਕਨ ਇਕਾਜ ਹੇ ਹੇ ਵੈਸੇ ਕਹੀਓ
 ਰੂਪੁਸ਼ਕਤਾ ਰਾਜੇ ਅੰਗਤਿ ਸਮੇਭੇ ਦਨ ਹੇ ਵੈਸੇ ਕਹੀਓ
 ਸਿਸਾਟੀ ਮਕਤਾ ਤਿਸ ਪਰਦਾਸ ਟਾਂਤੁਏ ਹਰੇ ਜੇ ਸੰਖ
 ਚਕਰ ਗਦਾ ਪਾਦਿ ਮਧਾਹੀ ਨਗਾਣਕੋ ਧਿਆਵੈ ਸੇਵੈ ਕੀ
 ਠੀਕੀ ਜਾਇਦਸੈ ਜੇਵੈ ਸਵਲਾਹਿਈ ਸਰਕੇ ਜਾਣਕ
 ਰਾਧੀ ਆਵੈ ਸੁਦਿ ਸਨਜੀਕਾ ਨੀਕ ਵਰਤੀ ਚੋਇ ਜੇਤ
 ਰਿਨ ਗਰਭ ਕੇ ਆਪਣਾ ਆਪ ਕਰਾਧੀ ਆਵੈ ਸੇਵੈ ਸ
 ਨਰੂਪ ਹੋਵੈ ਜੇ ਮਾਏ ਆਪ ਤਿਤ ਤਰੂਪ ਜਾਣਿਕਾਰੀ

ਧਿਆਵੈ ਮੇਸ਼ਿ ਸਾਈ ਮੁਕਤ ਹੋਵੈ ਅਗੋਤਿ ਨ ਪਰਕਾਰ ॥ ੨੩ ॥
 ਕੀ ਨਿਰਗੁਣ ਮੇਖ ਕਹਿ ਤੇ ਹੋਵੇ ਕਰੇ ਵਲ ਮੁਕਤ ਹੋਵੈ ॥ ੨੪ ॥
 ਜੀਵ ਦੁ ਮੁਕਤ ਹੋਵੈ ॥ ਤੀਜੀ ਵਦੇ ਹੁ ਮੁਕਤ ਹੋਵੈ ॥ ੨੫ ॥
 ਕੇਨਾ ਅਗੋਤੁ ਪੁਕਾਰਿ ਰੇਣਾ ॥ ਕੇਵਲ ਮੁਕਤਿ ਕਾਇ ਹਸ
 ਰੂਪ ਹੋ ਚਤ ਦਸਾਇ ਵੀ ॥ ਆਧਿਆਤਮ ਅਰਤਿ ਨ ਕੋਵੈ ਖੇਅ
 ਧਿ ਭੂਤ ਕਾ ॥ ਅਰਤਿ ਨ ਕੇ ਪਰਕਸ ਨ ਵਲੇ ਦੇਵਤਾ ਅਧਿ
 ਦੇਵ ਕਾ ਜਿਸਾ ਵੇਖੈ ॥ ਏਹ ਤੀਨ ਨ ਪਾਈ ਏਸ ਕਾ ਯੋ ਕੇਵ
 ਲ ਮੁਕਤਿ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤ ਕਾਇ ਹਸ ਰੂਪ ਹੋਵੈ ॥ ਆਨ ਕੇ
 ਉਪਜੇ ਜੇ ਪਾਛੈ ॥ ਏਹ ਹਾਰਿ ਦੀਤਿ ਸਦੇ ਹਰੇ ਹੋ ਤੇਜੇ ਅਖ

ਰਾਮੀਨੀਦਿਏਸਾਥਿਤੀਹੋਇਜਾਗਤੀਸੁਖਪੁਤਵਤਵ
 ਦੇਹਮੁਕਤਕਾਏਹਸਰੂਪਹੋਜਬਤਤੀਗਿਆਨਮਰ
 ਥੁਰਾਸੇਮਾਇਆਆਵੇਦੀਆਸਕੁਨਸੋਆਥਿਦਤੀ
 ਰਥਾਵਿਖੈਦੇਹਬਿਜੈਅਥਵਾਚੰਡਾਲਕੋਹਜਹਤੁਹਾ
 ਵੇਮਕਤੀਹੋ।ਉਸਵਿਖੈਕੋਈਆਨਬੰਧੁਸਬੰਧਨਹੀਤੁ
 ਸਿਖਨੈਸੰਕਾਰਹਿਸਾਤੀਗੁਰੇਸੀਨਬੰਧਾਕੀਆਹੋਅ
 ਰਸਬੰਧਾਕੀਆਹੋ।ਤਾਂਸਾਤੀਗੁਰਕਹਾਹੇਸਿਖਅੰਨ
 ਬੰਧਚਾਰਹੋਅਗਸਬੰਧਚਾਰਹੋਆਪਿਥੁਮੇਅੰਨ
 ਬੰਧਕਹਿਤੋਹਾਇਕਾਮਾਧਿਕਾਰੀਅੰਨਬੰਧਹੋ

ਦੁਸਰਾ ਦਿਸੇ ਅੰਨ ਬੰਧੁ ਹੋ ॥ ਤੀਸਰਾ ਅੰਨ ਬੰਧੁ ਸਨ ॥ ੩੪ ॥
 ਬੰਧੁ ਹੋ ॥ ਚੰਥਾ ਪੁਰੇ ਭਿਨ੍ਹੇ ॥ ਏਹਨਾ ਅਗੇ ਰੂਪ ਕਰਿ
 ਤੇਹਾ ॥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਅੰਨ ਬੰਧੁ ਏਸ ਕੇ ਕਰਿ ਤੇਹੇ ॥
 ਸਾਵਿਖੈ ਚਰਸਾ ਪੁਨਾਘੁ ॥ ਦਿਸੇ ਅੰਨ ਬੰਧੁ ਸੀਨੀ
 ਬੰਧੁ ਕਾਏ ਹਸਰੂਪ ਹੋ ॥ ਜੇਗੀ ਬੰਧੁ ਪੁਤ ਪਾਦਨ ਕਰਤੇ
 ਹੋ ॥ ਆਤਮਾ ਪੁਤ ਪਾਦ ਹੋ ॥ ਪੁਰੇ ਜਨ ਕਾਏ ਹਸਰੂਪ
 ਹੋ ॥ ਪਰਮਾਨੰਦ ਦੀ ਪਿਪਤੀ ਸਿਸਾਰ ਦੁਖ ਦੀ ਨਿਵਾਰਨੀ
 ਅਗੇ ਸ੍ਵਬੰਧੁ ਕਰਿ ਤੇਹਾ ॥ ਏਕ ਸੰਜੋਗ ਸ੍ਵਬੰਧੁ ਦੋਹੇ
 ਦੁਸਰਾ ਸਮਾਵਾਏ ਸ੍ਵਬੰਧੁ ਦੋਹੇ ॥ ਤੀਸਰਾ ਤਦਾਤਮ

ਸਬੰਦਹੋ/ਚੋਥਾਮਾਧੀਸਤਸਬੰਧਹੋ/ਇਸਬੰਧ
 ਕੇਨਾਮਾਮਾਗੇਰੂਪਕਹਿਤੇਹਾਂ/ਸੀਜੇਗਸਬੰਦਪਰ
 ਦਿਸਦਾਂਤਾ/ਪ੍ਰਾਦਿਜਲਕਾ/ਜੈਸੇਪ੍ਰਜਾਨਲਦੇਵ
 ਸਤੁਹੋਪਰਤਿਸਕਾਂਨਾਮਕੁਬਦੇਕਹੋ/ਤਿਸਪਰ
 ਦਾਂਸਟਾਂਤਏਹੁਜੇਦੇਹਾਮਾਤਮਾਕੀਮਿਲਿਨੀਏ
 ਸਕਾਂਨਾਮਸੀਜੇਗਸਬੰਧਹੋ/ਸਮੁਦਾਇਸਬੰਧ
 ਕਾਏਤਸਰੂਪਹੋ/ਦਿਸਦਾਂਤਾ/ਗੁਰੂਕਾਜੈਸੇਜ
 ਤੀਅਰਗੰਗਾਭਿਕੇਭੀਨਭੀਨਹੋ/ਅਰਵਾਸਤਵ
 ਗੁਰੂਏਕਹੋ/ਤਿਸਪਰਦਾਸਟਾਂਤਏਹੁਜੇਜਾਗੀ

ਬ੍ਰਹਮਾਣੁ ਛਤ੍ਰੀਵੈਸਸਦਰਬੰਹਤਹੈਪਰਤਾਤਿਸਿ
 ਮਾਇਆਏਕਹੈਏਕਹੈਏਸਮਦਾਏਸਬੰਧਾਤਦਾ
 ਤਮਸਬੰਧਕਾਏਤਸਰੂਪਹੈਦਿਸਟਾਂਤਾਆਨੀ
 ਨਲਹੇਦਾਜੈਸੇਆਗਿਨਲੇਹਮੇਲੀਵੇਤਾਏਕਰੂਪ
 ਹੋਜਾਤਾਹੈਤੈਸੇਆਤਮਾਏਦੇਤਜਦਮਿਲਤੀ
 ਹੋਤਬੁਏਕਰੂਪਹੋਜਾਤਾਹੈਏਕਹੀਏਤਦਾਤਮ
 ਸਬੰਧਦਾਅਧਸਤਸਬੰਧਕਾਏਤਸਰੂਪਹੈ
 ਤਿਸਪਾਠਿਦਿਸਟਾਂਤਰਜਸਰੂਪਦਾਜੈਸੇਰਜਾਵੈ
 ਖੈਸਰਪਾਅਧੀਆਸਮਾਤ੍ਰਹੈਤਿਸਪਰਦਾਸਟਾਂ

ਤਏਹਤੈਸੇਆਤਮਾਦਿਖੈਜਗਤਿਆਧਿਆਸਮਾ
 ਤਹੈ। ਤਾਂਸਿਖਨੈਸੰਕਾਕਰੀਹੋਸਤਿਗਰੋਦੇਹਾਮਾ
 ਤਮਾਕਾਕੀਆਸਬੰਦਹੈ। ਜੇਕਹੈਸੰਜੋਗਸਬੰਧ
 ਹੈਤਾਂਦੁਵੈਰਾਪਤੀਵੁਖਣੁਆਇਆ। ਜੇਕਹੈ
 ਸਮਵਾਏਸਬੰਧਹੈਤਾਗੁਣਵੈਦਾਂਤੀਦੁਖਣੁ
 ਆਇਆ। ਜੇਕਹੈਤਦਾਤਮਸਬੰਧਹੈਤਾਂਮਾ
 ਤਮਾਲਖਣੁ। ਅਨਾਤਮਾਦਿਖੈਆਏਅਗਮਨ॥
 ਤਮਾਲਖਣੁ। ਅਨਾਤਮਾਦਿਖੈਆਏ। ਜੇਕਹੈਅਧ
 ਸਤਸਬੰਦਤੋਦਿਹਾਰਨਾਚਾਈ। ਮੈਉਤਸੰਕਾ

ਤਾਂ ਸਾਡੀ ਗੁਰ ਕਹਾਹੇ ਸਿਖ ਦੇ ਹਮਾਤ ਮਾਂ ਕਾ ਸਿਯੋਗ ਸੀ ॥ ੨੬ ॥
 ਬੀਧ ਦੀ ਲਾਹੀ ਬੁਣਤਾ ॥ ਕਿਉਂ ਜੋ ਆਤਮਾ ਵਿਖੈ ਦਵੈ ਤ
 ਨਾਹੀ ॥ ਦੇਹ ਆਤਮਾਂ ਕਾ ਸਮਵਾਇ ਸਬੰਦੀ ਲਾਹੀ ਬ
 ਣਤਾ ॥ ਵਿਖੈ ਅਰੰਭ ਪੁਰਮਾਣੁ ਕੁਛੁ ਹਮਾਨਾਹੀ ॥ ਦੇ
 ਹਮਾਤਮਾ ਕਾਤ ਦਾਤਮਾ ਸਬੰਦੀ ਨਹੀ ਹੀ ਬਾਣੀ
 ਤਾਕਿ ਉਯੋ ਆਤਮਾ ਵਿਖੈ ਨ ਜਨ ਕਰਾਵ ਨਾਹੀ
 ਦੇਹਮਤਮਾ ਕਾ ਅਧੁਸਤੁ ਸਬੰਦ ਬਾਣੀ ਤਾਹੀ ॥ ਵਿ
 ਹਾਰ ਕੋ ਨਹੀ ॥ ਨਾ ਕੋਈ ਕਲੇਸ ਹੀ ॥ ਨਾ ਵੀ ਕਾਰ ਹੀ
 ਨਾ ਖਾਣੀ ਉਰਮੀ ਹੀ ॥ ਤਾਂ ਸਿਖ ਨੈ ਸੰਕਾ ਕਰੀ ਹੋਸੀ

ਗੁਰੇ ਕਲੇਸ ਕੈ ਪਰਕਾਰ ਕੈ ਅਰਾਵਿ ਕਾਰ ਕੈ ਪਰਕਾਰ
 ਕਹੈ ॥ ਅਰਖਾਇ ਉਰਮੀ ਕੈ ਪਰਕਾਰ ਕਹੈ ॥ ਉਤਸੀ ਕਾ
 ਤਾਂ ਸਾਤੀ ਗੁਰ ਕਾਰ ਕਹੈ ॥ ਸਿਖ ਕਲੇਸ ਪੰਚ ਹੋ ॥ ਅਰਾਵਿ
 ਕਾਰ ਛੇ ਹੋ ॥ ਅਰਖਾਇ ਉਰਮੀ ਛੇ ਪਰਕਾਰ ਕਹੈ ॥ ਪ੍ਰਸੰ
 ਮੈ ਕਲੇਸ ਕਾਰਿ ਤੇ ਹਾਥਾ ਗਾਹੁ ਵੈਖਾ ॥ ਅਵਾਇ
 ਆ ॥ ਅਸੀ ਮਤਾ ॥ ਅਭਿਨਵੇਸਾ ਸਾਗ ਕਹੀਏ ॥
 ਪੀਤ ਕਰਨੀਏ ਦਵੈਖ ਕਹੀਏ ॥ ਦਵੈਤ ਕਰਨੀ
 ਆਵਾਇਆ ਕਹੀਏ ॥ ਮਾਪੁ ਤੇ ਭੁਲ ਜਾਂਣਾ ॥ ਅਸੀ
 ਮਤਾ ਕਹੀਏ ॥ ਮੁਹਮਦੁ ਹੋਇ ਹਰੀਤਾਲ ਹੋ

ਅਰੁਨ ਦੇ ਸਕਹੀ ਦੇ ਜੇ ਦੁਖ ਪਾਵਣਾ ਤਾ ਉਹ ਕੀ ਮਕਥੀ ਨਾ ॥ ੩੭ ॥
 ਜਨਮਾ ਅਸਤਾ ਅਸਥਿਰਾ ਬਿਪਰਾਦਿ ਛੁਨਾ ਤੰਨੁ
 ਨਾਸਾ ਏਤਖਦੀਦਿ ਕਾਰਹੈ ॥ ਛੁਪਾ ਅਪਾਸਾ ਸੇਕਾ ਡਿਰ
 ਖਾ ਜਨਮਾ ਅਸੀਰ ਏਤਖੁ ਉਰਮੀ ਹੋ ॥ ਤਾਂ ਸਤਿ ਗੁਰ ਕ
 ਹਾਰੇ ਸਿਖ ਜੇ ਸਕੇ ਤਰਦਿ ਸਦੀ ਹੋ ॥ ਤੇ ਸਕੇ ਜੇ ਗੁਰ ਕ ਨਾ
 ਚੀਰਿਗਾ ॥ ਤਾਂ ਏ ਪ੍ਰਸੀ ਕਾ ਕਰੀ ਦੇ ਸਾਤਿ ਗੁਰੋ ਜੇ ਕੈ ਪਰ
 ਕਾਰ ਕਾ ਹੋ ॥ ਤਾਂ ਸਭਿ ਗੁਰ ਕ ਹਾਰੇ ਸਿਖ ਜੇ ਗਦੇ ਪਰਕਾ
 ਰ ਕਾ ਹੋ ॥ ਏ ਕਈ ਟੀ ਜੇ ਕਾ ਹੋ ॥ ਦੁਸਰਾ ਭੀ ਰਿਗ ਮਜੇ
 ਗਾ ਹੋ ॥ ਸ੍ਰੀ ਥਮੈ ਚੀ ਟੀ ਜੇ ਕਾ ਕਾ ਭੀ ਤੇ ਹਾ ॥ ਸੁਆਨੇ ਮ

ਅਸ ਦਾ ਪ੍ਰਾਣ ਯਾਮਾਇਤੁ ਅਹਾਰਾ ਧਰੁਨਾ ਸਮਾ
 ਧਾ ਯਮ ਪੰਚ ਪਰਕਾਰ ਕਾਏਹੋ ਹੀ ਸਾਨ ਕਾਰੀ ਨੀ ਸਤਿ ਬੇ
 ਲ ਦੰਏ ਸਭ ਰਹੀ ਦੰਏ ਅਸਾਇ ਪਰਕਾਰ ਕਾ ਮੇਥੁਨ ਨ
 ਕਰਨਾ ਸਦਨ ਸਿਮਰਨਾ ਕੀਰਤਨਾ ਚਿਤਵਨਾ
 ਬਤਾਇ ਕੀਤਾ ਦਿਜ ਸੀਕਲ ਪਾ ਪਰਸਤਨਾ ਪ੍ਰਾਪਤਮ
 ਸਾਇ ਕਹੰਤਾ ਪਰਕਾਰ ਨਾਨਾ ਦੰਏ ਲੇਮ ਪੰਚ ਪਰ
 ਕਾਰ ਹੋ ਸੁਚ ਸਰੂਪ ਸੰਤੋ ਪੁਤ ਪਈ ਸਰਦੀ ਖੋਧੀਆ
 ਨਾ ਅਸ ਦੁਰੋਹਾ ਸੀਲ ਪਾ ਪ੍ਰਾਣ ਯਾਮਾਇਤੁ ਪਰ
 ਕਾਰ ਕਹੋ ਉਤਮਾ ਯਮ ਕਾਨਿਸਾਈ ਉਤਮ ਪ੍ਰਾਣ

ਯਾਮੀਛਤੀਮਾਤਾਸਿਪਨਹੈ। ਮਾਧਿਮਪੁਨਦੰਥਾਮੀਚਵੀਰਟ
 ਮਾਤਾਸਿਪੀਨਹੈ। ਮੀਦਪੁਨਦੰਥਾਮੀਬਾਰਾਮਾਤਾਸਿਪੀ
 ਨਹੈ। ਮੀਤਮਾਤਾਕਾਏਹਸਰੂਪਹੈਜੋਮਨੀਕੀਬ੍ਰਿਤਾਬਿ
 ਧਿਆਮਾਦਲਜਾਏਤਾਰੋਕਕੈਬ੍ਰਹਮਾਬ੍ਰਿਖੇਲੀਨਕਰਨੀ
 ਪਾਹੀਨਾਏਹਜੇਸੀਦਵੀਸਰਾਵੀਖੇਦੋਕਰਤਯਾਂਨਦਾਂ
 ਧਿਆਮੰਨਚਰਪਰਕਾਰਕਾਰੋ। ਇਕਪਿੰਡਧਿਆਮੰਨਹੈ
 ਦੁਸਾਬ੍ਰਹਮੰਡਧਿਆਮੰਨਹੈ। ਤੀਜਾਰੂਪਧਿਆਮੰਨਏਹਜੇ
 ਸਰਬਪੰਡਵੀਗਿਆਮਾਤਾਰੋਦੀ। ਬ੍ਰਹਮਾਮੰਡਧਿਆਮੰ
 ਨਏਹਜੇਬ੍ਰਹਮੰਡਕੀਸਕੇਅਸਰੇ
 ਹੋਧਾਰੂਪਾਮਾਤ੍ਰੀਤੁਧਿਆਮੰਨਹੈਪ੍ਰਤਿਨ

ਹੋ। ਰੂਪਾਧਿਆਨ ਦੇ ਹੁਚੈ ਜੇ ਪੰਡਿਤ ਹਮ ਡਿਕ ਸਕੇ ਅ
 ਸਰੇ ਹੋ। ਰੂਪਾਮਤੀ ਤਾਧਿਆਨ ਦੇ ਹੁਚੈ ਜੇ ਸਾਥਿ ਤਕ ਰਹਿ
 ਰਬੁ ਹਮ ਡਿਸਰ ਬੁਤੇ ਦੀ ਸਾਟੀ ਉਤ ਜਾਂਦੀ। ਸਮਾਧੁ ਖੁਦਿ ਪ
 ਰਕਾਰ ਕੀ ਹੋ। ਅੰਤਰ ਤੀਨੇ ਕਾ ਪਰਕਾਸ ਕਾ ਤੀਨ ਕੇ ਸਪਰਸ
 ਤੇ। ਰੋਹ ਤਾਤਮਾ ਧਿਆਨ ਦੇ ਦੁਆਰੇ। ਵਿਸਾਮ ਨੀ ਦੇ ਪਸਮ
 ਧੁਹੈ। ਠਿਸਕਾ ਅਰਥਾ ਅੰਤਰ ਤੇ ਤੀਨ ਕੇ ਵਿਸਟਾ ਵਿਸਟ
 ਵਿਸਨੇ ਪਰਕਾਸ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਤਿਸਨ ਅਰੁ ਪਤੇ ਰਹਿਤਾ
 ਪਦਾਂ ਅਪ੍ਰਜਾਨੀ ਦੁਆਰੇ। ਵਿਸਾਵਿਖੇ ਏਕਤਤ ਜਨ ਦੁਆ
 ਅਸੰਗ ਸਾਤਿ ਹੈ ਤੀਨ ਅੰਨੰਦ ਅਤਮਾ ਧਿਆਨ ਦੇ ਦੁਆਰੇ

ਸਬਦਾ ਅਨੰਦੇ ਦਸਮਾਧਰੇ ॥ ਅਸੀਗ ਕਹੀਏ ਜੀਸ ਕੇ ਸੀ ॥ ੨੮ ॥
 ਗਨਹੀ ਦੇ ਹਕ ਲਪਨਾ ॥ ਸਾਤਿ ਕਹੀਏ ਜੀਸਾ ਵੀਖੈ ਨਹੀਅ
 ਸਤਤਾ ॥ ਚੈਤੰਨ ਕਹੀਏ ਨਹੀ ਜੀਸਾ ਵੀਖੈ ਜਤਤਾ ॥ ਅਨੰ
 ਦ ਕਹੀਏ ਨਹੀ ਜੀਸਾ ਵੀਖੈ ਦੁਖਤਾ ॥ ਅਧੁ ਮਾਧਿ ਆਵ
 ਨਾ ਕਹੀਏ ॥ ਆਪੁ ਨਾ ਆਪੁ ਜਨਨੁ ॥ ਸੇ ਸਬਦਾ ਅਨੰਦੇ
 ਦਸਮਾਧਰੇ ॥ ਵੇਦੇ ਕਰਤ ਸਬਦ ਲਾਨੁ ॥ ਇਨ ਕੋ ਅ
 ਭੀ ॥ ਅਸ ਕਾਰੀ ਤੇ ॥ ਆਚਿਤ ਵਨੇ ਤੇ ਰਹੀਤ ਨੀਰਵਾਦੀ
 ਪਕ ਕੀਨੀ ॥ ਆਈਏ ਸਬੁ ਤਹੀ ॥ ਇਸੇ ਨੀਰਵਿਕਲ ਪਸ
 ਮਾਧਰੇ ॥ ਇਨ ਕੋ ਅਭੀ ॥ ਅਸ ਕਰਤੋ ॥ ਜਬ ਅਭੀ ॥

ਸਹੇਇਆ ਫੁਰਨੇ ਤੇ ਰਹਿ ਰਜ ਬਮਾਨੀ ਏਸਾ ਓਤ ਹੋਇ
 ਇਸ ਕਾਨਾਮ ਨੇ ਰਵੇ ਕਲਪਹੈ ਤਿਨ ਪਰਕਾਰ ਕੀ ਬ੍ਰ
 ਹਾਰ ਸਮਾਧਹੈ ਤੈਸੇ ਹੀ ਜੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਅਦਕ ਪਦਾਰ
 ਥਹੈ ਤਿਨ ਕਾ ਅਧਾਰ ਅਗਤਿ ਨ ਕਾ ਪਰਕਾਸਕ ਅਗਤਿ
 ਨ ਕੇ ਸਪਰਸਤੇ ਰਹਤਾ ਆਤਮਾ ਪ੍ਰਿਅਾ ਵਣਾਂ ਸੋ ਬ੍ਰ
 ਸਾਮਾਨੀ ਵੇਧ ਸਮਾਧਹੈ ਤੈਸੇ ਹੀ ਜੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਅਦਕ
 ਪਦਾਰਥਹੈ ਤਿਨ ਕਾ ਅਧਾਰ ਵੀਤਤਿ ਅਰਿ ਤਿਨ ਕਾ
 ਪਰਕਾਸਕ ਵੀਤਤਿ ਇਸ ਨਾਮ ਰੂਪ ਤੇ ਰਹਿਤਾ ਆਪ
 ਨਾਂ ਆਪੁ ਜਾਨਣਾਂ ਸੋ ਬ੍ਰਿਸਵੇ ਕਤਤ ਰੂਪਹੈ ਅਰਾਮ

ਖੰਡ ਅਨੰਦਾ ਅਸੰਗ ਚਿਦਾਨੰਦਾ ਅਤਮਾਧਿਆਵ ॥ ३० ॥
 ਟਾਂ ਸੋਸ ਬ੍ਰਹਮਾ ਅਨੰਦੇ ਦਸਮਾ ਧਰੋ ॥ ਅਖੰਡ ਕਹੀ
 ਏ ਖੰਡ ਏ ਤੇਰਾ ਹੀਰਾ ॥ ਅਨੰਦ ਕਹੀ ਏ ਨਹੀ ਜੀਸਾ ਵੀ
 ਖੰਡ ਖਰੂਪਾ ॥ ਅਸੰਗ ਕਹੀ ਏ ਨਹੀ ਜੀਸਾ ਵੀ ਖੰਡੇ
 ਹਕਲ ਪਨਾ ॥ ਚਿਦਾਨੰਦ ਕਹੀ ਏ ਚਿਤ ਨਨੰਦਾ ॥
 ਤਮਾਧਿਆਵ ਟਾਂ ਕਹੀ ਏ ॥ ਅਪੁਣਾ ਅਪੁਜਾਨਣ
 ਸੋਸ ਬ੍ਰਹਮਾ ਅਨੰਦੇ ਦਸਮਾ ਧਰੋ ॥ ਸੋਸ ਬ੍ਰਹਮਾ ਏ
 ਕਤਰ ਰੂਪ ਹੋ ॥ ਅਸੰਗੀ ਚਿਤਾ ਵੀਤੀ ॥ ਅਪੁਰਬ
 ਕਹੀ ਯਤ ਰੋ ॥ ਚਿਤ ਨਾਹਿਰ ਜਾਵੀ ॥ ਅਸੰਗ ਬਾਚੀ

३ — ਤਦਨਹੋਈਜੇਸੈਤਤਿਸਰੂਪਹੋਚਿਤਜੇਹ ३
 ਜਾਸੀਸੇਨਹਿਰਗਿਆਤਿਸਕਾਨਾਮਨੀਗਾਇਕਲ
 ਪਸਮਾਧਹੋ। ਸਮਾਧਇਖੈਵਿਘਨਚਾਰਪਾਜੀਤੇਹੋ
 ਲੇਤਾਵਿਖੇਪਤਾਂਕਾਖਿਆਨਿਦਗਾਜਿਸਕੋਤਤਾਦਿਸ
 ਏਹੋਜਾਤੀਹੋਸੇਇਨਾਵਿਘਨਵਿਖੈਸਰਤਰਨਹੀ
 ਕਰਤਾਂ। ਤਾਂਸਿਖਨੇਸੀਕਾਕਹੀਹੋਸਤਿਗੁਰੋਸਰਤ
 ਏਕਚਾਹਾਵਿਘਨਵਿਖੈਕੋਸੇਓਰਤਾਹੋ। ਤਾਂਸਤਿ
 ਗੁਰਕਾਹਾ। ਹੋਸਿਖਜੇਸੇਨਟਈਏਕਹੋ। ਚਾਰਤ
 ਰਫਸਰਤਰਖਦੀਹੋਏਕਪੈਗਾਵਿਖੈਜੇਮਾਧੂਗਲ

ਪਦਾਏਕਪਜੇਵੇਖੈ ਸੁਰਤਰਖਦੀਹੋ ॥ ਪ੍ਰਜਾਤਿਗਨ ॥ ੩੧
 ਪਦੈ ॥ ਤੀਜੀਸਾਜਵੇਖੈ ਸੁਰਤਮੇਲਤੀਹੈ ॥ ਕੇਹੜਾਕਰਗਾ
 ਵੇਦੇਹੈਚੈਥੀਲੋਕਾਵੇਖੈ ॥ ਅਨਪਰਦੀਯੈਲੋਕਾਕੇਅ
 ਵੇਦੇਹੈ ॥ ਤੇਸੇਏਕਸੁਰਤਚਾਹਦਿਪਨਦਿਖੈਫਿਰਤੀ
 ਹੋ ॥ ਸਮਾਪਦੇਪਰਕਾਰਕੀਹੋ ॥ ਇਕਸਾਵੇਕਲਪਸ
 ਮਾਪਹੈ ॥ ਦੂਜੀਨਿਰਾਵੇਕਲਪਸਮਾਪਹੈ ॥ ਸਾਵੇਕ
 ਲਪਇਹੋਜੋਦਿਸਟਾਭੰਨਅਰਵਿਸਇਹੰਨਅਰ
 ਵ੍ਰਿਸਭੰਨਿ ॥ ਨਿਰਾਵੇਕਲਪਏਹਾ ॥ ਵ੍ਰਿਸਭੰਨਾਵ੍ਰਿਸ
 ਟਾਵ੍ਰਿਸਏਕਤਤਜੰਨਹਾ ॥ ਤਿਸਚੀਟੀਜੇਗਪਰ

ਇਸਦਾ ਤਾ ਜੋ ਸੇਸ ਬਉਰ ਚੀਟੀ ਫਿਰਤੀ ਹੋ ਤੇ ਟੇਕਾ
 ਏਨ ਚੀ ਪਾਵਤੀ ਅਦਮਾ ਛੇਕੇਰ ਸਤੇ ਆਵਤੀ ਹੋ ਤੇ ਟੇਕਾ
 ਕਾ ਏ ਪਾਵਤੀ ਤਿਸ ਪਰ ਦਾਸਦਾਂ ਤੇ ਹੋ ਜੇਸਰ
 ਬਸਾਪ ਨ ਕਾਰਿਤਾ ਹੋ ਪਰ ਬਿਨਤੁ ਤੇ ਇਸਦੀ ਬਿ
 ਨਾਇਸਾ ਬਿਤੀ ਨਾਹੀ ਪਾਵਤਾ ਇਸ ਕਾ ਨਾਮ ਚੀਟੀ ਜੇ
 ਗਾਹੋ ਬਿਹੰਡ ਮਜੇਗ ਕਾ ਏਤ ਸਰੂਪ ਹੋ ਨਾਪੁਨ ਏ
 ਪਾਨ ਖੇਛ ਏ ਨਾਨਾ ਸਕਾ ਪਾਮਾਨ ਲਾਵ ਏ ਨਾ
 ਸੇਹੰਡ ਜਾਪੁਜ ਪਵਾਂ ਸਰ ਬਸਪ ਨ ਕਾ ਮਰਾਵ
 ਸੇਕਹੀ ਏ ਬਿਹੰਡ ਮਜੇਗਾ ਤਿਸਾ ਬਿਹੰਡ ਮਜੇਗਾ ਵੀ

ਖੈਲਾਗਿਆਨਕੀਭੂਮਕਾਹੈ। ਨਾਮਾਗਿਆਨਕੀਭੂ
 ਮਕਾਹੈ। ਤਾਸਿਖਨੈਸੰਕਾਰੀਹੈਸਾਤਿਗੁਰੋਗਿਆਨ
 ਕੀਭੂਮਕਾਕੈਹੈ। ਅਰਾਮਾਗਿਆਨਕੀਭੂਮਕਾਕੈਹੈ
 ਤਾਂਸਾਤਿਗੁਰੁਕਹਾਏ। ਖੈਗਿਆਨਕੀਭੂਮਕਾਸਤਿਹੈ
 ਗਾਅਰਾਮਾਗਿਆਨਕੀਭੂਮਕਾਸਤਿਹੈ। ਪ੍ਰਥਮੈਸ
 ਾਗਿਆਨਕੀਭੂਮਕਾਕਾਹੈਤੇਹੈ। ਪੈਲੀਭੀਜਜਾਗ
 ਤਭੂਮਕਾਹੈ। ਦੂਜੀਜਾਗਤਭੂਮਕਾਹੈ। ਤੀਜੀਮਰ
 ਜਾਗਤਿਭੂਮਕਾਹੈ। ਚੌਥੀਜਾਗਤਸੁਪਨਭੂਮਕਾਹੈ
 ਪੰਜਵੀਸੁਪਨਜਾਗਤਿਭੂਮਕਾਹੈ। ਛੇਵੀਸੁਪਨਭੂ

ਮਕਾਹੈ ਸਤਿਵੀਸਖੇ ਪਤਰੁ ਮਕਾਹੈ
 ਦੇਹ ਨਾਮ ਅਗੇਰੁ ਪਕਾਰੀ ਤੇਹਾ ਪੈਲੀ ਬੀਜ ਜਾਗਤ
 ਰੂਮ ਕਾ ਕਾਏ ਸਰੂਪ ਹੈ ਜੇਗਰ ਰਾਵੀਖੀ ਮਰੁ ਮਾਨ ਹੋਵੁ
 ਬੀਜ ਕਾ । ਦੂਜੀ ਜਾਗਤ ਰੂਮ ਕਾ ਕਾਏ ਰੂਪ ਹੈ ਜੇ
 ਗਰ ਬੁਤੇ ਬਾਰੀਆਇ ਕਰਾਵੈ ਦੁਹ ਮੇਰੀ ਮਾਈ
 ਤੋ । ਅਰਏ ਹਮੇਰੀ ਭੈ ਦੁਹੈ । ਤੀਜੀ ਮਤ ਜਾਗਤ ਰੂਮ
 ਮਕਾ ਕਾਏ ਰਸਰੂਪ ਹੈ । ਜੇਦਰ ਨਾਮ ਸਰਮ ਕੇ ਕਰ
 ਮ ਕੋ ਜਾਨਣਾ । ਚੌਥੀ ਜਾਗਤ ਸੁਖ ਨ ਰੂਮ ਕਾ ਕਾਏ ਹ
 ਸਰੂਪ ਹੈ । ਐਸੀ ਅਰਥ ਸੰਕਲਪ ਉਪਜਾਇ । ਪੰਜ

ਦੀਸਪਨਜਾਗਰੂਮਕਾਕਾਏਹਸਰੂਪਹੈਜੇਮੇਏ ॥ 33 ॥
 ਫਿਰੋਛੀਦੀਸਪਨਜੂਮਕਾਕਾਏਹਸਰੂਪਹੈਜੇਯੋ
 ਰਮੀਡਾਆਦਿਕਸਾਧਏ। ਅਰਫਲਚਹਦਾਸ
 ਤੀਦੀਸਥੇਪਤਰੂਮਕਾਕਾਏਹਸਰੂਪਹੈਜੇਬੰਦ
 ਮੇਖਕੋਨਜਾਨਦਾਭਿਰਤੀਆਲਸਭੈਡਾਸਰੀ
 ਦੀਆਗੇਰੀਆਂਨਕੀਰੂਮਕਾਕਾਏਹਸਰੂਪਹੈ
 ਪ੍ਰਭੀਭਗਾਏਛਿਆ। ਦੁਜੀਵਿਚਾਰਨਾ। ਤੀਸਰੀ
 ਤੰਨਮਾਦੁਸਾਂਚੀਥੀਸਤਿਦਾਪਤਿ। ਪੰਜਵੀਅੰਸ਼
 ਗਸਕਤੀ। ਛੀਵੀਪਦਾਰਥਾਮਭਾਵਨੀ। ਸਾਤੀਵੀ

ਤਰੀਆਏਹਨਾਆਗੇਰੂਪਕਾਰਤੇਹੈ। ਪ੍ਰੀਤੀਸੁਭ
 ਇਛਾਆਗਾਏਹਸਰੂਪਹੈਜੋਤੀਰਥਫਰਤਾਮਾਦਕ
 ਕਾਰਿਨੇ। ਅਰਸਾਸਤ੍ਰਸੁਣਨੇ। ਦੁਜੀਵਿਚਾਰਨਾ
 ਕਾਏਹਸਰੂਪਹੈਜੋਪ੍ਰਜੀਕਾਰਿਸੁਦੁਨਾਂਤੀਸੁਕਾਵੀ
 ਚਾਰਕਰਨਾ। ਤੀਜੀਤਨਮਾਨਸਕਾਏਹਸਰੂਪ
 ਹੈ। ਜੋਅਸਥੁਲਾਵਿਖੇਸਾਨਿਤੇਸੁਖਮਹੇਜਾਂਦੁ। ਚੌ
 ਥੀਸਾਰੀਵਾਪ੍ਰਤੀਕਾਏਹਸਰੂਪਹੈ। ਤੀਸਪ੍ਰਾਦੇਸਟਾਂਤ
 ਜੋਸੇਜਲਾਵਿਖੈਤਰੰਗਦਰਸਾਨਾ। ਤਿਸਪ੍ਰਰਦਾਸ
 ਦਾਂਤਏਧੁਰੀ। ਤੈਸੇ। ਅਤਮਾਵਿਖੈਜਗਤਦਰਸਨ

ਪੰਜਵੀਂ ਅੰਸੰਗ ਸਕਤ ਕਾਏ ਹਸ ਰੂਪ ਹੋ ਜੇ ਨਾ ਤੀਸੰ ੩੪
 ਗਸਕ ਰਿਨ ਹੀ ਜਿਸ ਕੇ ਸੰਗ ਦੇ ਹਕ ਲਪ ਨਾ ਛਿਦੀ ਪ
 ਵਾਰ ਥਾ ਅਭਾਵ ਨੀ ਕਾਏ ਹਸ ਰੂਪ ਹੋ ਤਿਸ ਪਰਾਦ
 ਸਟਾਂਤ ਸੇ ਰਰਤਰੰ ਗਜਲ ਦਰਸ ਦੇ ਤਿਸ ਪਰਦਾ ਸਟਾਂ
 ਤਏ ਹਰੀ ਜੇਤੀ ਭੁਰ ਨਾ ਅਸੰ ਕਾਏ ਹਰੀ ਤਤ ਜਾਂ ਨਾ ਨੀ
 ਸਤੀਵੀ ਸਤਵਾ ਪਤਤੁਰੀ ਆ ਕਾਏ ਹਸ ਰੂਪ ਹੋ ਤਿਸ
 ਪਰਾਦਿਸਟਾਂ ਤਿਸ ਰਬੁ ਜਲਜਾਂ ਦੁਨਾ ਤਿਸ ਪਰਦਾ ਸ
 ਟਾਂਤਏ ਹਰੀ ਸਰਬੁਤਰ ਰੂਪ ਜਾਨਣਾ ਤਾਸਾ ਤਿਗੁਰ ਕ
 ਹਰੀ ਸਿਖ ਜੇ ਬੁਝੇ ਕੀ ਪੁਰਸ ਹੋ ਤਿਸਾ ਵੇਖੇ ਪਧਰਾਂ ਅੰਗੇ

ਤਾਂ ਸਿਖ ਨੈ ਕਹਾ ਹੋ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਜੇਧੰ ਦੁਆਰੀ ਗਹੈ ਸੇਰੀ
 ਰਖਾ ਕਰ ਕਹੀ ਏਹ ਤਾਂ ਸਤਿਗੁਰ ਕਹਾ ਹੋ ਸਿਖ ਜਾਣੁ
 ਭਾਮਾ ਨੇ ਮਾਗਤੀਆ ਗਿਅੰਨਾ ਇਕਾਤ ਕਾਲ ਪੁਛਾ
 ਏਹੀ ਮਾਸ ਦੁ ਮੂਲ ਬੀਦਾ ਦੇਹ ਸੀਮ ਕਰੇ ਵਿਸਦੀ
 ਨਿਬੰਧ ਲਾ ਪੁਣਾ ਭਾਮਾ ਪ੍ਰਿਤਾ ਮਹਾਰਾ ਧਾਰਨਾ ਪਿ
 ਆਨਾ ਸਮਾਧਾ ਏਹ ਨਾਮ ਆਗੇ ਰੂਪ ਕਾਤਿ ਤੇਹਾ
 ਸਭ ਜਗ ਬ੍ਰਹਮ ਹੈ ਏਹ ਜੋ ਨਿਸਚਾ ਹੈ ਤਿਸ ਕਾ ਨਾਮ
 ਯਮ ਹੈ ਜਬ ਬ੍ਰਹਮ ਭਾਵਨਾ ਹੋਈ ਸਕਾ ਨਾਮ ਨੇ ਮਹੈ
 ਸਭ ਬ੍ਰਹਮ ਜਾਂਦਾ ਕਾਰੀ ਜਗਤਿ ਕਾਤਿ ਆਗ ਕਰਨਾ ਏ

ਸਕਾਨਾਮਤੀਆਗਹੋ। ਜਹਾਮਨਬੁਧਕੀਰੀਮਨਹੀ॥੩੫॥
 ਇਸਕਾਨਾਮਮੇਨਹੋ। ਆਤਮਾਦਿਖੈਜਗਤਨਾਹੀ॥
 ਪਾਣੀਮੈਇਸਕਾਨਾਮਾਇਕਾਤਹੋ। ਸਾਰ੍ਵਜਗਤੀਜੀ॥
 ਸਾਦਿਖੈਲੀਨਹੋ। ਏਹਸਮਝੇਤੇਇਸਕਾਨਾਮਕਾਲ॥
 ਗਿਆਨਹੋ। ਸਰੁਲੇਕਾਂਕਾਮੂਲਬ੍ਰਹਮਾਇਉਜਾਨਣੁ॥
 ਇਸਕਾਨਾਮਮੂਲਬੰਦਹੋ। ਸਮਝੇਹੋਬ੍ਰਹਮਾਜੀਸ॥
 ਦਿਖੈਲੀਨਹੋਣੁ॥ ਇਸਕਾਨਾਮਸਮਾਂਨਤਾਹੋ। ਸਰੁ॥
 ਬ੍ਰਹਮਾਪੀਕਰਜਨਣਾਜੈਦੇਖੀਵੇਸੁਦੀਵੇਸਾਮਿ॥
 ਹੀਏ। ਜਹਾਤਿਕਟੀਲੀਨਹੋਜਾਤੀਹੋ। ਇਸਕਾਨਾ॥

ਮਾਇਸਾਈਹੋ। ਸਭਾਬ੍ਰਿਤਏਕਤਤਹੀਕਰਜਾਨਦੁਇ
 ਸਕਾਨਾਮਪ੍ਰਾਣਾਯਾਮਹੈ। ਦਿਖੇਜੇਹੈਸਬਾਦਿਅੰ
 ਦਿਕਤੰਨਕੋਆਤਾਮਜਾਣਕਾਰੀਚਿਤਕੋਦਸਕਰਨਾ
 ਇਸਕਾਨਾਮਪ੍ਰਤਅਹਾਰਹੈ। ਜਹਾਜਹਾਮਨਿਜਾਦੈ
 ਤਹਾਤਹਾਬ੍ਰਹਮਈਹੈ। ਇਸਕਾਨਾਮਪੁਰਨਾਹੈ।
 ਮੈਬ੍ਰਹਮਹੀਤੇਜਬ੍ਰਹਮਾਬ੍ਰਿਤਨੰਸਚਲਭਈਤਲ
 ਬਾਧਿਅਨਜਨਨਦੁੰ। ਜਬਾਬ੍ਰਿਤਨੰਰਾਬ੍ਰਿਕਾਰਹੋਵੈ
 ਤਬ੍ਰਜਗਤਕਾਰਛੁਡਕੈਬ੍ਰਹਮਾਮਕਾਰਪਾਵੈਤਬ੍ਰਜੰ
 ਈਏਜੇਸਮਾਪੁਲਾਹੀਹੈ। ਤਾਂਸਤਿਗੁਰਕਾਰਹੋਅੰਖ

ਸਮਾਧ ਆਰਮਾ ਰੂਪ ਹੈ ਨਾ ਵੀ ਸੇ ਹੋ ਨਾ ਆਵੀ ਸੇ ਹੋ। ਤਾਂ
 ਸਿਖ ਨੈ ਕਹਾ ਤੇ ਸਾਤਿ ਗੁਰੇ ਖਦੀ ਪਰਮਾਣੁ ਦੇ ਆਤਮਾ ਵਿ
 ਸੇ ਕੈ ਦੁਹੈ। ਤਾਂ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਕਹਾ ਤੇ ਸਿਖ ਜਾਣਾ ਏ ਕਪਰ
 ਖਪਰਮਾਣੁ ਹੈ। ਦੁਹੈ ਆਨਿ ਮਨ ਪਰਮਾਣੁ ਹੈ। ਤੀਸਰਾ
 ਉਪਮਾਨ ਪਰਮਾਣੁ ਹੈ। ਚੌਥਾ ਅਰਥਾ ਪੁਤ ਪਰਮਾਣੁ
 ਹੈ। ਪੰਜਵਾ ਸਾਧਨ ਪਰਮਾਣੁ ਹੈ। ਛੇਵਾ ਅਭਾਦ ਪੁ
 ਰਮਾਣੁ ਹੈ। ਏਨਾ ਮਾ ਅਗੇ ਬੂਧ ਕਹਿ ਤੇ ਹਾ ਜੇ ਏਨੀ
 ਦੁਆਰੇ ਵੀ ਸੇ ਸੇ ਕਹੀ ਦੇ ਪਰਤ ਖਪਰਮਾਣੁ। ਜਾਹਾ
 ਪਾ ਆਤਮਾ ਮਾਗਿ ਨੀ ਜਾਣੀ। ਜਹਾ ਜਗਤ ਤਹਾ ਆਤਮਾ
 ਆਰਖਦ ਪਮਾਣੁ ਦੇ ਆਤਮਾ ਮਾਗਿ ਨੀ ਦੁਹੈ।

ਸੇਕਹੀਏਉਪਮਾਨਪ੍ਰਮਾਨਜਿਕਰਸ

61
ਦੁਆਰੇਕਾਰਨਦਾਗਿਆਹੋਣਾ
ਮਾਜਾਨਣਾਏਕਹੀਏਅਨਿਮਨਪਰਮਾਣੁਜੇਪੁਰ
ਸਜੈਸਾਪੁਰਸਜਾਨਣੁਸੇਕਹੀਏਅਰਥਪਾਰਿਪਰਮਾਣੁ
ਜੇਸਾਸਤਦਾਕਹਣਾਸੇਕਹੀਏਸਾਸਤਪੁਰਮਾਣੁਜੈਸੇਅ
ਕਾਸਾਵਿਖੈਫੁਲਨਾਹੀਤੈਸੇਆਤਮਾਵਿਖੈਜਗਤਿਨਾਹੀ
ਏਕਹੀਏਅਭਾਵਪੁਰਮਾਣੁਇਨਕੋਖਾਇਪੁਰਮਾਣੁ
ਕੇਆਤਮਾਵਿਸੇਕਹਿਤੇਹੈਆਗੇਖਾਇਪੁਰਮਾਣੁਕੇਆ
ਤਮਾਆਵਿਸੇਕਹਿਤੇਹੈਅਇਹੀਹੁਸਾਅਤਮਾਨਹੀ
ਪਈਅੰਜੇਏਹੀਦੁਆਰੇਖੇਖਣਾਸੇਆਤਮਾਵਿਖੈਨਾਪਾ
ਈਅੰਏਸਕਾਨਾਮਪਰਤਖਪੁਰਮਾਣੁਆਵਿਖੈਹੈਆ

ਤਮਾਦਿਖੈ ਕੋਈ ਚਿਹਨ ਨਾਹੀ ਇਸ ਕਾਨਾਮਾ ਅਨਮਾਨਮਾ ॥
 ਦਿਖੈ ਹੋ ਚਿਤ ਨਪਾਸ ਰੇਤ ਨ ਕੋਈ ਨਹੀ ਉਠਿ ਪ੍ਰਮਾਨ
 ਮਾਦਿਖੈ ਕਾਰਿ ਆਹੋ ॥ ਕਾਰਨ ਕਾਰ ਜਦਾ ਬੁਢ ਨਹੀ ਏ
 ਉਮਰ ਥਾਪਤਿ ਮਾਦਿਖੈ ਕਾਇਆ ਹੋ ॥ ਨੇਤ ਨੇਤ ਕਰਸ
 ਬੁਢ ਜੋ ਕਹੈ ਸਾਸਤ੍ਰ ਪਰਮਾਣੁ ਮਾਦਿਖੈ ਉਕਾਰਿ ਆਹੋ
 ਮਾਦਿਖੈ ਮਭਾਵਹੈ ਦੁਸੈ ਕਹੀਏ ਮਭਾਵ ਪਰਮਾਣੁ
 ਇਸ ਕਾਨਾਮਾ ਮਭਾਵ ਪਰਮਾਣੁ ਹੋ ॥ ਇਸ ਕਾਨਾਮਾ ਮਾਦਿ
 ਖੈ ਕਹੀਆਹੋ ॥ ਮਾਦਿਖੈ ਮਭਾਵ ਮਾਦਿਖੈ ਸਰਵ ਨਨਹੀ
 ਤਾਂ ਸਿਖ ਨੈਕ ਹੋ ਸਤਿਗੁਰੋ ਖਟਿ ਪਰਕਾਰ ਕਾ ਸਰਵਨ

ਗਿਆਨ ਕੋ ਏਹੋ। ਤਾਸਾ ਤਿਹੁ ਰਕਹਾਉ ਪਕਰਮ ਉਪਾਸਿ
 ਪਾਰਸੁ ਜਾਨਾ ਅਭਿਆਸਾ ਅਪੁਰਬ ਤਾਪੁ ਨ ਮਾਨਾ ਫਲੁ
 ਨ ਅਰਥ ਬਾਦਸੁ ਨ ਜਾਤੇ। ਉਤਪਤਿ ਨ ਮਖਾਇ ਲਿਖ ਸੇਤਾ
 ਤੇ ਸਿਸਾਟ ਪੁਰਬ ਏਕ ਸਤਿ ਸਰੂਪਾ ਸਿਸਾਟ ਕਤ ਰੇਰੂ
 ਪਸਾਨ ਦੀ। ਅਦਵੈ ਬ੍ਰਹਮ ਅਖੰਡ ਅਨੂਪਾ ਅਦਵੈ ਕ
 ਹਿ ਇਦਵੈ ਰਤੇ ਰਹਿਤ। ਬ੍ਰਹਮ ਕਹੀਏ ਸਾਰੇ ਅਖੰਡ
 ਕਹੀਏ ਖੰਡੇ ਤੇ ਰਹਿਤ ਅਨੁਪ ਕਹੀਏ ਉਪਾਤੇ ਰਹਿ
 ਤਾ ਉਪਕ੍ਰਮ ਸੁਰਤ ਮੈ। ਮੈ ਸੋਚੀਨਾ ਉਪਕਰਮ ਜੋ ਸੁਰ
 ਤਿਏ ਖੈ ਮੈ ਸੋਚੀਨਾ ਉਪਾਸਿ ਪਾਰਾ ਅੰਤ ਮੈ ਲੀਨਾ ਉਪ

ਸਿਘਾਰ ਸੁਰਤ ਅੰਤ ਦੇਵੀ ਪੈਲੀਨ ਹੈ ਦਿਸਾਟਿਨਾ ਮਰੂ ੨੮
 ਪਹੋਜੇ ਤੇ ਸੁਰਬਾ ਅਤਮ ਜਾਨ ਸੋ ਤੇਤਾ ਦਿਸਾਟਿਨਾ ਮਰੂ ਪੁਸ਼ੀ
 ਤਨੀ ਹੈ ਸਰਬਾ ਅਤਮ ਜਾਨ ਵੀ ਸੋ ਪੁਨਾ ਅਤਮ ਤੇਤੁ
 ਪਾ ਸੋ ਜੋ ਅਤਮ ਹੋਤ ਰੂਪ ਜਾਂਦੁ ਨਾ ਸਦਾ ਅਖੰਡ
 ਅਦਵੈਤ ਅਨੁਪ ਸਦਾ ਅਖੰਡ ਦੁਆ ਮੈ ਤੇ ਗਹਿ ਅਨੁਪ
 ਹੋ ਸੋ ਤੁਹੀ ਹੋ ਨਿਸਾਚਿ ਕਰ ਕੋ ਜਨਾ ਉਪਾਧਿ ਪਾਗ ਅਰ
 ਥਯੈ ਹਮਾਨਾ ਉਪਾਧਿ ਸਿਘਾਰ ਸੁਰਤ ਏਹ ਅਰਥ ਰਾਹੀਆ
 ਹੋ ਤਤਿ ਤੁਵੈ ਮਸੀਪਾਨਿ ਵਾਕ ਦੀ ਚਾਰਾ ਤਤ ਕਹੀਏ
 ਈਸਰ ਤੁਵੈ ਕਹੀਏ ਜੀਵ ਮਸੀ ਕਹੀਏ ਤੇ ਨਕੀਏ ਕਰਾ

ਬਾਰੰਬਾਰਾ ਅਤਿਅਸਉਚਾਰਾ ਬਾਰੰਬਾਰ ਉਸਰੀ ਕਾ
 ਅਤਿਅਸਕਰਨਾ ਗੁਰਸਾਸਤ੍ਰ ਅਧੇਨ ਸੁਨ ਜਾਂਤੋ
 ਜੇਗੁਸਾਸਤ੍ਰ ਕਹੇਤਿ ਸਪਰਨੀਸਚਾ ਕਰਨਾ ਅਤਮਾਰੀ
 ਅੰਨ ਨਿਸਚੇ ਕਰਤਾਤੋ ਅਪੁਕੋਤ ਰੂਪ ਨਿਸਚੇ ਕਰ
 ਜਾਂਦਾ ਗੁਰਸੁਰਤਾ ਬੰਨ ਨਹੀ ਪੁਨ ਚੀਅੰਨਾ ਜੇਗੁਰਸਾ
 ਸਤ੍ਰ ਕਹੇਤਿ ਸਪਰਨੀਸਚਾ ਕਰੀਨਾ ਯਹੈ ਅਪੁਰਬਤਾ
 ਨਿਸਚੇ ਮਨਾ ਯਹੈ ਅਪੁਰਬਤਾ ਸਰਤ ਨੈਕ ਹਿਅਹੈ
 ਸੰਸਾਰ ਸਨੀ ਬੰਧਤਾ ਵਰਤ ਪਹਚਾਨਾ ਪਾਵਤ ਨਾਹਿਨ
 ਅਤਮਾਰੀ ਅੰਨਾ ਸੰਸਾਰ ਦਾ ਸੰਨ ਬੰਧ ਉਤਨੇਤਾਈ

ਹੈ ਜਿ ਤਨੇ ਤਾਈ ਆਪ ਨੇ ਸਰੂਪ ਕੋ ਨ ਜਾਣਿ ਆਪਿ ॥ ੩੯ ॥
 ਗਿਆਨ ਉਦੇਸ ਬ੍ਰਹਮ ਰੂਪ ਪਰ ਪੰਚ ਮੂਰਤਿ ਪੁਨ ਸੋ ਜ
 ਬ ਆਪ ਕੋ ਤਾ ਤੇ ਜਾਣਿ ਆਤ ਬੁਝਿ ਸਕੀ ਦਿਸ ਟੀ ਵੇਖ
 ਜਗਤਿ ਨ ਹੀ ਰੰਗ ਭਰ ਫਲ ਅਰਥ ਕਾਰਿ ਉਸ ਨ ਜ
 ਤੇ ਭਰ ਫਲ ਅਰਥ ਸੁਰਤ ਨੈ ਕਹੀ ਆਪੇ ॥ ਆਤਮ
 ਸੁਰਵਨ ਕੀਇ ਤੇ ਜਾਂਨ ਆਤਮ ਸੁਰਵਨ ਕਰਨੇ ਕਰ
 ਕੇ ਜਾਣਿ ਆਜਾਂਗਾ ਹੋ ॥ ਸਰਬ ਸਰਵ ਸੁਪਰ ਪੁਰੁਸ
 ਸਰਬ ਸੁਰਵਨ ਕਰਨੇ ਕਰ ਪੁਰੁਸਾਨੁ ਦਾ ਹੋ ਜਤੀ ਹੋ ਜ
 ਹੋ ਮਨ ਕੀਇ ਤੇ ਹੋ ਤ ਹੋ ਮਨ ਸਾਧੰ ਬ ਪੁਰੁਸਾਨਾ ਜਿਸ

ਸਨੀ ਨਕਰ ਨਕਰ ਸਰ ਬਾਇ ਖੈ ਪਹਚਾਨਣ ਹੋ ਜਾਤੀ
 ਹੋ ॥ ਜੀਤ ਜਾਂ ਨੇ ਸਤ ਜਾਨੀ ॥ ਅਰਥ ਬਾਦ ਬੁਧਾਨਾ
 ਜਿਸ ਦੇ ਜਨਣੇ ਕਰੀ ਕੋ ਸਰ ਬਾਇ ਖੈ ਜਾਂ ਨਣ ਹੋ ਜਾਤਾ
 ਹੋ ॥ ਸਿਕਾਈਏ ਅਰਥ ਬਾਦ ਸੁਰਤਾ ॥ ਉਤਪਤ ਸਮਿ
 ਜਾਤੇ ॥ ਹਿਸਟਾਂਤ ਕਾਹਿ ਤੰ ਪੁਨਤਾ ॥ ਉਤਪਾਤਿ ਸੁਨ
 ਕਾਹਿ ਤੰ ॥ ਹਿਸਟਾਂਤ ਕੇ ਸਾਹਿਤਾ ॥ ਜੈ ਸੇਇ ਕਾਮਿ ਤ
 ਪਿਤਾ ਦੇ ਗਿਆਨ ॥ ਜੈ ਸੇਇ ਕਾਮਿ ਟੀਰਾ ਪਿਤਾ ਹੋਤ
 ਸਾਰਿ ਬਾਇ ਕਾਰ ਅਰਤੋ ਮੇ ਪਹਚਾਨਾ ॥ ਸਾਰਿ ਬਾਇ ਕਾਮਿ
 ਟੀਰੁ ਪੀਜਾਂ ਨਣਾ ॥ ਉਸੇ ਨੀ ਜੀ ਸਰੂਪ ਜਾਨੀ ਉਜਬ

ਸਾਹਿਬ ਬ੍ਰਹਮਾ ਗਿਆਨ ਨਿਰਭੈ ਤਬਾਹੈ ਸੇਨਾ ਸਰੂਪ
 ਜਬਾ ਅਪੋ ਕੇ ਜਾਇਆ ਤਬ ਸਾਰੇ ਈ ਨਿਰਭੈ ਹੋ ਗਿਆ
 ਘਟਾ ਆਇ ਵਿਕਾਰ ਨਾਮ ਹੋ ਜੇ ਤੇ ਕੇ ਵਲ ਵਾਕਾ ਤੁਹੈ
 ਤੇ ਤੇ। ਘਟਾ ਆਇ ਜੇ ਵਿਕਾਰ ਹੋ ਕੇ ਵਲ ਕਾਹਿ ਦੇ ਮਾਤੁ
 ਹੋ। ਸਾਤ ਸਰੂਪ ਮ੍ਰਿਤ ਕਾ ਸਾਨਿ ਜਾਤੇ ਉਤਪਤ ਅਰਥ
 ਕਾਹਿ ਉਸਨ ਤੇ ਤੇ। ਉਤਪਤ ਅਰਥਿ ਸੁਖ ਤੇ ਨਹਿ ਕਾਹਿ
 ਆਹੈ। ਨਾਮ ਰੂਪ ਸਿਸਟ ਹੋ ਜੇ ਤੀ ਕੇ ਵਲ ਵਾਕਾ ਤਿ
 ਹੋ ਤੇ ਤੀ। ਨਾਮ ਰੂਪ ਜੇ ਸਿਸਟ ਹੋ ਸੇ ਕੇ ਵਲ ਕਾਹਿ ਦੇ ਮਾ
 ਤੁ ਹੋ। ਸਾਤਿ ਸਰੂਪ ਬ੍ਰਹਮਾ ਘਟਿ ਰਾਨਾ ਆਦਿ ਦੇ ਕ

ਅਖੰਡਤਮਾਨਾਸਤਿਰੂਪਕੁਹਮਾਮਾਪਕੇਜਾਂਨਾ ॥
 ਦਵੈਤਏਕਾਅਖੰਡਰੂਪਾਮਾਪਕੇਜਾਂਨਣਾਂ ॥ ਉਤਪਤਿ
 ਅਰਥਸੁਰਨੈਏਕਹੀਆਹੈ ॥ ਇਸਦਾਂਤਦੇਸੈਹਤ
 ਤੈਨੈਸਾਇਆਹੈ ॥ ਇਨੈਕੇਖਾਟਿਲਿਖਹੀਤੇਹੈ ॥ ਇ
 ਨਕੇਖਾਟਿਸੁਰਤਕਾਹੀਤੇਹੈ ॥ ਇਨਕੇਖਾਟਿਪਰਕਾਰ
 ਕਾਸਰੀਦੀਗੀਅੰਨਕਾਹੀਤੇਹੈ ॥ ਤਾਸਾਤਿਗਰਕਾ
 ਹੇਸਿਖਾਜੀਸਕੋਤਤਾਹੀਸਦੀਹੈ ॥ ਤਿਸਦੀਖੰਜੀਫ
 ਈਸਰਕੇਗੁਣਨਾਹੀ ॥ ਤਾਸਿਖਨੈਕਹਾਹੇਸਾਤਿਗ
 ਕੋਯੀਦਕੇਗੁਣਕੋਦਣਹੈ ॥ ਅਰਈਸਰਕੇਗੁਣਕੋ

ਦੁਹੈ । ਤਾਂ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਹਰੇ ਸਿਖ ਖਾਟੇ ਗੁਣ ਜੀਵ ਕੇ ਹੋ । ਅਰ ॥ ੮ ॥
 ਖਾਟੇ ਗੁਣ ਦੀ ਸਰ ਕ ਕੇ ਹੋ । ਪ੍ਰਸਾਸੇ ਜੀ ਕੇ ਗੁਣ । ਸਬ ਦਿਸ
 ਪਰਸਤੁ ਪਰਸਰੀ ਧਮ ਨ ਏਹ ਗੁਣ ਜੀਵ ਕੇ । ਅਗੇ ਈਸ
 ਰ ਕੇ ਗੁਣ । ਸਪੁਰ ਨਹੀ । ਅਨਾ । ਸਪੁਰ ਨ ਦੇ ਰਾਗ । ਅਰ ॥ ੯ ॥
 ਰੀ । ਅਸ ਦਾ । ਸਮਤਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ । ਸਪੁਰ ਨ ਧਰਮ । ਸਪੁਰ
 ਨ ਜਸ ਏਹ ਖਾਟੇ ਗੁਣ ਦੀ ਸਰ ਕੇ ਹੋ । ਰਾਂ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਹਰੇ
 ਸਿਖ ਜੀਵ ਦੀ ਸਰ ਕੇ ਗੀ । ਅਨ ਹੋਤਾ ਹੈ ਤਬ ਤਿਸ ਕੀ ਵੀਸਟੀ
 ਮੇਚਰੇ ਜੁਗ ਨਹੀ ਰੇਹਤੇ । ਤਾਂ ਸਿਖ ਲੈ ਕਾ ਹਰੇ ਸਤਿਗੁਰੇ ਰੇ ।
 ਰੇ ਜੁਗ ਕੇ ਦੁਹੈ । ਤਾਂ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਹਰੇ ਸਿਖ ਜਾਂਣਾ । ਸਤਿਜ

ਗਾ ਤੇਤਾ ਦੁਆਪੁਰਾ ਕਲਜੁਗਾ ਅਗੇ ਸਾਤੀ ਜੁਗਕ
 ਹਿਤੇਹਾ ਸਤਾਹ ਲਖਿ ਅਠਾ ਸੀਸਹੰ ਸਵਰਖਾ ਬਰਾਲਖ
 ਛਿਨ ਵੈਸਹੰ ਸਵਰਖੇ ਤੇਤਾ ਅਠ ਲਖਿ ਚਉਥੀ ਸਹੰ ਸ
 ਬਰਖਾ ਦੁਆਪੁਰਾ ਚਰਲਖ ਬਤੀਸ ਸਹੰ ਸ ਬਰਖਾ ਕ
 ਲਜੁਗਾ ਏਹ ਚਾਰੇ ਜਗਤੇ ਤਾਲੀ ਲਖਿ ਅਠਾ ਅਸੀਸਹੰ ਸ
 ਬਰਖਾ ਤਾਂ ਸਾਤੀ ਗੁਰਕ ਹਾਹੇ ਸਿਖਾ ਜਿਸ ਕੀਤ ਤਾ ਵੈਸਾਟੀ
 ਹੋ ਜਾਤੀ ਹੈ ਨਾਤਿਸਾਵੀ ਖੈਕ ਚਨ ਹੈ ਨਾ ਸੁਰੂ ਪਹੈ ਨਾ ਫਲਹੈ
 ਨਾ ਅੰਧੀ ਹੋ ਤਾ ਸਖੁ ਨੇ ਸੀਕਾ ਕਰੀ ਹੋ ਸਾਤੀ ਗੁਰੇ ਚਰ ਪੁਰਖਾ
 ਰਦਾ ਜੋਰੀ ਅਨਹੈ ਤ੍ਰਿਸ ਫਲ ਕੈ ਰੂਪੇ ਅਗਾ ਅੰਧੀ ਰੂਪੇ
 ਅਠ ਦਾ ਕਾਨਕ ਤ੍ਰਿਸ ਅਗਸਤੁ ਪੁਰਖੇ

ਤਾਸਾ ਤੇ ਕੁਰ ਕਹਾ ਤੇ ਸਿਖ ਸਰਵ ਨ ਦਾ ਕਾਠਿ ਨ ਸਾਤਿਗੁ ॥੨॥
 ਰਹੈ ॥ ਅਰਸ ਰੂਪ ਮਾਹਾ ਦਾ ਕਹੈ ॥ ਅਰਫ ਲਸਤਿ ਦਸ
 ਤਾ ਮੀਧੀ ਪਰਮਾਨੰਦ ਦੀ ਪ੍ਰਪਤੀ ਸੰਸਾਰ ਦਾ ਖਦੀ ਲੰਦ
 ਰਤੀ ॥ ਮਾਨਿ ਨ ਦਾ ਕਰਨ ਮਾਹਾ ਦਾ ਕਾ ॥ ਅਰਸ ਰੂਪ ਤਤੁ
 ਵੰ ਪਾਦਿ ਕਾ ਸੋਧ ਨਾ ॥ ਫਲ ਅਸਪਾਦਿ ਦੀ ਪ੍ਰਪਤੀ ॥ ਸੰ
 ਧੀਤਾ ਤੇ ਸਰਬਗਤਾ ॥ ਅਰਕ ਲਪਤ ਮਾਤਾ ॥ ਮਭਾਵਾਨੰ
 ਧਿ ॥ ਮਾਸ ਦਾ ਦਾ ਕਾ ਕਨਈ ਸਰਦਾ ਜਾਨਈ ॥ ਸਰੂਪ ਸ
 ਰਬਗਤਾ ॥ ਫਲਾਗੀ ਮਾਨੰ ॥ ਅੰਧੀਤ ਰੂਪ ਦੀ ਪ੍ਰ
 ਪਤੀ ਨਨੰਤ ਮਾਤਾ ਮਭਾਵਾ ॥ ਸਖੀਆਤ ਦਾ ਕਾਰਨਤ

ਤਰੁਪਦਾਜਨਨੁ ਭਾਸਰੁਪਦੇਕ ਬਿਰਤਹੇ ਜਾਣੀ ॥ ਫਲ
 ਨਿਰਵੰਦਪਦਿਵੀ ॥ ਅੰਧੀਕਲਪਾਤਿ ਮਾਤ੍ਰਾ ਮਭਾਦਸਰਿ
 ਬਾਪਾਪੁਣਾ ਆਪਾ ॥ ਤਾਸਤਿਗੁਰ ਕਾਹਾਹੇ ਸਿਖੁ ਜਤਾ
 ਆਪੁਣਾ ਆਪਹੈ ॥ ਤਾਹਨ ਕੋਈ ਲਖੁਣਾਹੈ ॥ ਅਰ
 ਨਾ ਮਭਾਦਹੈ ॥ ਤਾਸਿਖਨੈ ਕਹਾਹੇ ਸਤਿਗੁਰੇ ਲਖੁਣਾ
 ਕੇਹੈ ॥ ਅਰਭਾਦਕੈ ਪਰ ਕਾਰਣਾਹੈ ॥ ਤਾਸਤਿਗੁਰ
 ਕਹਾਹੇ ਸਿਖੁ ਲਖੁਣਾਤੀ ਨਹੈ ॥ ਅਰ ਮਭਾਦਚਾਰ
 ਪਰ ਕਾਰਣਾਹੈ ॥ ਪ੍ਰਥਮੇ ਲਖੁਣਾ ਕਹਿਤੇ ਤਾਹੇ ਕਲਾ
 ਧਿਤ ਲਖੁਣਾਹੈ ॥ ਦੂਜੀ ਅਜੈ ਰਲਖੁਣਾਹੈ ॥ ਤੀਜੀ

ਹਿਤਾਜਾਹਿਤਲਖਣੁਹੋ। ਜਾਹਿਤਲਖਣੁਕਾਏਹ ॥੩॥
 ਸਰੂਪਹੋ। ਜੇਦਾਚਲਖਾਤਿਆਗੁਣਾ। ਅਜੈਤਲਖਣੁ
 ਕਾਏਹਸਰੂਪਹੋ। ਦਾਚਲਖਣੁਨੇਕਹੁਣਕਰਨਾ। ਜ
 ਹਿਤਾਜਾਹਿਤਲਖਣੁਕਾਏਹਸਰੂਪਹੋ। ਜੈਸੇਜੀਵਣੀ
 ਸਰਕੇਦੇਸਕਾਲਵਸਤੂਤੀਆਗੁਣੀਆ। ਅਰਾਤੀਨ
 ਕਾਲਖਾ। ਅਰਥਕਾਹਿਣਕਰਨਾ। ਤਿਸਪਰਾਦੇਸਟੀ
 ਤਾ। ਜੈਸੇਸ੍ਰੀਨਾਮਕੇਛਿਲੜਦੇਨੇਤੀਆਗੁਣੇ। ਅ
 ਰਾਗਿਰੀਗਾਹੁਣਕਰਨੀ। ਤੈਸੇਜੀਵਣੀਸਰਕਾਤੀਤੁ
 ਵੰਪਦਤੀਆਗੁਣਾ। ਅਰਾਅਸੀਪਦਗੁਣਕਰਨਾ

ਏਤਕਹੀਏਜਾਤਿਤਾਸ੍ਤ੍ਰਿਤਲਖਣਾਤਾਸਤ੍ਰਿਗੁਰਕ
 ਹਾਏਸਿਖਾਅਸਪਦਤਰੂਪਹੈ। ਨਾਂਤਿਸਾਵਿਖੈਸੀ
 ਗਿਆਹੈ। ਨਾਅਪਰਮਾਗਿਆਨਹੈ। ਨਾਪਰਮਾ
 ਗਿਆਨਹੈ। ਨਾਪੁਕਰਨਗਿਆਨਹੈ। ਤਾਸਿਖਨੈ
 ਕਹਾਏਸਤ੍ਰਿਗੁਰੋ। ਖਦਿਸੀਗਿਆਕੋਣਹੈ। ਅਰਾਅ
 ਪਰਮਾਗਿਆਨਕੋਣਹੈ। ਅਰਪਰਮਾਗਿਆਨ
 ਕੋਣਹੈ। ਅਰਪੁਕਰਨਗਿਆਨਕੋਣਹੈ। ਅਮਤਿ
 ਅਸਰਮੀਕੋਣਹੈ। ਤਾਂਸਤ੍ਰਿਗੁਰਹਾਏਸਿਖਪ੍ਰਥਮੇ
 ਖਦਿਸੀਗਿਆਕਹਿਤੇਹਾ। ਏਕਾਚਿਤੰਨਮੋਬ੍ਰਿਅਾ

ਪਕਾ ਦੂਸਰੇ ਰਾਮੇ ਸਾਨੀ ਬੀਧਾ ਤੀਸਰੇ ਦੀ ਸਰਤਾ ਮੇਕ ਹੀਏ
 ਚੋਥੇ ਜੀਵ ਸਿੰਗੀਆ ਤਾਕ ਹੀਏ। ਪੰਜਵੇਂ ਵਿਦੀ ਸਰਕੋਵੇ
 ਰਾਗ ਛਠਵੇ ਚੰਦਰਾ ਸਕੋ ਕੀਏ। ਅਪਰ ਮਾਗੀਆਂ ਨਾਇ
 ਹੁਤੋਂ। ਆਪ ਕੋਤੀ ਪਟੀ ਮੇਜ ਨੇ ਪਰ ਮਾਗੀਆਂ ਨਾਇ ਹੁਤੋਂ
 ਨਤੀ ਪਟੀ ਕੋ ਪਰ ਕਾਸੀਆ ਵੀ ਸਟਾਂਤਾ ਆਪ ਕੋ ਜਨੇ ਪਰ
 ਕਰਨਾ ਗੀਆਂ ਨਾਇ ਹੁਤੋਂ। ਵੈਦਾਂਤ ਮਹਾਵਾਕ ਕੋਯ ਥਾਰਥ
 ਗੀਆਂ ਨਾ। ਆਪਿ ਕਾਰੀ ਚਤੁਰ੍ਹੇ ਸਾਧਨਾ ਸਿਪੰਨਾ। ਵਿ
 ਥੈ ਜੀਵ ਦੀ ਸਰਕੀਏ ਕਰਾ। ਸਾਨੀ ਬੀਧ ਪੰਬੇ ਪੁਵੇਦਾ ਤਬੇ
 ਪੁਸ਼ਟ ਮਾਪ ਰੋਜਨਾ ਸੀਸਰ ਦੁਖ ਦੀ ਨਿਵਰਤੀ ਪਰ

ਮਾਨੰਦਦੀਪ੍ਰਿਧਤੀਸੰਸਾਰਵਖਦੀਨਿਵਰਤੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ
 ਰਾਮਾਨੰਬੰਦਕੋਗਿਆਨਤਾਕੋਪਰਕਰਨਿਗਿਆਨਕਹੀ
 ਏ। ਗਿਆਨਭਏਤੇਵਰਨਾਮਸਰਮਕਾਉਲੰਘਨਕਰਕ
 ਨਾਇਸਕਾਸਮਾਮਤਾਮਸਰਮੀਤਾਸਤੀਗੁਰਕਹਹੇਸਿ
 ਖਾਹੀਆਨਰਭੁਪੁਹੈਨਾਤੀਥੈਬੇਦਹੈਨਾਸਾਸਤੁਹੈ
 ਨਾਥੀਧੀਹੈਨਾਨਥੀਧੀਹੈ। ਤਾਸਿਖਨੈਕਹਾਹੈਸਤੀਗੁ
 ਰੇਬੇਦਕੋਹੈ। ਅਰਸਾਸਤੁਕੋਹੈ। ਅਰਥੀਕਾਕਿਆ
 ਸਰੂਪਹੈ। ਅਰਨਥੇਧੀਦਾਕੀਅਸਰੂਪਹੈ। ਤਾਸਤੀ
 ਗੁਰਕਹਾਪ੍ਰਥਮੈਬੇਦਕੋਹਿਤੇਹੈ। ਪ੍ਰਗਿਆਨਮਾਨੰ

ਦੁਬੁਧਸਾਰੀਗਵੇਦਹੈ। ਪੁਗਿਆਨੁਨਾਂਮਜੀਦਕਾਹੈ। ਨੰ
 ਦਨਾਮਈਸਰਕਾਹੈ। ਬ੍ਰਹਮਨਾਮਾਤਿਨਕੀਦੇਕਤਾਕਾ
 ਹੈ। ਹਿਬ੍ਰਹਮਾਮਸਾਮਿਜਰਵੇਦਾ। ਹਿਨਾਮਜੀਦ
 ਕਾਹੈ। ਬ੍ਰਹਮਨਾਮਈਸਰਕਾਹੈ। ਆਸਿਮਿਨਾਮਾਤਿਨ
 ਕੀਦੇਕਤਾਕਾਹੈ। ਰਤਿਤੁਦੰਮਸਾਸਿਅਮਬੇਦਕਾਹੈ
 ਤਤਨਾਮਈਸਰਕਾਹੈ। ਰਵੰਨਾਮਜੀਦਕਾਹੈ। ਅੰਮ੍ਰਿਤ
 ਸੀਨਾਮਾਤਿਨਕੀਦੇਕਤਾਕਾਹੈ। ਮੁੰਦਿਅੰਮਾਤਮਬ੍ਰਹਮ
 ਅਸੁਰਬੁਦਬੇਦਹੈ। ਮੁੰਦਿਅੰਨਾਮਜੀਦਕਾਹੈ। ਆਤਮਾ
 ਸਾਮਈਸਰਕਾਹੈ। ਬ੍ਰਹਮਨਾਮਾਤਿਨਕੀਦੇਕਤਾਕਾਹੈ

ਤਾ ਸਿਖ ਨੈ ਕਹਾਹੈ ਸਾ ਤਿ ਗੁਰੇ ਚਰ ਬੇ ਦ ਕਾ ਕੁ ਸਾ ਕਹਾਹੈ ਅਰ ੪੬
 ਖਾਟੇ ਸਾਸ ਡਾਕੇ ਸਾਕਿ ਸਬੇ ਦਰੇ ਬਣੇ ਹੋ ॥ ਅਰ ਕੇ ਸਨੈ ਕੀਏ
 ਹੋ ॥ ਅਰ ਖਾਟੇ ਸਾਸ ਡਾਕੇ ਸਿਖ ਕਵਣੁ ਹੋ ॥ ਅਰ ਖਾਟੇ ਸਾਸ ਡਾ
 ਕੀ ਮੇ ਖਾਕੀ ਆਹੈ ॥ ਇਤ ਸੀਕਾ ॥ ਤਾਸ ਤ੍ਰਿਗੁਰ ਕਹਾਹੈ ਸਿਖ ਪੁ
 ਰਖਾ ਨਿ ਗਵੇ ਵਹੈ ॥ ਨਿ ॥ ਅੰਏ ਸਾਸ ਡਾਕੀ ਉਪਤੀ ਹੋ ॥ ਅਰ ਗੋ
 ਤ ਮਰਿ ਪਕੀ ਆਹੈ ॥ ਦਖੁ ਦੁਜੁ ਜਰ ਬੇ ਵਹੈ ॥ ਅੰਮਾ ਸਕ
 ਸਾਸ ਡਾਕੀ ਉਤਪਤੀ ਹੋ ॥ ਅਰ ਜੈ ਮਨਿ ਲਿਖਕੀ ਆਹੈ ॥ ਸਾ
 ਬੇ ਦਕ ਪਛਮੇ ਵਾਸਾ ਹੋ ॥ ਵਿਦਾਂਤ ਸਾਸ ਡਾਕੀ ਉਤਪਤੀ ਹੋ
 ਅਰਾਵਿ ਅਸਜੀ ਕੀ ਆਹੈ ॥ ਅਥਰ ਬਣ ਬੇ ਦ ਉਤਰ ਜਨ

ਨਿਅੰਦੇਦਸੇਸਕਪੰਤੰਜਲਮਾਨਾਸਾਖਸਾਸਤ੍ਰਕਪਲ
 ਮੂਨਕੀਆਦਸੇਸਕਸਾਸਤ੍ਰਕਰਨਾਦਕਾਰੀਖਕੀਆ
 ਪਤੰਜਲਸਾਸਤ੍ਰਸੇਸਨਗਕੀਆਮੀਆਸਕਵਸੇਸਕ
 ਦੋ। ਕਰਮਕਾਂਡੀਸਿਖਹੋ। ਨਿਅੰਦਿਪਤੰਜਲਸਾਂਖਏਨ
 ਕੇਉਪਸਨਕਾਂਡੀਸਿਖਹੋ। ਵਿਦਾਂਤਦੇਗੀਅੰਨਕਾਂਡੀ
 ਸਿਖਹੋ। ਖਟਸਾਸਤ੍ਰਕੀਮੇਖਏਰੁਹੋ। ਯਬਅਫਰਪਦਿ
 ਦਕੇਜਾਇਆਤਬਖਦਿਸਾਸਤ੍ਰਸੰਬੁਮਕਗਏ। ਅਟੁ
 ਰਪਦਤਾਤੰਰੂਪਹੋ। ਨਾਂਤਿਸਾਦਿਖੈਅਭਾਵਹੋ। ਨਪਲ
 ਰੂਪਹੋ। ਤਾਂਸਿਖਨੈਸੰਕਾਕਰੀਹਿਸਾਤੰਗਰੋਅਭਾਵਕੇ

ਫਕਰਕਾਰੈ ਅਮਰਪੁਲਤਪੁਕੈ ਫਕਰਕੀਹੈ ਰਾਂਸਤਿ ॥ ੪ ॥
 ਗੁਰਕਰਾ ਅਭਾਦਚਾਰਪਰਕਾਰਕਾਰੈ ਅਮਰਪੁਲਤਪੁਤਿ
 ਨ ਫਕਰਕੀਹੈ ॥ ੫ ॥ ਥੇ ਅਭਾਦਕਾਰਿ ਤੇ ਹਾਇਕਪੁਕਾ
 ਅਭਾਦਹੈ ॥ ਦੁਸਰਾ ਪਰਪੀਸਾ ਅਭਾਦਹੈ ॥ ਤਿਸਰਾ ਅਨਿ
 ਉਅਨਿ ਅਭਾਦਹੈ ॥ ਚੌਥਾ ਅਤਿਅੰਤਾ ਅਭਾਦਹੈ ॥ ਤਿਸ
 ਪਦੇਸਟੰਤਾ ॥ ਪ੍ਰਥਮਾ ਅਭਾਦੇ ਦੇ ਹਜੇ ਪਹਲੇ ਘਾਟਿ ਮਈ
 ਵਿਖੇ ਨਹੀ ॥ ਪਰਪੀਸਾ ਅਭਾਦੇ ਦੇ ਹਜੇ ਘਾਟਿ ਭੰਗਭਏ ॥
 ਤਾਕਹੀ ਤਾਹੈ ਜੇ ਘਾਟਿ ਨਹੀ ॥ ਅਨਿਉਅਨਿ ਅਭਾਦੇ
 ਹੁੰਦੇ ॥ ਜੇ ਘਾਟਿ ਹੋਸੇ ਪਾਟਿ ਨਹੀ ॥ ਜੇ ਪਾਟਿ ਹੋਸੇ ਘਾਟਿ ਨ

ਹੀਆਤੀਅੰਤਾਅਭਾਵਏਹੁਹੈ। ਜੈਸੇਸਿਖਾਇਖੈਰੁਪਾਨ।
 ਹੀਤੈਸੇਆਤਮਾਇਖੈਜਗਤਿਨਾਹੀ। ਪ੍ਰਾਲਭਧਭਿਨਪਾਰ
 ਕਾਰਕੀਹੈ। ਅਨਿਛਿਤਪ੍ਰਛਿਤ। ਪ੍ਰਾਲਭਧਕਾਏਹਸਰੂ
 ਪਹੈ। ਜੇਆਪਾਅੰਰਕੀਖਬਰਨਾਹੈ। ਸਤਹੀਆਇਪ
 ਪਤਹੈ। ਪ੍ਰਛਿਤ। ਇਸਕੇਕਾਰਿਤੈਹੈ। ਜੇਪ੍ਰਕੇਇਛਾਹੈ।
 ਇਛਿਤ। ਇਸਕੇਕਾਰਿਤੈਹੈ। ਆਪਕੇਇਛਾਹੈ। ਭਾਸ
 ਤਿਗੁਰਕਾਹੈ। ਸਿਖਜਾਤਤਹੈ। ਸੇਮੇਨਹੈ। ਭਿਖੈਕੇਈ
 ਆਇਦਿਆਨਾਹੀ। ਤਾਸਿਖਨੈਪ੍ਰਛਿਤ। ਅਹੇਸਾਤਿਗੁਰ
 ਮੇਨਕੈਪ੍ਰਕਾਰਕੀਹੈ। ਆਰੀਆਇਦਿਆਕੈਪ੍ਰਕਾਰਕੀਹੈ

ਰਾਂਸਾਤਿਗੁਰਕਹਾਹੇਸਿਖਮੇਨਤਿਨਪੁਰਕਾਰਕੀਤੇ ੨੬
 ਅਰਾਮਾਇਦੀਆਚਾਰਪਰਕਾਰਦੀਹੈਪ੍ਰਸ਼ਮੇਮੇਨ
 ਕਹਿਤੇਹੈਇਕਜੜਮੇਨਹੈਦੁਜੀਮੂਰਖਮੇਨਹੈ
 ਤੀਜੀਗਿਆਨਮੇਨਹੈਜੜਮੇਨਇਸਕੇਕਹਿਤੇਹੈਜੋ
 ਬਿਤੀਸੁਨਹੋਜਾਂਦੀਅਰੁਸਾਤੀਅਸਾਤੀਕੇਲਜਾਨਦੁੰ
 ਮੂਰਖਮੇਨਕਾਏਸਰੂਪਹੈਜੋਸਾਰੀਸੀਗਨਹੋਦੁੰਅ
 ਰਬੁਚਨਾਬੀਲਾਸਲਫਰਨੇਚਪਕਾਰਹੋਦੁੰਗਿਆਨ
 ਮੇਨਕਾਏਸਰੂਪਹੈਜਤਕਤਤਤਰੂਪਜਾਂਨਦੁੰਅ
 ਗਿਆਇਦੀਆਚਾਰਪਰਕਾਰਦੀਕਹਿਤੇਹੈਦੁਖਰੂਪ

ਫਿਖੈ ਸੁਖ ਰੂਪ ਬੁਧਾ ਅਨਿਤ ਰਤਰ ਦਸ ਰਾਂ ਦਨਾ ਫਿਖੈ
 ਨਿਤ ਬੁਧਾ ਅਨਤ ਮਪੰਚ ਕੋ ਸਮੀਅਤ ਮਬੁਧਾ ਅਸੁ
 ਚਸਹੀਰਾ ਫਿਖੈ ਸੁਚ ਬੁਧਾ ਤਾਂ ਸਤ ਗੁਰ ਕਰਾਹੇ ਸਿਖੁ ਤ
 ਰੂਪਾ ਫਿਖੈ ਕਛੁ ਵੀਲਾ ਹੀ ਪਾਈਤਾ ਨਾ ਕੋਈ ਵਰਨਹੈ
 ਨਾ ਅਸਰ ਮਹੈ ਨ ਚੈ ਦਾਤੁ ਨ ਹੋ ਨਾ ਗੁਰਹੈ ਨ ਬੁਝੈ ਹੋ
 ਤਤ ਰੂਪਾ ਫਿਖੈ ਕਛੁ ਬੁਝੈ ਅਹੀ ਨਾ ਹੀ ਤਾਂ ਸਿਖੁ ਨੈ ਕਰ
 ਹੋ ਸਤਿ ਗੁਰੇ ਵਰ ਕੈ ਪਰਕਾਰ ਕਾਹੈ ਅਰਾ ਅਸਰ ਮਕੈ
 ਪਰਕਾਰ ਕਾਹੈ ਅਰਗੁਰ ਕੈ ਪਰਕਾਰ ਕਾਹੈ ਅਰਬਾ
 ਏ ਕੈ ਪਰਕਾਰ ਕੀ ਹੋ ਤਾਂ ਸਤਿ ਗੁਰ ਕਰਾਹੇ ਸਿਖਾ ਪ੍ਰਿਥ

ਮੇਦਰਨ ਕਹਿ ਤੇਹਾ ਸੁਦੁਵੈ ਸਫ਼ਰੀ ਬ੍ਰਹਮ ਦੁਸੁਦਰ
 ਇਸ ਕੋ ਕਹਿ ਤੇਹੋ ਸਰਬ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨੀ ਦੇਸ ਇਸ ਕੋ
 ਕਹਿ ਤੇਹੋ ਖੇਤੀ ਕਰਨੀ ਗਉ ਮਾਰ ਪਈ ਮਾਛਰੀ ਇ
 ਸ ਕੋ ਕਹਿ ਤੇਹੋ ਸੁਰਤੇ ਜਸੀਲ ਦਾਨ ਸਰਬ ਪਰਦਾਇ
 ਮਾਮਾਨਾ ਬ੍ਰਹਮ ਦੁਦਸ ਪਰਕਾਰ ਗਹੈ ਏਕ ਦੇਵ
 ਬ੍ਰਹਮ ਹੋਵੈ ਦੁਜਾਰੀ ਪ੍ਰਬ੍ਰਹਮ ਦੁਹੋ ਤੀਜਾ ਬ੍ਰਿਪਰਬ੍ਰ
 ਹਮ ਦੁਹੋ ਚੌਥਾ ਛਾਤ੍ਰੀ ਬ੍ਰਹਮ ਦੁਹੋ ਪੰਜਵਾਂ ਦੇਸ ਬ੍ਰਹਮ
 ਮਦੁਹੋ ਛਿਦਾ ਸੁਦੁ ਬ੍ਰਹਮ ਦੁਹੋ ਸਤਵਾ ਬਡਾਲ ਬ੍ਰਹਮ
 ਮਦੁਹੋ ਅਠਵਾ ਪਸ ਬ੍ਰਹਮ ਦੁਹੋ ਨਵਾ ਮਲੇ ਛਬ੍ਰ

87
 ਹਮ ਏਹੋ ਦਸਵਾਂ ਚੰਗਾ ਲਭੁ ਹਮ ਏਹੋ ਏਹੁ ਨਾਮ
 ਅਗੇ ਰੂਪ ਕਾ ਹੀ ਤੇ ਹਾ ਜੇ ਨ ਦੰਦਾ ਸਿਲਾ ਰੁਣ ਕਰ ਪਾ
 ਸਕਰਖਾਣਾ ਏਵ ਬ੍ਰਹਮ ਇਸ ਕੋ ਕਾ ਹੀ ਤੇ ਹੋ ਜੇ ਬੀ
 ਨੀਟੀ ਪੈਰੀ ਏ ਫਲ ਫਲ ਪਾਣਾ ਇਉਂ ਆਦੀ ਮਨ ਕ
 ਰਨੀ ਆ ਗੰਧ ਬ੍ਰਹਮ ਏ ਇਸ ਕੋ ਕਾ ਹੀ ਤੇ ਹੋ ਸੋ ਪਾ
 ਪਰਾਣੀ ਮਧੁ ਕਜ਼ੀ ਮੰਗ ਕਰ ਪਾਣੀ ਬਿਪਰੀ ਬ੍ਰਹਮ
 ਏ ਇਸ ਕੋ ਕਾ ਹੀ ਤੇ ਹੋ ਜੇ ਦਾਂ ਨਿ ਕਾਰਿਨਾ ਸੁਰ ਮਾਤੇ
 ਜਵਾਨਾ ਛਤੀ ਬ੍ਰਹਮ ਏ ਇਸ ਕੋ ਕਾ ਹੀ ਤੇ ਹੋ ਜੇ ਬੇਤੀ
 ਕਰਨੀ ਵ ਏ ਜਰਖਾਣਾ ਵੈਸ ਬ੍ਰਹਮ ਏ ਇਸ ਕੋ ਕਾ ਹੀ

ਤੇ ਹੋ ਜੇ ਲੁਣ ਤੇ ਲਵੇ ਚਣਾ ਸੁਣ ਬ੍ਰਹਮਣ ਇਸ ਕੋ
 ਕਹਿ ਤੇ ਹੋ ਜੇ ਚੋਰੀ ਧਾਂਨ ਲੈਣਾ ਬ੍ਰਿਹਲ ਬ੍ਰਹਮਣ ਇਸ
 ਕੋ ਕਹਿ ਤੇ ਹੋ ਜੇ ਸਕਸਾਤੀ ਅਸਤਿ ਕੀ ਖਬਰ ਨਹੀ ਪਸ
 ਬ੍ਰਹਮਣ ਇਸ ਕੋ ਕਹਿ ਤੇ ਹੋ ਜੇ ਰਖੁ ਕੁਭਖੁ ਧੁੰਮ
 ਲੇਛ ਬ੍ਰਹਮਣ ਇਸ ਕੋ ਕਹਿ ਤੇ ਹੋ ਜੇ ਮਦਰਾਪੀ ਦੁਵੇਸ
 ਵਭੇਗ ਈ ਚੰਡਾਲ ਬ੍ਰਹਮਣ ਇਸ ਕੋ ਕਹਿ ਤੇ ਹੋ ਅਰੇ
 ਅਸਰਮ ਕਹਿ ਤੇ ਹੋ ਬ੍ਰਹਮ ਚਾਰੀ ਕਰਤੀ ਬਾਨਰ
 ਪੁਰਸਤੀ ਸੁਨੀਆ ਸੀ ਇਹ ਨਾਮ ਅਗੇ ਰੂਪ ਕਹਿ ਰੇਹਾ
 ਜੇ ਪੰਝੀ ਬਰਸਾ ਬ੍ਰਿਣੀਆਂ ਪੜ੍ਹੀਨੀ ਬ੍ਰਹਮ ਚਾਰੀ ਇਸ ਕੋ

ਕਹਿਤੇਹੇ ਜੇਪੰਜੀਬਰਸਗੁਸਤੀਕਰਨਫੇਰਏਕਪੁਰੇ
 ਵੈਤਾਬੰਨਾਵਿਖੈਜਾਂਦਾਂਗੁਸਤੀਇਸਕੋਕਹਿਤੇਹੇਜੇ
 ਪੰਜੀਬਰਸਬੰਨਾਵਿਖੈਰਹਿਦੁਨਖਾਸੀਖੁਜਟਾਜੁਟੇ
 ਬਾਨਪਰਸਤੀਇਸਕੋਕਹਿਤੇਹੇ ਜੇਸਰਬਕਰਮਨਾਸ
 ਰਤਾਦ੍ਰਿਸਦੀਸੰਨਾਮਾਸੀਇਸਕੋਕਹਿਤੇਹੇ ਅਗੇਚੈਦ
 ਰਵਨਕਹਤੇਹਾ ਕਾਦਿਤਾ ਪੇਰਾਨੀਚੈਤਲਜਾਂ
 ਨਾਪੇਰਾਉਪਰਦਿਤਲਮਾਨ ਗੋਡੀਆਵਿਖੈਸੁਤਲ
 ਸਰਬਜੰਨੀਤਲਜਾਨਜੁਉਪਰਜੇਤਲਮਾਂਨਾਗੁਦਾ
 ਜੇਰਸਤਲਜਾਂਨ ਲਕਜੇਪਤਾਲਪੁਨੀਭਰਲੇਕਮਾਨਜੁ
 ਤਲਾ

ਛਤੀਜੇਭੁਦਰਠਾਨੇ। ਰਿਦੈਖੈਸੁਰਗਜਾਨਾਕੰਠ ॥
 ਜੇਮਹਿਰਿਮਖਸਨਲੇਕਅੰਨਜੁਆਸਤਿਕਾਵੇਖੇ ॥
 ਰੁਪਲੇਕਤਾਲਾਵੇਖੇਸਤਿਲੇਕਾਵਾਸਬੀਰਮਾਸ ॥
 ਰੁਲੇਕਵਾਸੇਤਤਰੁਪਆਣੁਜੁ। ਤਿਸਕਾਅਰਥ ॥
 ਜੇਪੈਰਕਾਨੀਚਾਤਿਸਕਾਨਾਮਤਲਲੇਕਹੈ। ਜੇ ॥
 ਪੈਰਕਾਉਤਲਾਪਾਸਾਤਿਸਕਾਨਾਮਾਵੇਤਲਲੇਕ ॥
 ਹੈ। ਜੇਗੋਡਿਆਵੇਖੈਸਿਟਤਿਸਕਾਨਾਮਸੁਤਲਲੇ ॥
 ਕਹੈ। ਜੇਟੰਡਾਵੇਖੈਸਿਟਹੈਤਿਸਕਾਨਾਮਨੀਤਲ ॥
 ਲੇਕਹੈ। ਜੇਮੋਟੇਪਾਟਿਹੈਤਿਕਾਨਾਮਤਲਤਲਲੇ ॥
 ਨ

ਕਹੈ ਜੇਗੁਦਾਇਸਥਾਨਹੈਤਿਸਕਾਨਾਮਰਸਾਤਲਲੇ
ਕਹੈ ਜੇਲਕਹੈਤਿਸਕਾਨਾਮਭੂਰਲੇਕਹੈ। ਜੇਛਾ
ਰੀਹੈਤਿਸਕਾਨਾਮਭੂਦਲਲੇਕਹੈ। ਜੇਰਿਦਾਹੈਤਿ
ਸਕਾਨਾਮਸਰਗਲੇਕਹੈ ਜੇਕੰਰਹੈਤਿਸਕਾਨਾ
ਮੁਖਲੇਕਹੈ। ਜੇਅਖਹੈਤਿਸਕਾਨਾਮਜੀਨ
ਲੇਕਹੈ। ਜੇਮਥਾਹੈਤਿਸਕਾਨਾਮਤਪਲੇਕਹੈ। ਜੇ
ਤਾਲੁਹੈਤਿਸਕਾਨਾਮਸਤਲੇਕਹੈ। ਜੇਬ੍ਰਹਿ
ਮੰਦਿਏਤੈਫੈਗਟਕਹੈ। ਜੇਵੇਹਕੋਗਾਣੀਏਤਾ
ਸਰੀਰਾਦਿਖੈਹੈਦਭੁਦਹੈ। ਅਗੇਗੁਰਚਾ

ਰਪੁਕਾਰਕਾਰੇ। ਏਕਨਾਮਗੁਰੂਹੈ। ਦੂਜਾਕਲਗੁ 42
 ਰੂਹੈ। ਤੀਜਾਦੀਦਿਆਗੁਰੂਹੈ। ਚੌਥਾਆਤਮਦਰ
 ਸੀਗੁਰੂਹੈ। ਏਹਨਾਮਅਗੇਰੂਪਕਾਰੀਤੇਹਾ। ਜੇਸਿਰਮ
 ਨਦੇਦੁਆਂ। ਅਥਿਵਾਰਗਵਰੰਗਦੇਦੁਆਂ। ਸਭਿਅਸਤਿ
 ਕੋਨਾਜਦੁਵਦੁਆਂ। ਨਾਮਗੁਰੂਇਸਕੋਕਾਰੀਤੇਹੈ। ਜੇਛੀਮ
 ਹੀਨੀਆਵਦੁਹਪਕਾਈਯਾਭੇਟਲੈ। ਈਅਰਸਾਤਿ
 ਅਸਤਿਕੋਨਾਜਦੁਵਦੁਆਂ। ਕਲਗੁਰੂਇਸਕੋਕਾਰੀਤੇਹੈ
 ਜੇਅਖਗਆਦਕਪਜਾਵਦੇਸਤਿ। ਅਸਤਿਕੋਨਾਜ
 ਨਦੁਆਵਦੁਆਦੀਦਿਆਗੁਰੂਇਸਕੋਕਾਰੀਤੇਹੈ। ਜੇਤ

ਤਰੂਪਾਮਾਪ੍ਰਣੀਦੇਹਾਵਿਖੈਵਿਖਾਵਣਾਂਸੁਗੁਰਸ
 ਰਕੁਰਮਉਰਜਾਵਣਾਅਤਮਦਰਸੀਗੁਰੂਉ
 ਸਕੇਕਾਹਿਤੇਹੈ॥ਅਗੇਬਾਣੀਚਰਪਰਕਾਰਕਾਹੈ
 ਪਗਾਪਸੀਤੀਅਧੀਮਾਬੈਖਰੀ॥ਏਹੁਨਾਮ
 ਅਗੇਰੂਪਕਾਹਿਤੇਹਾਪਰਕਹੀਏਏਕਤਤਰੂਪ
 ਪਸੀਤੀਕਹੀਏਜੇਨਾਭੀਵਿਖੈਫੁਰਨਾਅਧੀਮਾ
 ਕਹੀਏਜੇਕੀਠਿਦੁਆਰੇਬੋਲਣਾਂਬੈਖਰੀਕਹੀਏ
 ਜੇਮੁਖਦੁਆਰੇਬੋਲਣਾਤਾਸਤਗੁਰਕਹਾਹੈ
 ਸਿਖਏਹਜਗਤਾਦਿਹਾਰਹੈ॥ਤਤਾਦਿਖੈਨਾ

ਕਾਹਿ ਦੁਹੈ ਨਾਪਸਹੈ । ਤਾਸਿ ਖਨੈ ਕਹਾਰੇ ਸਤਿਗੁਰੇ ॥ ੫੩ ॥
 ਕਾਹਿ ਦੁਹੈ ਪਰਕਾਰਕਾਰੇ । ਅਰਪਸਕੈ ਪਰਕਾਰਕਾ
 ਹੈ । ਤਾਸਤਿ ਗੁਰਕਾਰੇ । ਸਿਖ ਕਹਿਣ ਚਾਰਪਰਮਾ ॥
 ਦੁਕਾਰੇ । ਅਰਪਸਚਾਰਪਰਕਾਰੇ । ਪ੍ਰਥਮੇ ਪਰ
 ਮਾ ਦੁਕਾਰਕਹਣ ਕਹਿ ਤੇਹਾ । ਦੋਸਾਸਤ੍ਰਪਰਮਾ
 ਦੁਹੈ । ਜੇਸਾਸਤ੍ਰਦਾਕਹਣਾ । ਦੂਸਰਾ ਸਿਮਤਪਰਮਾ
 ਦੁਹੈ । ਜੇਗੀਤਾਦਕਹਿਣਾ । ਤੀਜਾ ਸੁਰਤਪਰਮਾਦੁਹੈ
 ਜੋਬੇਦਦਾਕਹਿਣਾ । ਚੌਥਾ ਅਨਭੈਪਰਮਾਦੁਹੈ
 ਜੋਅਨਭੈਦਾਕਹਿਣਾ । ਅਗੇ ਚਾਰਪਰਕਾਰਕਾ

ਪਸੂ ਨਿਤੇਹਾ ਏਕਲੋਕ ਪਸੂਹੇ। ਦੂਸਰਾ ਤੀਆਪ
 ਸੂਹੇ। ਤੀਸਰਾ ਸਤ੍ਰ ਪਸੂਹੇ। ਚੌਥਾ ਗੁਰ ਪਸੂਹੇ
 ਇਹਨਾ ਅਗੇ ਰੂਪ ਕਥਿਤੇ ਹੈ। ਯੇਲੋਕ ਕਥਤੇ। ਤਿਸਕ
 ਰਮਾਵਿਖੈ ਫਸਜਾਂਣਾ। ਤਿਸਕਾਨਾ ਅਲੋਕ ਪਸੂਹੇ
 ਜੇਤੀਆ ਦੇ ਬਚਸਵਿਖੈ ਟੁਰਨਾ। ਤੀਆਪ ਸੂਇ
 ਸਕੋ ਕਹਿਤੇ ਹੈ। ਜੇਸਾ ਸਤ੍ਰ ਕਰਮ ਉਪਾਸਨਾ ਕਰੇ
 ਤਿਸਕਰਮਾਵਿਖੈ ਫਸਜਾਂਣਾ। ਸਾਸਤ੍ਰ ਪਸੂਇਸ
 ਕੋ ਕਹਿਤੇ ਹੈ। ਜੇਗੁਰ ਪਾਰਨ ਕਨਾ ਅਰ ਤਿਸਗੁਰ
 ਕੇਸਾਤੀ ਅਸਾਤੀ ਕੀਖ ਬਠੰਨਾਹੇਣੀ। ਤਿਸਗੁਰ ਕੋਬ

ਚਨਾਇਥੈ ਫਸਜਾਂ ਦੁਆ ਗੁਰ ਪਸੁ ਇਸ ਕੋ ਕਹੀ
 ਤੇਰੇ। ਤਾਸਾ ਰਿਗੁਰ ਕਾਤ ਹੋ ਸਿਖ ਤਿਨ ਗੁਣੁ ਦਿ
 ਥੈ ਸਭ ਬੁਣਤ ਹੋ। ਚੈਥੇ ਤਤੇ ਮੇ ਸਭ ਲੇ ਹੋ। ਤਾ ਸਿ
 ਖਿਨੈ ਕਹਾ ਹੋ ਸਤ ਗੁਰ ਸੰਨਿ। ਅਸੀ ਕੈ ਪਰਕਾਰ
 ਕਾ ਹੋ। ਅਮਰ ਬੈਗ ਗੀ ਕੈ ਪਰਕਾਰ ਕਾ ਹੋ। ਅਮਰ
 ਦਾਸੀ ਕੈ ਪਰਕਾਰ ਕਾ ਹੋ। ਅਮਰ ਜੋਗੀ ਕੈ ਪਰਕਾ
 ਰ ਕਾ ਹੋ। ਅਮਰ ਨਿਰਮਲਾ ਕੈ ਪਰਕਾਰ ਕਾ ਹੋ। ਅ
 ਰਨੀਹੰਗ ਕੈ ਪਰਕਾਰ ਕਾ ਹੋ। ਅਮਰਾ ਦਿਦਨਾ ਕੈ
 ਪਰਕਾਰ ਕਾ ਹੋ। ਅਮਰ ਸਿਖ ਕੈ ਪਰਕਾਰ ਕਾ ਹੋ

ਅਰਕ ਬੀਰਪੰਥੀ ਕੈ ਪਰਕਾਰ ਕਾਹੇ ਅਰਸੁ ਥਰਾ
 ਕੈ ਪਰਕਾਰ ਕਾਹੇ ਅਰਗੁ ਥਰੀ ਕੈ ਪਰਕਾਰ ਦਾਹੇ
 ਅਰਗੁ ਲਾਭ ਦਾਸੀਆ ਕੈ ਪਰਕਾਰ ਕਾਹੇ ਅਰਪ
 ਰਮਹੰਸ ਕੈ ਪਰਕਾਰ ਕਾਹੇ ਤਾਸਤਿ ਗੁਰ ਕਾਹੇ ਸਿ
 ਖਸਾਨੀਆ ਸੀਖਾ ਦੇ ਪਰਕਾਰ ਕਾਹੇ ਏਕ ਕੁਟੀ
 ਰ ਕਾ ਦੁਸਰਾ ਬੂਦਕਾ ਗੀਸਰਾ ਬੁਭਾ ਦੇ ਪਾਸੀ
 ਨੀਆਸੀ ਹੋ ਚੋਥਾ ਦੇ ਦਤ ਸੀਨੀਆਸੀ ਹੋ ਪੰਜ
 ਵਾਰੀ ਸਸੀਨੀਆਸੀ ਓਢਾ ਪਰਮਹੰਸ ਸੀਨੀਆ
 ਸੀ ਹੋ ਏਨਾਮਾ ਅਗੇ ਰੂਪ ਕਾਹੇ ਤਾਹਾ ਜੋ ਕੁਟੀਆ

ਬਾਪਲੇਣੀ ਇਸਕਾਨ ਮੁਕਟੀ ਚਕਰਾਹਿਤੇਹੋ ਸ੍ਰੀ ੫੫
 ਥੀਪਰਦ ਖੁਣਕਰਨੀ ਇਸਕਾਨ ਮੁਕਟੀ ਚਕਰਾਹਿਤੇਹੋ
 ਜੇਦਰਨ ਅਸਰ ਮਕਾਮ ਆਰੁਮਾਨੀ ਇਸਕਾਨ ਮਾਥੀ
 ਰਦੇਖਕਾਹਿਤੇਹੋ ਜਿਸਕੋਸਤਿ ਅਸਤਕੀਖ ਬੁਰਹੋ
 ਤਿਸਕੋਵਿਦਤਕਾਹਿਤੇਹੋ ਜਿਸਸਤਿਗੁਰਦਕਾਰੀ
 ਆਮਰ ਮਸਤੁਤਿ ਆਗੀ ਆਹੋ ਤਿਸਕਾਨ ਮਹੀ
 ਸਸੀਨੀ ਆਸੀਹੋ ਜੇਸਤਿ ਅਸਤਿਦੋਨੇਖਾਇਲਏ
 ਹੋਤਿਸਕਾਨ ਮਪਰਮਹੀ ਸਸੀਨੀ ਆਸੀਕਾਹਿਤੇਹੋ
 ਆਗੇ ਬੁਰਹੀ ਚਾਰਪਰਕਾਰਕਾਹੋ ਏਕਨਾਮਬੈ

ਰਾਗੀਹੈ। ਸੁਸਰਾਕਰਮ ਬੈਰਾਗੀਹੈ। ਤੀਸਰਾਗੀਅੰ
 ਨ ਬੈਰਾਗੀ। ਚੌਥਾ ਬੈਰਾਗੀਅੰ ਨ ਬੈਰਾਗੀਏ ਹਨਾਮਾ
 ਗੋਰੁਪਕਾਰਿਤੇਹੈ। ਜੇਗਲਾਵੈਥੈਕੀਪ੍ਰਵਣੀ। ਅਰਮ
 ਥੈਮੈਤਿਲਕਲਾਵਣਾ। ਅਰਸਾਰੀਅਸਾਰੀਕੋਨਜਾਨ
 ਣਾ। ਨਾਮ ਬੈਰਾਗੀਇਸਕੋਕਾਰਿਤੇਹੈ। ਜੇਬੁਹੈਅਗੋਤੁ
 ਲਸੀਲਾਵਣੀ। ਅਰਠਾਕਰਾਂਦੀਪੁਜਾਕਰਨੀ। ਅਰਸਾਰੀ
 ਅਸਤਿਕੋਨਜਾਨਣਾ। ਕਰਮ ਬੈਰਾਗੀਇਸਕੋਕਾਰਿ
 ਤੇਹੈ। ਜੇਤੁਲਸੀਰਮੈ। ਨਾਮਾਦਿਕਪ੍ਰਜਨਾਕਥੀਣਾ
 ਪਰਮੇਸਰਪੂਰਨਹੈ। ਪਾਰਨਿਰਾਕਾਰਹੈ। ਗੀਅੰ

ਬੈਰਾਗੀ ਇਸਕੋਕ ਹਿਤੇਹੈ। ਸਿਸਾਆਪਾਸਿ ਰਵਿਖੈ ਰਤਜੰ 46
 ਦੁਆਰੈ। ਅਭਉਦਾਸੀ ਰਾਪਰ ਕਾਰਕਾਰੈ। ਇਕਨਾਂ
 ਮਉਦਾਸੀਹੈ। ਦੁਸਰ ਕਰਮਉਦਾਸੀਹੈ। ਤੀਸਰਾਗੀ
 ਆਨਉਦਾਸੀਹੈ। ਚੌਥਾ ਬਿਗਿਆਨਉਦਾਸੀਹੈ। ਏ
 ਹਨਾਮ ਅਗਰੁਪ ਕਾਹਿਤੇਹੈ। ਜੇਸਦਾ ਪੁਰਨੀ ਅਭ
 ਸਮਲਗਾਵਹੀ। ਅਰਬ ਸਤਰੀਗੀਲੈਹੈ। ਸਤੀਅ
 ਸਤੀਕੋਲਜਾਂਨਹੈ। ਨਾਮਉਦਾਸੀ ਇਸਕੋਕਾਹਿਤੇਹੈ
 ਜੇਤੀਰਬਦਰਤਕਰਨੇ। ਅਰਸਤੀਆਸਤੀਕੋਲਜਾਂਨ
 ਹੁੰ। ਕਰਮਉਦਾਸੀ ਇਸਕੋਕਾਹਿਤੇਹੈ। ਜੇਬਾਦੇਲਨ

ਕਦੀਆਪੇ ਥੀਆਪੜਨੀਅਕਾਰਿਵਾਂਪਰਮੇਸਰਪੁ
 ਰਨਹੋਪਰਦੇਖੁਆਕਿਸੀਨਹੀਏਸਕਾਨਮਾਗਿਆਂਨ
 ਉਦਾਸੀਹੋ॥ਜਿਸਾਮੰਤਰਬਾਰਿਰਏਕਤਤਜਾਂਇਆਹੈ
 ਤਿਸਕਾਨਮਾਬੀਗਿਆਂਨਉਦਾਸੀਹੋ॥ਆਠੇਜੋਗੀਰ
 ਰਪਰਕਾਕਾਹੈ॥ਏਕਭੇਖੁਜੋਗੀਹੈ॥ਦੂਸਰਾਸਾਧਨ
 ਜੋਗੀਹੈ॥ਤੀਸਰਾਮੰਤ੍ਰੀਜੋਗੀਹੈ॥ਚੌਥਾਆਤਮਦਰ
 ਸੀਜੋਗੀਹੈ॥ਜੇਕੰਨਪਾੜਕੈਮੁੜਾਪਵਦੁਇ॥ਅਗਸਿ
 ਝੀਸੇਲੀਗਲਦਿਚਪਵਦੁਇ॥ਅਭਫਰੂਜੀਤੂਬਾਤਖਿ
 ਦਿਚਰਖਦੁ॥ਸਤਿਅਸਤਿਕੋਨਾਜਾਂਨਦਾ॥ਭੇਖੁਜੋਗੀ

ਇਸਕੋਕਹਿਤੇਹੋ॥ ਜੋਪੁਨਉਪਨਕੋਖੈਰਣਾਅਕਦ
 ਸਦੇਦੁਆਰਲੇਜਾਦੇਅਰਜੋਤਦਰਸਾਈਅਰਸਤੀ
 ਅਸਤੀਕੋਨਜਾਂਨਣਾ॥ ਸਾਪੁਨਜੋਗਇਸਕੋਕਹਿਤੇ
 ਹੋ॥ ਜੋਘੋਰਮੰਤ੍ਰਆਦਿਕਸਾਧਿਏ॥ ਕਿਸੇਨੁਪੁਤ੍ਰਦੇ
 ਏ॥ ਕਿਸੇਦੁਆਰਦੇਏ॥ ਅਰਸਤੀਅਸਤੀਕੋਨਜਾਂ
 ਨਣਾ॥ ਜੋਮੰਨਵੇਦਫੜੇਕਕਾਰੀਆਪੁਕੋਤਤਰੂਪਜਾਨ
 ਏ॥ ਸੋਕਹਿਏਅਤਮਦਰਸੀਜੋਗੀਅਗੋਨੀਰਮ
 ਲਾਚਾਰਪਰਕਾਰਕਾਰੋ॥ ਏਕਨਾਮਨੀਰਮਲਾਹੋ
 ਦੂਸਰਾਕਰਮਨੀਰਮਲਾਹੋ॥ ਤੀਸਰਾਗਿਆਨਨੀਰਮ

ਮਲਾਹੋ ਚੌਥਾ ਭਿਗੀਆਂ ਨੀਰ ਮਲਾਹੋ ਏਹੁ
 ਮਾਮਾਗੇ ਰੂਪ ਕਹਿਤੇ ਹਾ ਜੋਗੇ ਰੂਪ ਖੈ ਕਪੜੇ
 ਗਲੇ ਏਹਾ ਅਰਿਸਾਤਿ ਅਸਤਿ ਕੇ ਨ ਜਨ ਦਾ ਨਾਮ
 ਨੀਰ ਮਲਾਇ ਸਕੇ ਕਹਿਤੇ ਹੋ ਜੇ ਪੇਥੀ ਕਰਮ ਉਪਾ
 ਸਲਦੀ ਸੁਣ ਕਰੀ ਰਬ ਦਰਤਾ ਅਦਕ ਕਰਨੇ ਅ
 ਰਸਾਤਿ ਅਸਤਿ ਕੇ ਨ ਜਨ ਦਾ ਕਰਮ ਨੀਰ ਮਲਾਇ
 ਸਕੇ ਕਹਿਤੇ ਹੋ ਜੇ ਏਦਾ ਤਸਾ ਸਤੁ ਪੜਨੇ ਅਕ
 ਰਿਦਾ ਨੀਰਗੁਣ ਪਰਮੇਸਰ ਹੋ ਗਿਆ ਨੀਰ ਮ
 ਲਾਇ ਸਕੇ ਕਹਿਤੇ ਹੋ ਜੇ ਸਦੀ ਵੈਸਾਟਿ ਨਾ ਸਰਗੁਨ

ਤੇ ਨਾ ਨਿਰਗਣੁ ਹੈ ਸਰਬਾ ਅਪਣੁ ਆਪ ਹੋ ਭੀ ਗਿਆ ॥੫८॥
 ਨ ਨਿਰਮਲਾ ਇਸ ਕੋ ਕਹਿ ਤੇ ਹੋ ਅਗੇ ਨਿਰੰਗ ਚਰਖ
 ਕਾਰ ਕਹੈ ਇਕ ਨਾਮ ਨਿਰੰਗ ਹੋ ॥ ਦੁਸਰਾ ਕਿਰੀ ਅਸਿ
 ਰੰਗ ਹੋ ॥ ਤੀਸਰਾ ਬਾਣੀ ਨਿਰੰਗ ਹੋ ॥ ਚੌਥਾ ਰੰਗ ਤਤੋਰ
 ਿਤ ਨਿਰੰਗ ਹੋ ॥ ਜੇਸੁ ਮਈ ਬੰਦੁ ਰਖਿ ਦੁਆ ਅਰਚਕ
 ਰ ਰਖ ਦੋ ॥ ਅਰਸਾ ਤੀ ਅਸਾ ਤਿ ਕੋ ਨ ਜਾਨ ਦੁਆ ਨਾਮ
 ਨਿਰੰਗਾ ਤਿ ਸਕੋ ਕਹਿ ਤੇ ਹੋ ॥ ਅਰ ਇਕ ਪੈ ਚਾਲਾਹ
 ਦਾ ਅਰ ਦੂਸਰਾ ਕਛ ਦਾ ਪਵ ਦੁਆ ਅਰ ਕਾਲਾ ਅਕਾ
 ਲ ਬੁਲਾਵ ਦੀ ॥ ਅਰਸਾ ਤੀ ਅਸਾ ਤਿ ਕੋ ਨ ਜਾਨ ਦੁਆ

ਇਸ ਕਾਨਾਮ ਕੀਰੀਆ ਠੀਕੀ ਗਹੈ ਜੇਗਰਗਾ ਬੀ ਦੁਪ
 ਦੀ ਬਾਂਦੀ ਪੜਨੀ ਅਰਹੇ ਰਬਾਈ ਨਾ ਪੜਨੀ ਅਰਸ
 ਤੀ ਅਸਤੀ ਕੋ ਨ ਜਾਨਣਾ ਇਸ ਕਾਨਾਮ ਬਾਣੀ ਸ੍ਰੀ
 ਗਹੈ ਜਿਨ ਚਾਰੇ ਬਰਨਾਵੇ ਖੈਏ ਕਤਤ ਰੂਪ ਜਾਣੇ
 ਆਹੈ ਇਸ ਕਾਨਾਮ ਹੰਗਤਾ ਤੇ ਰਹਿਤ ਨੀ ਰਹੈ
 ਅਗੇ ਸਿਖ ਚਾਰ ਪਰਕਾਰ ਕਹੈ ਏਕ ਜਾਣੀ ਸਿਖ
 ਹੋ ਦੂਸਰ ਪੈ ਹੁਲੀਆ ਸਿਖ ਹੋ ਤੀਸਰਾ ਰਗ
 ਤ ਸਿਖ ਹੋ ਚੌਥਾ ਅਤਮ ਦਰਸੀ ਸਿਖ ਹੋ ਏ
 ਹਨਾਮ ਅਗੇ ਰੂਪ ਕਹਿਤੇ ਹਨਾਮਾ ਸਿਖੀ ਇਸ

ਕੇਕਾਤਿਤੇਹੈ ਜੇਖੇਤੀਕਕਨੀਅਰਕੇਸਿਰਖਦਾ ਅਰ ੫੯
 ਸਤਿਅਸਤਿਕੇਨਜਾਨਣਾ ਇਸਕਾਨਾਮਨਾਮਸਿਖਹੈ
 ਜੇਸਰਬਤਘੋਲਕੈਅਖਪਰਛਟੇਮਾਠਿਬੋਲਸਿਖਹੈ
 ਦਹਿਗੁਰੂਅਰਤੇਜ਼ਕਛਪਵਾਈਅਰਸਤਿਅਸਤਿਕੇ
 ਨਜਾਨਣਾ ਤਿਸਕਾਨਾਮਪਹੁਲੀਅਸਿਖਹੈਜੇਖੇ
 ਹੀਦਾਆਵਣਾਸੇਵੰਡਕਰਖਾਣਾ ਇਸਕਾਨਾਮਭ
 ਗਤਸਿਖਹੈ ਜੇਸਸਰਬਪਰਮੇਸਰਜਾਣਿਆਹੈ
 ਤਿਸਕਾਨਾਮਾਭਮਦਰਸੀਸਿਖਹੈ ਅਗੇਦੇਵਨਾ
 ਚਾਰਪਰਕਾਰਕਾਹੈ ਇਕਨਾਮਦੇਵਨਾਹੈ ਦੂਸਰਾ

ਕਮਲਾਦਿਵਾਨਾਹੈ ਤੀਸਰਾਭੰਗੀਦਿਵਾਨਾਹੈ ਚੌਥਾ
 ਸਤੁਪਦਿਵਾਨਾਹੈ ਏਹਨਾਅਮਰਗੁਪਕਾਰਿਤਾਹੈ
 ਜੇਗਲਵੇਚਮਣਕੋਪਦਣੇਸਿਰਪਰਮੇਰਕੋਖੁਭਾਵੇ
 ਕਲਗੇਲਾਵਣੇ ਅਰਸਤਿਅਸਤਿਕੋਨਜਾਨਣਾਉ
 ਸਕਾਨਾਮੁਦਿਵਾਨਾਹੈ ਜੇਛੋਲਵਜਾਵਣੇ ਅਰਧਮ
 ਲਾਪਵਣੀਆਇਸਕਾਨਾਮਕਮਲਾਦਿਵਾਨਾਹੈ
 ਜੇਭੰਗਪੇਸਤਚਰਸਤੁਮੁਕਪੀਵਣਾਅਰਸਤਿਅ
 ਸਤਕੋਨਜਾਨਣਾਉਸਕਾਨਾਮਭੰਗੀਦਿਵਾਨਾਹੈ
 ਜਿਸਕੋਰੰਗਾਮਪੁਣਾਈਤਨਾਨੰਗਾਮਾਇਆਹੈ

ਤਿਸਕਾਨਾ ਮਸਰੂਪਾ ਦਿਵਨਾ ਹੋ ॥ ਆਗੇ ਸੁਥਰਾ ਹੋ ॥ ੬੦
 ਰਪਕਾਰ ਕਾ ਹੋ ॥ ਏਕਨਾ ਮਸੁਥਰਾ ਹੋ ॥ ਦੁਜਾ ਕਰ
 ਮਸੁਥਰਾ ਹੋ ॥ ਤੀਸਰਾ ਮੰਗਤਾ ਸੁਥਰਾ ਹੋ ॥ ਚੌਥਾ
 ਆਪਣਾ ਆਪ ਸੁਥਰਾ ਹੋ ॥ ਇਕਨਾ ਮਸੁਥਰਾ ਹੋ ॥
 ਕਹਿ ਤੇ ਹਾ ॥ ਜੇ ਸਿਮਰਨਾ ਦੁਸਿਰਟੇ ਪੀਪਾਵਣੀ
 ਹਥਾਵੀ ਚੰਡੀ ਤੇ ਛੰਡ ਜਦੁਰਨੇ ॥ ਅਰਸਤਿ ਅਸਤਿ ਕੇ
 ਨ ਜਨਣਾ ॥ ਇਸਕਾਨਾ ਮਨਾ ਮਸੁਥਰਾ ਹੋ ॥ ਜੇ ਰੁਖ
 ਧਾਰਨਾ ਅਰਵੀ ਛੰਡ ਕਣਾ ਅਰਤੀ ਰਥ ਕਰਨੇ ॥ ਇ
 ਸਕਾਨਾ ਮਕਰ ਮਸੁਥਰਾ ਹੋ ॥ ਜੇ ਹਦੀਆ ਮੰਗਣੀਆ

ਅਰਜੀਏ ਤੇਰੇ ਪਿਆਲੇ ਦੁਜਾ ਮਾਕਾਰਨਾ ਅਰਸ ੬
 ਤਿਅਸਤਿ ਕੋ ਨ ਜਾਨਣਾ ਇਸ ਕਲਾ ਮਮੰਗਤਾ ਸੁ
 ਥਰਾ ਹੋ ॥ ਜਿਸਾ ਆਪੁ ਦੇ ਆਪੁ ਨੁ ਜਾਇ ਆਪੇ
 ਤਿਸ ਕਾ ਨਾਮ ਆਪਣਾ ਆਪੁ ਸੁ ਥਰਾ ਹੋ ॥ ਗਲ
 ਬਦਾਸੀ ਆਚਰ ਪਰਕਾਰ ਕਾ ਹੋ ॥ ਏਕਾਦਿ ਸਦੀ
 ਦੂਸਰਾ ਵਾਦੀ ॥ ਰੀਸਰਾ ਖਰਾਬਾ ਚੈ ਥਾ ਆਤਮ
 ਦਰਸੀਏ ਤਨਾਮ ਆਗੇ ਰੂਪ ਕਾ ਹੀ ਤੇਹਾ ॥ ਸੁਰਮਾ
 ਬਸਤਰ ਪਾਵਣੇ ਅਰ ਸੇਲੇ ਜਾਵਣਾ ॥ ਅਰਾਉ
 ਸੁਤਹੀ ਆਵੇ ਖੁਦੀਆਂ ॥ ਇਸਦੀ ਇਸਕੇ ਕਾ ਹੀ ਤੇ

ਹੋ। ਜਿਥੇ ਹਰਿ ਚਰ ਚਾਹੇ ਵੈ ਤਾ ਵਾ ਦ ਕਰ ਨਾ। ਵਾ ਦੀ ਏ ੬੧
 ਸਕੇ ਕਾਹਿ ਤੇ ਹੋ। ਜੇ ਮੇਲ ਜਾਏ ਕੇ ਦਾ ਰੂਪੀ ਵ ਦਾ ਅਰਸਾ ਪਾਸੇ
 ਤੀ ਮਸ ਕਰੀ ਕਰ ਨੀ। ਖਰਾ ਗਲ ਬਾਸੀਆ ਇਸ ਕੋ ਕ
 ਹਿ ਤੇ ਹੋ। ਜਿਸ ਕੋ ਅੰਤਰ ਬਾਹਰ ਸਭੀ ਦਿ ਕਲ ਪਾਸਿ ਦਰ
 ਏ ਹੋ। ਆਤਮ ਦਰਸੀ ਏ ਸਕੇ ਕਾਹਿ ਤੇ ਹੋ। ਕਬੀਰ ਪੰਥੀ
 ਆ ਚਾਰ ਪੁਰ ਕਾਰ ਕਾਹੋ। ਏ ਕਨ ਮਦੁ ਸਗਾ ਪਾਠ ਤਤੀ
 ਸਰਾਰ ਗੀ। ਚੋਥਾ ਆਤਮ ਦਰਸੀ। ਜੇ ਗਲਾਵੇ ਚਿ ਕੀ ਹੀ
 ਪਾਣੀ ਮਰਸਾ ਤੇ ਕਬੀਰ ਸਾਤਿ ਕਬੀਰ ਬੁਲਾਵ ਦੁਹਾ। ਇ
 ਸ ਕਾਨ ਮਨ ਮ ਕਬੀਰ ਪੰਥੀ ਹੋ। ਜੇ ਸਾਸਤ੍ਰ ਪੜ੍ਹਿ ਨ ਕ

ਬੀਰਸਾਹਿਬਕੋ ਅਤਿਸਕਾਨਾਮਪਾਠਿਤਕਬੀਰਪੰਥੀਹੋ
ਜੇਕਮਨਕਰਨਸਤਾਰੰਦਜਾਵਈਆਤਿਸਕਾਨਾਮਗਾਗੀ
ਕਬੀਰਥੀਥੀਹੋ ਜਿਸਆਤਮਪਰਮਾਤਮਜੀਵਈਸ
ਹਾਏਕਜਾਇਆਹੋ ਅਤਿਸਕਾਨਾਮਾਤੰਦਰਸੀਕਬੀਰ
ਪੰਥੀਹੋਆਗੇਪਰਮਹੰਸਚਾਰੰਪਰਕਾਰਕਾਹੋ
ਇਕਨਾਮਪਰਮਹੰਸਹੋ ਦੂਸਰਾਕਰਮਪਰਮਹੰਸਹੋ
ਤੀਸਰਾਗੀਆਨਪਰਮਹੰਸਹੋ ਚੌਥਾਬਿਗੀਆਨ
ਪਰਮਹੰਸਹੋ ਜੇਸਿਰਮੁਨਾਕੇਗੁਗਾਦਾਪਹਾਰਿਨਾ
ਇਸਕਾਨਾਮਾਨਾਮਪਰਮਹੰਸਹੋ ਜੇਸਾਸਤ੍ਰਪੜੇ

ਅਗ ਅਰਥ ਕਰਨੇ ਇਸ ਕਾਨਾ ਮਕਰਮ ਪਰਮੰ ਸਹੈ
ਜੇ ਸਾਤਿ ਅਸਾਤਿ ਕਾਨੀ ਰਨਾ ਕਰਨਾ ਇਸ ਕਾਨਾ ਮਾਗੀਅ
ਨ ਪਾਰਿ ਮਹਿ ਸਹੈ ਜੇ ਸਾਤਿ ਸਾਤਿ ਸਾਤਿ ਸਾਤਿ ਸਾਤਿ ਨਹੈ ਇ
ਸ ਕਾਨਾ ਮਾਗੀਅ ਨ ਪਰਮੰ ਸਹੈ ਅਗੇ ਗੁਸਤੀ
ਦਰ ਪਰ ਕਾਰ ਕਾਹੈ ਇਕੁ ਰੇਖ ਕੁ ਸਤਹੈ ਦੁਸਰਾ ਕ
ਰਮ ਗੁਸਤਹੈ ਤੀਸਰਾ ਗੁਗਤਿ ਗੁਸਤਹੈ ਚੌਥਾ ਤਤਕ
ਸਤਹੈ ਜੇ ਸਾਤਿ ਤਾਤਿ ਨਹੈ ਨ ਮਨੁ ਏਕ ਇਸ ਕਾਨਾ ਮ
ਕਰਮ ਪਰਮੰ ਸਹੈ ਜੇ ਕਰਮ ਅਪੋ ਅਪ ਦੇ ਕਰ ਦੇ ਇਸ
ਕਾਨਾ ਮਕਰਮ ਗੁਸਤਿਹੈ ਜੇ ਸਰਬ ਪੁਰ ਮੇ ਸਰਬੁ ਪੁਜਾ

ਏਕਰਗੁਗਤੀਕਰਕੀਏਸਕਾਨਾਮਤਗਤਗੁਸਤਹੋਯੋ
 ਸਿਸੁਭਾਦਨਾਂਨਾਰਹੀਦੀਏਸਕਾਨਾਮਤਗੁਸਤਹੋ
 ਤਤਗੁਸਤਜੀਵਨਮੁਕਤਹੋਤਾਸਿਖਨੈਕਹੋਸਤੀਗੁ
 ਰੋਜੀਸਕੋਜੀਵਨਮੁਕਤਕਹਿਤੇਹੋਓਸਾਵਿਖੋਨਾਸਗੀਰ
 ਹੋਅਮਰਨਾਮੁਭਮਾਨੀਹੋਤਾਂਹੋਮਹਾਰਾਜਜੀਮੈਨੂਪ
 ਰਤਖਾਵਿਹਾਰਨੀਗਾਮਾਦਤਾਹੋਅਸਸੁਲਸੁਖਮ
 ਕਚਨਾਮਮਹਾਇਸਵਤੇਜਸਪ੍ਰਗਾਇਨਕੋਹੋਇਤੇਜੀ
 ਵਨਮੁਕਤਕੋਸੇਰੂਮਾਮਾਇਤਸੀਕਾਗੁਸਤੀਗੁ
 ਰਕਹਾਹੋਸਿਖਾਇਸਜੀਵਨਮੁਕਤਪਰਾਵਿਸਦਾਂਤਾ

ਦਾਦਸਦਾਂਤਕਾਹਿਤੇਹਾਇਕਪੁਰਸਾਆਪਨੇਘਰਫਿਖੇ
 ਸੁਇਆਸੀਤਿਸਪੁਰਸਕੋਸੁਪਨਾਆਇਆਜੇਮੈਬੰਨ
 ਵਿਖੈਸੁਇਆਹੁਆਤਾਅਰਮੈਨੁਸੇਰਖਾਇਹਿਹਾਰੇ
 ਅਰਫਡੇਭੈਮਾਨਤਾਰੇਅਰਕਿਸੇਸੀਨਬੰਧੀਨੋਜਗਾ
 ਇਦੀਆਨਕੋਈਬੰਨਹੀਹੋਨਾਕੋਈਸੇਰਹੀਖਾਇਰ
 ਹਾਰੇਆਪਨੇਘਰਮੇਥਾਨਕਹੀਗਿਆਥਾਨਾਕਹੀਆ
 ਇਆਥਾਇਕਸੁਪਨੇਮੇਭੈਅਥਤਾਥਾਜਗੇਤੋਭੈਕਹਾ
 ਗਿਆਆਗੇਦਾਸਦਾਂਤਏਹੁਹੋਆਜੇਆਗਿਆ
 ਨਾਨਕੀਏਪਿਥੁਨਹੋਆਗਿਆਨਕਹੀਏਆਪ

ਤੇ ਭੂਲ ਜਾਣਾ ਏਹ ਦੁਆਬੀ ਨਹੀਂ ਅਨੇਤ ਰੂਪ ਦੇਹ ਹੋਈ
 ਕਾਰ ਰੂਪ ਸੇਰ ਹੋਈ ਐਏ ਹੁਕਮ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਹੁਕਮ ਦੇਹੋ
 ਨ ਬਸਾਤਿ ਗੁਰਗਨੇਤ ਤਾਵੇ ਸੀਕੀਤੀ ਨਾ ਅਗਿਆਨ ਰੂਪ ਸਿਖ
 ਨਹੀਂ ਨਾ ਅਨੇਤ ਰੂਪ ਦੇਹ ਹੋਈ ਨਹੀਂ ਕਾਰ ਰੂਪ ਸੇਰ ਹੋਈ
 ਦੇਹ ਜੇ ਨ ਨਹੀਂ ਭਾਵ ਨਾ ਸੀਤਿ ਸਦੀਵੀ ਸਦੀਵੀ ਖੋਲਹੀ
 ਰਹੀ ਏਕਤਤ ਰੂਪ ਜਾਨਤ ਭਾਇਆ ਤਾਂ ਸਿਖ ਨੇ ਕਹਾਹੇ
 ਸਤਿਗੁਰ ਕੋ ਏਕਤਤ ਹੋਤੋ ਸਰਬ ਵਿਹਾਰ ਜਾਨਤਾਵੇ
 ਖੋਲਹੀ ਹੋਈ ਅਰਜ ਜਸ ਖੋਪਤਾਵੇ ਖੋਲਹੀ ਹਾਰ ਨਾਹੀ
 ਹੋਤਾ ਉਹਾਤਤ ਮੇਕੀਆ ਊਨਤਾ ਹੋਜਤੀ ਹੋਏ ਜੇਕਰ ਉ

ਨਤਾਹੈ ਤੇਤਤਸਾਰੇਨਾਹੀ ਇਤਸੰਕਾ ਤਾਂਸਤਿਗੁਰ
 ਕਹਾਹੈ ਸਿਖਤਤਚਾਰਪਰਕਾਰਕਹਾਹੈ ਇਕਅ
 ਸਬੂਲਤਤਹੈ ਦੂਸਰਸੁਖਮਤਤਹੈ ਤੀਸਰਾਕ
 ਰਨਤਤਹੈ ਚੌਥਾਸਮਾਨਤਤਹੈ ਤਿਸਤਤਪਰ
 ਇਸਦਾਂਤਅਗਨਦਾਜਿਅਗਨਬਹੁਤਬਲੇ
 ਹਾਦੂਰਦੂਰਚੰਦਨੁਹੋਤਾਹੈ ਤਿਭੀਅਗਨਹੈ
 ਜੇਤੈਸਾਅਗਨੀਕੋਕੇਲੇਹੋਗਇਤੇਨੇੜੇਨੇੜੇਚਾਂ
 ਦਨਾਹੋਤਾਹੈ ਤਿਭੀਅਗਨਹੈ ਜੇਭਭੁਤੀਕੋਨੀ
 ਚੈਅਗਨੀਦਬੀਗਈਤੇਅੰਧਕਾਰਹੋਗੀਅਤੈ

ਭੀਅਗਨਹੋ ਜੇਭੂਤੀਕੋਵੇਖੇਅਗਨਲੈਹੋਗ
ਈਤੋਅੰਧਕਾਰਹੋਈਗਿਆਤੋਵੇਹਾਰਦੇਦੇਡੇਰਹੀ
ਤੋਭੀਅਗਨਹੋ ਜੇਕੋਈਕਹੀਪਰਤਖੁਨਾਹੀਦਿਸ
ਦੀਤੋਅੰਸਗੀਨੁਭੰਨਕੋਦੇਖੈਤੋਅਗਰਾਤਕੋਨਕ
ਲਤੀਹੋ। ਤੈਸੇਭੂਤੀਵੇਖੇਅਗਨਹੋ। ਤਿਸਪੁਰਦਾ
ਸਟਾਂਤਏਹੁਹੋ। ਜੇਸਾਗਰਾਵੇਖੈਅਸਥਲਤਤਹੋ
ਤੈਸਰਬਾਵੇਹਾਰਕਰਤੇਹੋ। ਤੈਭੀਤਤਹੋ। ਅਗਿਸ
ਪਸੇਵੇਖੈਸੁਖਮਤਤਹੋਤੈਸੁਖਲਗਚਿਦੇਹੋ। ਅ
ਗਅਸਥਲਵੇਹਾਰਨਾਹੀਕਰਸਕਤੇਤੈਭੀਤਤਹੋ

ਅਰਸਖੇ ਪਤਾਵਿਖੇ ਘੋਟਿਹਾਰਨਾ ਚੀਤਤੋ ਭੀਤਤ ਹੋ ॥ ੪੪ ॥
 ਰਉਹਾਤੀਨ ਪਰਕੀਰਤਾਹੋ ॥ ਅਬੀਅਲਾਕਰਸੁਖਾਕਾ
 ਰਸਾਖਾਕਾਰਾ ਤੋਭੀਤਤਿਹੋ ॥ ਅਰਜੁਨਸੁਖੇ ਪਤਾਵਿ
 ਖੇ ਘੋਟਿਹਾਰਨਾ ਚੀਤਤੋ ਭੀਤਤ ਹੋ ॥ ਇਕਾਤਤਰਾਭੀ
 ਪਰਕਾਰਕਾਹੋਤਭਉਆ ॥ ਤਿਸਤਤਪਰਾਮਵਰ
 ਦਿਸਟਾਤਹੋਜੈਸੇਪਵਣਦੇਪਰਕਾਰਕੀਹੋ ॥ ਇਕਸ
 ਪੰਦਦੂਜੀਨਿਸਪੰਦਾਸੋਸਪੰਦਪਵਣਹੋਸੋਸਰਬ
 ਵਿਹਾਰਕਰਤੀਹੋ ॥ ਜੇਨਿਸਪੰਦਪਵਣਹੋ ॥ ਸੋਇਸ
 ਥਿਤਹੋ ॥ ਤਿਸਪਰਦਾਸਟਾਂਤਏਹਹੋ ॥ ਤੈਸੇਬੇਤਨਕੀ

ਦੇਸਕਤਹੈ। ਏਕਵਸੇਸਦੂਜੀਸਮਧਾਜੇਵਸੇਸਹੈ
 ਸੇਵੀ। ਹਰਕਰਗੀਹੈ। ਜੇਸਮਧਾਹੈਸੇਵੀਸਥਤਹੈ
 ਜੇਫਰਦੀਹੈ। ਤਿਸਵਿਖੈਕਮਭੋਗਦੇਪ੍ਰਜਤਹੈ। ਤਾਂ
 ਸਿਖਨੇਸੀਕਾਕਰੀਹੈਸਗਰੇਜਬਪੰਜਤੂਤਕਸਗੀਰ
 ਪਾਤਹੁਆਤੇਪੰਜੇਤੂਤਪੰਜਾਤੂਤਮੈਂਮਲਗਾਏਮ
 ਰਾਚੀਤੰਨਹੈਸੇਸਰੇਮਲਆਹੁਆਹੈ। ਜੇਸੇਫਲ
 ਵਿਖੈਵਾਂਸਨਾਹੈ। ਅਰਖੰਭਿਵੇਖੈਮਠਾਂਹੈ। ਅਰ
 ਨਿਮਾਵੇਖੈਕਜਵਈਹੈਖਟੇਵੇਖੈਖਾਟੀਆਈਹੈ
 ਤੇਸੋਚੀਤੰਨਸਰਬਮੈਂਮਲਆਹੁਆਹੈ। ਹੇਸਾਤਿਉ

ਰੇਉਰਕਵਤੁਰੁਪੁਜੇਦੇਤਪਾਰਿਕਰਪਰਲਤਪਕ ੬੬
 ਰਮਭੋਗਤਾਹੈ। ਤਾਂਸਤਿਗਰਕਰਹੇਸਿਖਜੇਅਗੀ
 ਅੰਨੀਹੋਸੇਕਰਮਭੋਗਤਾਹੈ। ਜੇਗੀਅੰਨਦਨਹੈ
 ਸੇਕਰਮਨਾਹੀਭੋਗਿਤਾ। ਅਰਅਗੀਅੰਨੀਅੰਸੇ
 ਕਰਮਭੋਗਦਾਹੈ। ਤਿਸਪਰਾਦਿਸਟਾਂਤਾਜੈਸੇਬਖੂ
 ਅਮਕਜੀਹੋਤੀਹੈ। ਅਪੇਤਾਦਲਾਹੀਹੈ। ਅਰ
 ਅਪੇਫਸਜਤੀਹੈ। ਤੇਸੇਅਪੇਅੰਗੀਅਨੀਕ
 ਰਮਕਰਤਾਹੈ। ਅਗਤਿਨਾਵੀਖੇਫਸਜਤਾਹੈ। ਤਿ
 ਸਪਰਾਮਵਰਾਦਿਸਟਾਂਤਾਹੈ। ਜੈਸੇਅਕਾਸਪਟਿਜ

ਹਾਘਟਜਾਤਾਹੈ। ਤਾਂਦੀਖੈ। ਹੀਜਾਤਾਹੈ। ਤੈਸੇਇਸ
 ਦੀਸੁਕਤੀਜਹਜਾਤੀਹੈ। ਤਾਹੀਲਿਥਸਰੀਰਜਾਨਮ
 ਧਾਰਤਾਹੈ। ਪ੍ਰਮਾਣਗੀਤਾਵਾ। ਪ੍ਰਾਣੀਜਬਦੇਹਤਜੈ
 ਸਿਮਰੇਜੈਦੀਕਾਜਾ। ਯਾਮੈਸੀਸੈਨਹੀਨੈਪਾਵੈਸੇਦੀਸਾ
 ਜਾ। ਅਰਜਨਕੋਗੀਤਾਦੀਖੈਕਾਰਿਆਹੈ। ਜਬਾਇ
 ਸਪ੍ਰਾਣੀਦੀਦੇਹਛੁਟਤੀਹੈ। ਜਹਇਸਕੀਸੁਰ
 ਤੀਜਾਤੀਹੈ। ਤਾਹਜਨਮਪਵਤਾਹੈ। ਅਮਰਗੀਅੰ
 ਨਵਾਨਮੈਸੇਕਰਮਨਾਹੀਭੋਗਤਾਜੈ। ਮਸਾਅਮ
 ਕਜੀਹੈਤੀ। ਆਪਤਾਏਕੋਰਦਤੀਹੈ। ਆਰੀਆਪੇ

ਨਿਗਲ ਲੈਤੀ ਤੇ ਤੈਸੇ ਗਿਆਨ ਵਾਂਗ ਵੀ ਹੁੰਦੀ ਤੇ
 ਹੋ ਗਈ ਤੇ ਨਾ ਕਰ ਮਹੇ ਨ ਭਰ ਮਹੇ ਨ ਕਰ ਤੇ
 ਭੋਗ ਤੇ ਅਲਪ ਹੋ ਤੇ ਸਦੇ ਮੇ ਮਜਲ ਵੀ ਕੇ
 ਈ ਨਾ ਹੀ ਤਾ ਮੇ ਨੇ ਕਰ ਦੇ ਸਾਰੇ ਮੇ ਮਜਲ ਕੇ
 ਤਾਂ ਸਤਿਗੁਰ ਕਰਾ ਮਜਲਾ ਮੁਸਲ ਮਲਾ ਦੀ ਮਾਰ ਰਹੇ
 ਸਰੀਕਤਾ ਤਰੀਕਾ ਤੀ ਕੀਕਤਾ ਮਾਰਫਤਾ ਏਤਨਾ
 ਮਾਮਾ ਗੋਰੁਪ ਕਾਹਿ ਤੇ ਹਾ ਜੇਰੇ ਜਲੀ ਮਾਜ ਸਰਾਬਿ ਸਰ
 ਮਨ ਦੀ ਸਰੀਕਤਾ ਏਸ ਕੇ ਕਾਹਿ ਤੇ ਹੋ ਜੇ ਸਗਤ ਤੇ
 ਰਕਮਾਨੀ ਦੀ ਤਰੀਕਤਾ ਏਸ ਕੇ ਕਾਹਿ ਤੇ ਹੋ ਜੇ ਮਾਇਮ

ਮਲਾਭੀਨਮਨਿ ਦੁਆਰਕੀਤ੍ਰਏ ਸਕੇਕਾਹਿਤੇਹੋਯੋ
 ਮਾਏਆਮਲਾਏਕਰੂਪਜਾਦਨਾਮਾਥਿਫਤਾਏ
 ਸਕੇਕਾਹਿਤੇਹੋਆਰਫਤਏਕਤਰੂਪਹੋਯੋ
 ਸਿਖਨੈਕਹਾਹੇਸਤੀਗੁਰੇਸੇਏਕਹੀਤਤਹੋਯੋ
 ਕਕੋਗਿਆਨਕਰਸਤ੍ਰੀਗਿਆਨੀਚਈਏਅਰ
 ਇਕਸਕੇਆਗਿਆਨਕਰਸਤ੍ਰੀਆਗਿਆਨੀਚ
 ਈਏਤਾਂਸਤੀਗੁਰਕਹਾਹੇਸਿਖਜੇਸਘਰਾਵੇਖੇ
 ਦੀਵਾਨਹੀਬਾਲੀਤਾਹੀਸਘਰਾਵੇਖੇਅੰਧੇਰਾਏ
 ਅਰਜੇਸਘਰਾਵੇਖੇਦੀਵਾਬਾਲੀਤਾਹੋਤੀਸਘ

ਏਆਤਿਹਿਅਨਰੂਪਿਚਾਦਲਹੈ॥ਅਰਤਰੂਪਸਬ ਏ
 ਮੈਪੁਰਨਾਹੈ॥ਤਾਂਸਿਖਲੋਸੰਕਾਕਰਹਿਹੈਸਤਿਗੁਰੋਜੇਸੁਬ
 ਮੈਤਤਹੈਤਾਸਕਿਤਦੀਏਕਜੇਹੀਚਾਹੀਏ॥ਤੇਸਕਤ
 ਰੇਦਧਾਪਾਇਹੈ॥ਕਿਸੇਦਿਖੈਥੇਜੀਸਕਤਹੈ॥ਅਗਰੀ
 ਸੇਦਿਖੈਥੇਤੀਸਕਤਹੈ॥ਤੇਏਕਤਤਰੈਸੇਹੂਆ॥ਤਾਂਸ
 ਤਿਗੁਰਕਹਾਹੈਸਿਖਤੀਸਪੁਰਦਿਸਟਾਂਤਾ॥ਗੀਗਾਜ
 ਮਨਾਸੁਰਸਤੀਤਿਨਕੀਸਕਤਤਿਨਦਿਖੈਹੈ॥ਅਰਤ
 ਲਾਓਤੇਤੇਦੀਖੁਏਸੇਗੀਚਲੇਤਿਨਕੀਸਕਤਤਿਨ
 ਦਿਖੈਹੈ॥ਅਰਜਲਸਰੁਨੇਸੇਏਕਹੈ॥ਤੇਸੇਕੁਹਾਇ

ਸਨਾ ਸਿਵਾਤਿ ਨਕੀ ਸਕਤਿ ਤਿਨਾ ਵੀਖੈ ਹੋ ॥ ਅਰ ਸਿਧੋ ਕੀ ਸ
 ਕਤ ਸਿਧੋ ਵੀਖੈ ਹੋ ॥ ਅਰ ਸਿਧੋ ਕੀ ਸਕਤਿ ਸਿਧੋ ਵੀਖੈ ਹੋ ॥
 ਅਰ ਤੁਤ ਪਾਣੀ ਧਰਮ ਆਤਮੇ ਅਧਰਮ ਆਤਮੇ ਤਿ
 ਨਿਕੀ ਸਕਤਿ ਨਾ ਵੀਖੈ ਹੋ ॥ ਅਰ ਅਰਮਾ ਸਭ ਨੇ ਮੇਏ ਕ
 ਹੋ ॥ ਅਰ ਸਿਧੋ ਪਰਮ ਸ੍ਰਹਮ ਕੀ ਠੈਰ ਹੋ ॥ ਅਰ ਗੀਗ
 ਜਮਨਾ ਸੁਰਸਤੀ ਦੇਵ ਤੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਵੀ ਸਨਾ ਸਿਵ ਕੀ ਠੈਰ ਹੋ
 ਵਾਈ ਬਦਲੀ ਟੋਰੇ ਸੀਤਾ ਸਿਧੋ ਕੀ ਠੈਰ ਹੋ ॥ ਖੁਏ ਧਰਮ
 ਆਤਮਾ ਕੀ ਠੈਰ ਹੋ ॥ ਚਲੇ ਕਾਸਲਾ ਅਧਰਮ ਆਤਮਾ
 ਕੀ ਠੈਰ ਹੋ ॥ ਅਰ ਜਲ ਸਭ ਨੇ ਮੇਏ ਕ ਹੋ ॥ ਤੈਸੇ ਸਕਤ

ਤਿਨ ਬਿਨੁ ਨ ਏਕੁ ਅਰਤੁ ਤਰੁ ਪਸਕੁ ਨ ਮੈ ਏਕੁ ਹੋ ਤਾਂ ਸਿਖ ਨੋ ਦਖ
 ਕਾਹੇ ਸਤਿਗੁਰੇ ਏਕੁ ਤਤੁ ਵਖੰ ਪੰਚਕੈ ਸੇਹੁ ਏਕੁ ਅਰਕੈ
 ਸੇਪ ਛਾਈ ਏਕੁ ਤਾਂ ਸਤਿਗੁਰ ਕਹਾਹੇ ਸਿਖ ਮਤ ਵਾਸਿ ਸਾਈ
 ਦਾ ਵਾਸਿ ਸਾਈ ਸਿਗਰ ਮਚੈ ਦੁਨੁ ਕੋਹ ਹੋ ਜੋ ਆਤਮਾ ਤੇ
 ਅਕਾਸਕੀ ਉਤਪਤਿ ਹੋ ਅੰਗ ਅਕਾਸ ਤੇ ਪਵਤ ਕੀਉ
 ਤਪਤ ਹੋ ਅਗਨ ਤੇ ਜਲ ਕੀਉ ਤਪਤ ਹੋ ਅਜਲ ਤੇ
 ਪ੍ਰਥਵੀ ਕੀਉ ਤਪਤ ਹੋ ਇਨ ਕਾਹੇ ਹਾਵਿਖੈ ਨਵਾਸ ਹੋ
 ਆਤਮਿ ਅਸਕਰ ਜਾਈ ਦਾਤ ਤਤੁ ਪਰਤੀ ਸੁਧੀ ਚਲਤੀ
 ਹੈ ਬਾਹਾ ਮੰਗਲਾ ਪਾਈ ਨੀ ਚੈ ਚਲਤਾ ਹੋ ਸੇਲਾ ਮੰਗ

ਲਾਪਾਵਕਉਪਰਚਲੇਚਾਰਾਮੀਗਲਾਬਾਇਤੀਛਾਚਲੇ
 ਅਠਾਮੀਗਲਾਅਕਾਸਾਇਸਥਤਾਤੀਨਤਤਸਵਕਤਹੈ
 ਪ੍ਰਥਵੀਜਲਾਅਗਨਾਦੋਆਦਿਕਤਹੈਪਵਨਾਅਕਾ
 ਸਾਇਨਕੀਦੇਹਮੇਏਕਤਾਹੈਤਾਸਾਤਿਗੁਰਕਤਹੈਸਿਖ
 ਏਹਦੇਹਾਵੇਖੈਰਹਤੇਹੈਤਾਸਿਖਨੈਸੰਕਾਕਰਤਿਹੈਸਾਤਿਗੁ
 ਰੋਪੰਜਤਤਾਵੇਰੋਧੀਏਪ੍ਰਥਵੀਕੇਜਲਦੁਆਇਤਾਹੈਅ
 ਜਲਕੋਅਗਨਸੁਕਾਵਤੀਹੈਅਰਾਅਗਨਕੋਪਵਨਉ
 ਤਾਵਤੀਹੈਅਠਪਵਨਕਰਾਅਗਨਕਾਪ੍ਰਾਮਾਹੇਤਾਹੈ
 ਤਾਸਿਖਨੈਕਹਤੇਸਾਤਿਗੁਰੇਇਨਕੀਦੇਹਮੇਏਕਤਾਕੋ

ਸੈਰੇਈ ॥ ਤਾਂਸਤਿਗੁਰਕਹਾਤੇਸਿਖਾਇਨਕੀਦੇਹਮੇਏਕ ॥ ੧੦ ॥
 ਤਾਮੈਸੇਰੇਈਤਿਸਪਰਾਇਸਟਾਂਡਾਜੈਸੇਇਕਨਗਰਮੈ
 ਪੰਚਸੂਰਕੀਆਸਾਂਡਾ ॥ ਉਆਪਸਮੇਲਜੀਕੀਆਲ
 ਜਦੀਆਸਾਂਡਾ ॥ ਏਕਪੰਚਦੇਪੰਨਪੜਸਾਂਡਾ ॥ ਉਹਲਜੀ
 ਆਉਨਾਸਾਬਾਵੇਆਈਆਗਈਆਤਾਉਨਕਾਤੁਗ
 ਜਾਮਿਟਗਾਇਆਜੋਮੰਦਰਾਵੇਤਾਰਾਆਪੋਆਪਾਇ
 ਆਤੁਗਤੀਆਨਾਲਰਸਾਮਿਲਗਈਆ ॥ ਜੋਬ੍ਰਹਮਾ
 ਸੇਰਾਵੇਹਾਰਰਲਕੈਕਰਲਏ ॥ ਤੈਸੇਜੇਤਤਸਾਂਡਪੰਜ
 ਦਿਸਾਆਮੈਰਲਗਏ ॥ ਜੋਇਵੀਆਸਾਂਡਤੇਰਲਕੇ

ਵਿਹਾਰ ਲੈਨਾ ਸਿਰੁ ਸੁਣੈ ਵਕ ਬੋਲੈ ਨੇੜੇ ਖੈਰ ਨ ਏ
 ਰੈ ਤੁਚਾ ਸੀਤਲ ਗੋ ਅਰਹ ਥਉ ਛੁਣ ਕਰੈ ਅਸ ਨ ਖਟਾ
 ਮਿਠਾ ਪਰਖੈ ਅਗਲਿਗਾ ਮਨੁ ਕਰ ਮਕਰੈ ਅਸਾਗੀ
 ਧਸੁ ਹੀ ਪਜਾ ਏ ਅਰਗੁ ਦਾ ਮਲਾ ਤੇ ਅਗੋ ਤਾਂ ਸਾਤਿਗੁ
 ਰਕਰਾ ਹੋ ਸਿਖਾ ਇਨ ਤਤਾ ਕੀ ਦੇਹ ਵੀ ਖੈ ਅਸੇ ਏ ਕਰਾ ਹੋ
 ਏ ਅਤਾ ਸਿਖ ਨੈ ਪੁਛੀ ਅਹੇ ਸਾਤਿਗਰੋ ਅਗੀ ਅਨ
 ਏ ਕਰੈ ਖੈ ਅਨੇ ਕਰੈ ਅਰਜਾਗੀ ਅਸਵੀ ਏ ਕਰੈ ਕੇ ਬ
 ਚੁਤਰੈ ਅਗਰੀ ਅਨਦੀ ਏ ਕਰੈ ਕੇ ਅਨੇ ਕ ਪਰਕਾ
 ਰਕਾ ਹੋ ਤਾਂ ਸਾਤਿਗੁ ਰਕਰਾ ਹੋ ਸਿਖਾ ਏ ਕਰੈ ਅਗੀ ਅ

ਨਹੈ॥ ਅਰਏਕੀ ਜਾਗੀਆਸਹੈ ਏਕਹੀਗੀਅੰਨਹੈ
 ਇਸਕਾਸਾਮਾਗੀਆਨਨਹੀਜੇਕੀਸੀਪਦਾਰਥਕਾਅ
 ਨਿਜਾਨਣਾ॥ ਮਗਏਸਕਾਨਾਮਜਾਗੀਆਸਾਨਹੀਜੇਕੀ
 ਸੀਪਦਾਰਥਕੀਜਾਗੀਆਸਾ॥ ਮਗਏਸਕਾਨਾਮਾਗੀ
 ਅੰਨਨਹੀਜੇਕੀਸੀਪਦਾਰਥਕਾਗੀਆਨਹੈਜਾਣਾ
 ਤਿਸਪ੍ਰਦੇਸਟਾਂਤਾ॥ ਜੈਸੇਗਤਪੜਤੀਹੈ॥ ਅਰਸਰਬ
 ਪਦਾਰਥਕਾਮਾਨਿਜਨਣਾਹੈਜਾਤਾਹੈ॥ ਇਸਕਾਨਾਮ
 ਆਗੀਆਨਹੈ॥ ਜਬਰੋਰਹੇਤੀਹੈ॥ ਤਬਕੋਈਪਦਾ
 ਰਥਾਦਿਸਦਾਹੈ॥ ਅਰਕੋਈਨਹੀਦਿਸਦਾਇਸਕਾ

ਨਾਮ ਜਗੀਆਸਾਹੈ ਜਬ ਦਿਨੋਤਾਹੈ ਤਬ ਜੀਉ ਕਾ
 ਤਿਉ ਨਿਗਾਮਾਵਤਾਹੈ। ਇਸ ਕਾ ਨਾਮ ਗੀਆਨਾਹੈ
 ਤਾਸ ਤਿਗੁਰ ਕਹਾਹੈ ਸਿਖ ਜੋਆਪਨਿ ਸਰੂਪ ਤੇ ਭੁਲ ਜਾ
 ਨਾਹੈ। ਇਸ ਕਾ ਨਾਮ ਗੀਆਨਾਹੈ ਜੋਆਪਣੇ ਸ
 ਰੂਪ ਕੀ ਜਗੀਆਸਾਹੈ ਸੀ ਕਾ ਨਾਮ ਜਗੀਆਸਾਹੈ
 ਜੋਆਪਣੇ ਸਰੂਪ ਕਾ ਜਾਨਿਣਾਹੈ। ਇਸੀ ਕਾ ਨਾਮ ਗੀਆ
 ਨਾਹੈ। ਗੀਆਨਾ ਆਤਮਾ ਰੂਪ ਹੋਸਾਰੇ। ਤਾਸਿ ਖੁਲੈ
 ਸੀ ਕਾ ਕਹੀਹੈ ਸਤਿਗੁਰ ਜੇ ਭੂਤ ਕਾਲ ਮੇਵੇ ਹਨ ਹੀਰ
 ਤਿਤੇ ਕਵਣੁ ਆਤਮਾ ਜੋ ਮਰ ਜਾਤਾਹੈ। ਮਾਰ ਭਾਇ

ਖਤਕਾਲਮੇਦੇਹਸੁਖਦੁਖਭੋਗਤਾਹੈਤੋਕਵਨਾਅ ੧੨
 ਤਮਾਹੈਜੇਦੁਖਸੁਖਭੋਗਾਰੀਹਾਹੈ। ਅਰਵਰਤਮਾਨ
 ਮੇਦੇਹਾਦਿਹਾਰਕਰਤੀਹੈਤੋਕਵਨਾਅਤਮਾਜੇਦਿਹਾ
 ਰਕਰਤਾਹੈ। ਅਰਜੇਤੀਨੇਕਾਲਮੇਆਗੀਅਨੀਰਹੀ
 ਤੋਕਵਨਾਅਤਮਾ। ਅਤਮਾਤੇਹੈਕਕਾਨਿਓਹੈ। ਇ
 ਤਮੀਕਾ। ਤਾਂਸਤਿਗੁਰਕਹਾਹੈ। ਸਿਖਤਿਸਪਰਪੰਚਾਦਿ
 ਸਟਾਂਤਕਾਹਿਤੋਹਾ। ਜੈਸੇਅਪੰਚੀਕ੍ਰਿਤਮਹਾਅਕਾ
 ਸਤਾਮੇਪੰਚੀਕ੍ਰਿਤਅਕਾਸਏਕਹੈ। ਪਰਘੁਦਾਮਾ
 ਦਥੇਦਤੇਅਨੇਕਘਟੀਅਕਾਸਕਹੀਏਹੈ। ਅਪ

ਚੀਕ੍ਰਿਤਮਹਾਦਾਇਤਾਮੇਪੀਚੀਕ੍ਰਿਤਵਾਇਏਕਹੈ
 ਪਰਸੁਫਨਭੇਦਤੇਅਨੇਕਭੇਦਮਾਨੀਏਏਕਵਾਇ
 ਮੈਅਪੀਚੀਕ੍ਰਿਤਮਹਿਤੇਜਤਾਮੇਪੀਚੀਕ੍ਰਿਤਤੇਜਏ
 ਕਹੈ। ਪਰਪੈਪਰਕਸਭੇਦਤੇਅਨਕਭੇਦਮਾਨੀਏ
 ਏਕਤੇਜਮੈਅਗਮਪੀਚੀਕ੍ਰਿਤਮਹਿਜਲਤਾਮੈ
 ਪੀਚੀਕ੍ਰਿਤਜਲਿਏਕਹੈ। ਪਰਦੇਸਭੇਦਪੈਅਨੇਕਜ
 ਲਮਾਨੀਏਏਕਜਲਮੈਅਗਮਪੀਚੀਕ੍ਰਿਤਮਹਾ
 ਮੰਤ੍ਰੀਤਾਮੇਪੀਚੀਕ੍ਰਿਤਮਹਿਏਕਹੈ। ਪਰਪਾਤਰਭੇਦ
 ਤੇਅਨੇਕਭੇਦਮਾਨੀਏਏਕਮਹੀਮੈ। ਸੋਜੇਜੇਭਾਗ

ॐ गङ्गा ^६ ~~ॐ~~ से बराग ही ते न पाणी ~~ॐ~~ गति स प रा दि स दं ॥ ३०३
 ते से दे क सु पा री ते न हो दे के कि सी दे सा अ गी आ न के
 अ गी आ न के दे स म न म ल न सा ती आ दि दू आ प
 म ल न सा ती आ दि दू आ से मि ली उ आ त मा दे क
 सा धी ~~ॐ~~ से म ल न सा ती आ दि दू आ के अ न के क रा ग
 ॥ ५३ ॥ आ न के क मा त मा र ते त उ दि आ से से से रा गी
 ॐ गङ्गा ^६ ~~ॐ~~ से बराग ही ते न पाणी ~~ॐ~~ आ त मा रा ग
 से ए ^६ ~~ॐ~~ त काल मे ते से ए ^६ ~~ॐ~~ रा ^६ ~~ॐ~~ त काल मे हो से

ਈਫਰਤਮਾਨਾਵੀਖੈਰੋ ਜੋਈਓਤੀਨੇਕਾਲਾਵੀਖੈਰੋ
 ਤਾਤੇਨਾਵੀਚਰੇਤੇਬੀਧਮੇਖਸਭਾਨੇਵਾਕਲਪਤਹੈਜਾ
 ਗੇਤੇਸਭਾਰਾਤਮਿਕਾਈ ' ਤਾਂਸਿਧਨੈਕਹਾਰੇ
 ਸਾਤਿਗੁਰੋਸਾਧਨਾਮਾਕੇਸਕਾਕਾਰਿਤੇਹੈ ' ਗੁਾਂਸਾਤਿ
 ਗੁਰਕਹਾਰੇਸਿਖਾਸਾਧਨਾਮਉਸੇਦਾਕਹੀਏਸਿਸਕੋ
 ਇਤਨੀਗਿਆਤਾਹੈ ' ਤੀਨਚਾਰੀਬ੍ਰਿਨਰਸਨਾਬੋਲੇ
 ਪੰਚਕਰੈਜੋਬਾਤਾਹੈ ' ਤੀਨਤਪਸੀਤੀਨਘਾਟਿਮੈਤੀ
 ਨਤ੍ਰੈਬੈਈਨਾਤਾਹੈ ' ਪੰਚਬਾਗਮੇਆਸਾਇਤੀਨਕਾਦ
 ਸਗਹੀਜੋਗਾਤਾਹੈ ' ਦਸਚੇਲੀਅਠਪੰਧਰਾਚੇਲੇਤੀ

ਨਕੀਸੇਦਕਮਾਤਾਹੈ। ਪੰਚਖਟਿਦਸਪੰਚਸਭਾਮਿ ॥ ੦੨ ॥
 ਲਬਾਤਾਲੀਰੰਗਮਾਚਾਹੈ। ਸਰਗਢੋਲਕਥਜੇਤਬੁ
 ਰਾਪੁਜਦਸਪਤਰਨਾਚਾਹੈ। ਕਹੇਬੀਰਮਦਾਸਜੋਮ
 ਰਥੁਬੁਤਾਦੈਸੋਈਸੰਤਸੁਜਾਖਾਹੈ। ਤੀਨਗੁਣਾਚਰੁ
 ਅੰਤਕਰਨਾਬੰਨਹਸਨਾਤਾਦਿਹਾਰਕਰਤੇਹੈ। ਪੰਚਕਰੈ
 ਬਾਤਾਸਬਦਸਪੁਸਰੂਪਸੁਗੰਧਾ। ਤੀਨਤਪਸੀਤੀਨ
 ਪ੍ਰਾਣਿਮੈਤੀਨਤ੍ਰੈਬੈਦੀਨਤਾਹੈ। ਤੀਨਤਪਸੀਦਿਸਦੇ
 ਨਸਪਾਘਾਤੀਨਪ੍ਰਾਣਿਅਸਥੂਲਸੂਖਮਕਾਰਨਾਤ੍ਰੈ
 ਬੈਦੀਨਾਕਤਸੁਪਨਸਖੇਪਤਾ। ਪੰਚਬਾਗਮੇਅਸ

ਦਤਿਨਕ ਦਸਗਕੀਜੇਗਤਾਹੋ। ਪੀਚਬਾਗਪਜੇਕੋ
 ਸਾਅਨਮਾਇਉਪਾਦਮਾਇਉਮਨੋਮਾਇਉ। ਗੁਰਗਿਆਮ
 ਨਮਾਇਉ। ਅੰਨੰਦਮਾਇਉ। ਦਸਗਕੀਕਹੀਏਦੁਪੁ
 ਦਾ ਦਸਚੇਲੀਅਰਪੰਧਰਚੇਲੇਤਿਨਕ ਸੇਵਕਮਾ
 ਤਾਹੋ। ਦਸਚੇਲੀਆਕਹੀਏਦਸਾਇਵੀਅੰਨਪੰਧਰ
 ਚੇਲੇਕਹੀਏਪੰਧਰਾਂਧਰਮਾ। ਪੀਚਖੁਦਸਪੰਚਸਤ੍ਰ
 ਮਿਲਬ੍ਰਤਾਲੀਰੰਗਮਚਾਹੋ। ਪੀਚਚਕਹੀਏਪੰਜਾ
 ਰਤਾਰੇਰੁਪ। ਖਟਕਹੀਏਆਸਾਤ੍ਰਿਸਨਾਪਠਾਵੇਕਤੀ
 ਗਗਦਵੇਖਾਮਭਨਵੇਸਾ। ਦਸਕਹੀਏਦਸਤਾਪੰਚ

ਕਹੀਏ ਪੰਜਾਤਤ ਕੇਰੰਗਾ ਬਤਾਲੀ ਕਹੀਏ ਚੈਦਾ ॥ ੧੫ ॥
 ਧਿਆਤਮਾ ਚੈਦਾ ਅਧਿਕੁਤਕਾ ਚੈਦਾ ਮਾਧਿਦੇਵਕ
 ਸਾਰਗੀਛੇਲਕ ਬਜੇਤ ਬੁਰਾ ਪੰਜ ਦਸ ਪਾਤਰ ਨ ਚਾਰੇ
 ਸਾਰਗਾਇਸਟੀਛੇਲਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ਤ ਬੁਰਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂ ਨ ਬ
 ਤ੍ਰਿਪਾਥਿਰਤਏਕਾ ਮਲੀਆਤ ਬਪੰਧਰਾ ਪਾਤਰ ਨ ਚਾਰਾ
 ਪੰਜ ਮਨੀਦੀਆ ਬਿਤਾ ਪੰਜ ਬੁਧੀਦੀਆ ਬਿਤਾ ਪੰ
 ਜਾਚੇਤਦੀਆ ਬਿਤਾ ਮਨਦੀਆ ਬਿਤਾਏਹਾ
 ਏਕ ਪਰਮਾ ਦਾ ਬ੍ਰਹਮੰ ॥ ਦੁਜੀਏ ਪਰਮੇ ਬ੍ਰਹਮੰ
 ਤੀਜੀਏਕਲਪਾ ਬ੍ਰਹਮੰ ॥ ਚੌਥੀਨੰਦਾ ਬ੍ਰਹਮੰ ॥ ਪੰ

ਜਵੀਸੀ ਮਰਤ ਬ੍ਰਿਤ ਹੋ ਗਤਿ ਸਪੁਰਦਿ ਸਟਾਂਤਾ ਪੁਰਮਾਣੁ
 ਬ੍ਰਿਤ ਏਹੁ ਜੋ ਰਸਤੇ ਵਿਖੈ ਰਸੀ ਹੋਵੈ ਰਸੀ ਕੀ ਰਸੀ ਭਾਸੈ ਸੋ
 ਕਹੀਏ ਪੁਰਮਾਣੁ ਬ੍ਰਿਤਾ ਜੇਕਹੀਏ ਖਬਰ ਨਹੀ ਰਸੀ ਹੋ
 ਕੇ ਸਰਪ ਹੋ ਸੋ ਕਹੀਏ ਵਿਪਰਜੈ ਬ੍ਰਿਤਾ ਜੇ ਰਸੀ ਦਾਸ
 ਪੁਰਾਸ ਦਾਸੇ ਕਹੀਏ ਵਿਕਲ ਪਾ ਬ੍ਰਿਤਾ ਜੇ ਖੁਸ਼ ਨਹੀ ਕੀ
 ਹਵਾਸਤ ਹੋ ਸੋ ਕਹੀਏ ਨਿੰਦਾ ਬ੍ਰਿਤਾ ਜੇ ਛੁਟੀ ਤਰਾ
 ਵਿਚਾਰ ਕੇ ਦੇਖਣ ਜੇ ਰਸੀ ਹੋ ਸੋ ਕਹੀਏ ਸੀ ਮਰਤਾ ਬ੍ਰਿ
 ਤਾ ਗਤਿ ਸਪੁਰਦਾ ਸਟਾਂਤ ਏਹੁ ਹੈ ਜੇ ਕਾਤ ਦਾ ਮੇ ਪਰਮੇ
 ਸਰਤੇ ਸੋ ਕਹੀਏ ਪੁਰਮਾਣੁ ਬ੍ਰਿਤਾ ਜੇ ਕਹੀਏ ਖਬਰ

੨੮

ਨਹੀ ਮੈ ਪਰਮੇਸਰ ਹਰੇ ਮੈ ਰੇ ਤੇ ਭੀ ਨ ਪਰਮੇਸਰ ਹੋ
 ਸੇ ਕਹੀ ਏ ਦਿ ਪਰ ਜੋ ਬ੍ਰਹਮਾ ਜੇ ਕਹਿ ਏ ਮੈ ਜੀ ਦਹੇ ਸੇ ਕ
 ਹੀ ਏ ਦਿ ਪਰ ਜੋ ਬ੍ਰਹਮਾ ਜੇ ਕਹਿ ਏ ਪਰ ਨਹੀ ਜੀ ਦਹੇ ਕੇ
 ਏ ਸਰ ਹੇ ਕੇ ਕੀ ਦਸ ਤਹੇ ਜੋ ਪਰ ਨਹੀ ਏ ਏ ਸੇ ਕਹੀ ਏ ਨ
 ਏ ਬ੍ਰਹਮਾ ਜੇ ਮਹਾ ਦੇ ਕੇ ਦੇ ਚਾ ਰਕਹਿ ਏ ਮੈ ਤਤ ਰੂਪ
 ਤੇ ਸੇ ਕਹੀ ਏ ਸਿਮਰਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਅਗੇ ਬੁਧ ਦੀ ਆ ਬ੍ਰਿ
 ਰਾ ਪੰਜ ਹੋ ਜਾਗਤਾ ਸੁਪਨਾ ਸਬੋ ਪਤਾ ਮੁਰਛਾਸ
 ਮਾਧਾ ਅਗੇ ਚਿਤ ਦੀ ਆ ਬ੍ਰਿਰਤਾ ਪੰਹੋ ਮੈ ਏ ਦੇ ਬਣ
 ਬਿਨੁ ਪਰਮੇਸਰ ਨਾ ਜੇ ਕੁ ਬਾਏ ਬੁਲਾ ਏ ਏ ਏ ਜੀ ਦਹੇ ਮਰ
 * ਕੀ ਸਿਮਰਨਾ ਪੰਹਾ ਬਾਏ ਰਿਸਣਾ ਬਿਨੁ ਥੀ ਬਾ

ਨਾ ਨਾਨਕੁ ਕੁਆਪੁ ਛਾਣੁ ਕੈ ਤਾਖਸੇ ਮੇਮਿ ਲੁਣਾ
 ਤਾਸਿ ਪਨੈ ਕਹਾਹੇ ਸਤਿਗੁਰੋ ਇਸਦੇ ਹੀ ਮੈ ਕੋ ਰੋਗਾ ਗੀ
 ਕੋ ਤੇ ਸਾਜ ਬਜਾਵੈ ਹੋ। ਕੋਤੀ ਅੰਗੁ ਰਤਨ ਚਕਰੈ ਕਹੈ ਕੋ ਤੇ
 ਠਾਠ ਬੁਝਾਵੈ ਹੋ। ਕੋਤੀ ਸੁਰਜੇ ਬਜਨ ਤਬੁ ਰੋਕੈ ਤੁਮਾਸੇ
 ਆਵੈ ਹੋ। ਕੋਤੀ ਮਹਲਾ ਜਿਸ ਉਪਰ ਬੈਠੈ ਕੋਤੀ ਤਿਉ ਛੀ
 ਲਾਵੈ ਹੋ। ਕੋਤੀ ਕੋ ਸਕੀ ਛਾਇਆ ਇਸਗ ਜਕੋ ਰੋ ਤੇ ਕਦ
 ਰਖਾਵੈ ਹੋ। ਕਹੈ ਬੀਰਮ ਦਾਸ ਜੇ ਤੇਤਾ ਭੁਦੀ ਤਿਨ
 ਕੋ ਜਨਮ ਨਾ ਆਵੈ ਹੋ। ਉਤਾ ਇਸਦੇ ਹੀ ਮੈ ਚਾਰੇ ਗਾ
 ਗੀ ਪੰਚੇ ਸਾਜ ਬਜਾਵੈ ਹੋ। ਦਸ ਜੇ ਅੰਗੁ ਰਤਨ ਚਕਰੈ ਕ

ਦਿੰਦਸੀਰਾਭਾਬਣਾਵੈਹੈ। ਦਸਸੁਰਾਜੇਬਨਤਬੁਰੇਤੀ ੭੭
 ਨਤਮਾਸੇਆਵੈਹੈ। ਤੀਨਮਾਤਿਲਜੀਸਉਪਰਬੰਰੇਤੀਲੇ
 ਰਿਉਛੀਲਾਵੈਹੈ। ਪੰਚਕੋਸਕੀਛਾਇਆਇਸਗੜ
 ਤੀਨੇਨਫਰਰਖਾਵੈਹੈ। ਬੀਰਮਦਾਸਦੇਹਭੇਦਬਤਾ
 ਇਆਤੇਤੇਤਤਮਿਲਾਵੈਹੈ। ਕੋਣਸੁਣੈਅਰਕੋਣਬੋਲੈ
 ਤਮਸਗਲਾਕਹੋਬ੍ਰਿਆਨਾਹੈ। ਕੋਣਦੇਖੈਅਰਕੋ
 ਣਦਰੈਕੋਹਸੀਤਉਸਨਾਕਿਨਜਾਨਾਹੈ। ਕੋਣਸੁਆ
 ਦਬਤਾਵੈਮਿਠਾਅਨੰਦਕਰਮਾਕਿਨਅਨਾਹੈ। ਅ
 ਲਿਤਿਆਗਦੁਕੰਸਕਰਹੋਈਗੰਧਸੁਗੰਧਾਕਿਨਠਨ।

ਹੋ ਕਹੇ ਬੀਰ ਮਦਾਸ ਇਤਰੇ ਦਬੁਤਾ ਵੈ ਤਿਸੀ ਜੋਗ
 ਕੋ ਜਾਨਾ ਹੋ। ਉਤਾ ਮਕਾਸ ਸੁਣੈ ਅਰਸ ਬਦ ਬੋਲੈ
 ਮੈ ਉਤਰੇ ਦਕਰ ਜਾਨਾ ਹੋ। ਅਗਨ ਦੇਖੀ ਅਰਪਵਣ
 ਟਰੇਤ ਕਸੀ ਤਉ ਸਨਪਵਣੁ ਮਾਨਾ ਹੋ। ਜਲ ਸੁਫਦ ਬ
 ਰਾਵੈ ਮਰਾ ਮਨ ਦਿਜਾ ਲੋਭ ਕੋ ਠਾਨਾ ਹੋ। ਅਲਤਿ ਮ
 ਗਣ ਪ੍ਰਥਵੀ ਕਹੀ ਏਹੀ ਧੋ ਪ੍ਰਥਵੀ ਆਨਾ ਹੋ। ਬੀਰ
 ਮਦਾਸ ਦੇ ਭਰੇ ਦਬੁਤਾ ਏ। ਆਤ ਤੇ ਤਤਾ ਮਿਲਾਨਾ ਹੋ। ਪ੍ਰ
 ਨਊ ਪਾਨ ਉਦਿਆਨ ਕਹਾ ਹੋ ਤਮ ਜੋ ਜੋਗ ਕਮਾਵੇ ਹੋ
 ਬਿਅਨ ਸਮਾਨੇ ਕਹਾ ਏ ਕਾਣਾ ਨਾਗ ਕਹਾ ਬਰਾਵੇ ਹੋ

ਕੁਰਮਾਕਿਰਕਲਕਹਾਦੇਹਮੇਤੁਮਜੇਸਮਾਪੀਲਵੇਹੋ ॥ ੨ ॥
 ਦੇਵਦਤਕਹੋਕੈਸੇਆਵੈਪੀਨਜੋਕਹਾਠਰਾਵੇਹੋ ॥ ੩ ॥
 ਰਮਦਾਸਏਹਭੇਦਬਤਾਵੇਤਬੀਜੇਗਥੇਪਾਵੇਹੋ ॥ ੪ ॥
 ਨਾਸਪ੍ਰਣਹੈਗਦਾਉਪਾਨੇਕੀਰੋਵਸੈਉਦਿਆਨਾਹੋ ॥
 ਬ੍ਰਿਅੰਨਨਾਂਜਰਹਿਨਭਸਮਾਨੇਛਿਕਨਗਰਪਤਰਾ ॥
 ਨਾਹੈ ॥ ਪਲਕਪਲਾਵੈਕੁਰਮਕਹੀਏਕਿਰਕਲਛੁ ॥
 ਧਾਲਗਾਨਾਹੈ ॥ ਉਬਾਸੀਦੇਵਦਤਜਾਣਧਾਨੀਜੋਦੇ ॥
 ਹਛੁਲਨਾਹੈ ॥ ਬੀਰਮਦਾਸਦਸਪ੍ਰਣਬਤਾਏਏ ॥
 ਕਾਪਵਣੁਸਮਾਨਾਹੈ ॥ ਕੇਤੀਮਸੀਤਕੋਤੇਦਰਵਜੇ ॥

ਕੇਤੇ ਕਰੈ ਮਾਢਾ ਜਾਗੇ ॥ ਕਿਤਨੇ ਉਜੁ ਕਰੈ ਦੇਹ ਮੇ ਕੀਤ
 ਨੇ ਪੜ੍ਹੈ ਨਿਮਾਜਾਗੇ ॥ ਕਿਤਨੇ ਸਈ ਦੇ ਕਲਮਾਰੇ ਜੋ ਕੀ
 ਤਨੇ ਮਕੇ ਹਜਾਗੇ ॥ ਇਸ ਮਸੀਤ ਮੇ ਕੇਤੇ ਸਹਿ ਰਹੈ ਸ
 ਭਕਾ ਦੇਹ ਅਨਦਾਜਾਗੇ ॥ ਕਿਤਨੀ ਤੋ ਉਛੀ ਕੇਤਨੀ
 ਵੀਥੈ ਕੇਤਨੇ ਏਸੇ ਮੇਰਾ ਜਾਗੇ ॥ ਕਹੇ ਬੀਰ ਮਦਾਸ
 ਜੇ ਏਤਾ ਕੁਚੀ ਤਿਸ ਤੋ ਜੀਆ ਸਭ ਤਗੁਦਾਰੇ ॥ ਉਝ
 ਦੇ ਕਮਸੀਤ ਨਵੇ ਦਰਵਾਜੇ ਤੀਨੇ ਕਰੈ ਮਾਢਾ ਜਾਗੇ ॥
 ਚਰੇ ਉਜੁ ਕਰੈ ਦੇਹ ਮੇ ਦਸ ਪਚੀਸਾਨੀ ਮਾਜਾਗੇ ॥ ਦੇ
 ਉਸਈ ਦੇ ਪੰਜ ਕਲਮਾਂ ਕਹੀਏ ਤੀਨਰੇ ਜੋ ਇਕ ਹਾਜਾ

ਹੋ। ਇਸ ਮਾਸੀਤ ਮੇਰੀ ਨਿਸਾਹਿਰ ਹੋ। ਇਹ ਭੇਦਾ ਅਨੰਦ ਜਾਂ ੭੧
 ਹੋ। ਤੀਨੋ ਡਿਓ ਢੀ ਪੰਚਕੋਸ ਹੋ। ਤੀਨੋ ਇਸ ਮੇਰਾ ਸਾਹੋ
 ਬੀਰ ਮਦਾਸ ਦੇ ਹਥੇ ਦਫਤਰਾ। ਆਉਂਦੀਆਂ ਭਰਮਾਨੀ
 ਮਾਜਾ ਹੋ। ਤਾਂ ਸਿਖ ਨੌਕਰ ਹੋ ਸਾਤਿ ਗੁਰੋ ਚਿਤ ਜੜਕ
 ਥਕਾਕੀਆ ਸਰੂਪ ਹੋ। ਅਰਕਰ ਮਾਰੀ ਸੁਕਾਕੀਆ ਸ
 ਰੂਪ ਹੋ। ਅਰਸ ਸੇਰੀ ਸੁਕਾਕੀਆ ਸਰੂਪ ਹੋ। ਤਾਂ ਸਾਤਿ
 ਗੁਰ ਕ ਹੋ। ਸਿਖ ਜੇ ਜੜਾ ਚਿਤ ਨਦਾ ਸੀ ਜੇ ਗਮ ਨਿਦੇ
 ਇਸ ਕੋ ਚਿਤ ਜੜਾ ਕੀ ਸੁਕਾਹਿ ਤੇ ਹੋ। ਜੇ ਮੈਂ ਇਹ ਕਰ
 ਮ ਕੀਤੇ ਹੋ। ਇਹ ਭੇਦਾ ਹੋ। ਇਸ ਕਨਾਮ ਕਰਮਾਗੀ
 ਆਰਪਛਾਣ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੋ।

[illegible]

ਤਕੇਸਾਰਤਾਤੇਯਹਿਜਾਨੀਏ। ਪੜੈ ਸਨੈ ਚਿਤਲਾ
 ਇਦਵੈਤਤਰਮਗੁਨੀਏ। ਆਪਨਪੇਆਪਨਲਖੈਸ
 ਗਲਮਿਸਾਟੇਯਹਿਰੂਪਬ੍ਰਹਮਾਗਿਆਨਕੀਮੁਖਯਹਿ
 ਪਾਇਓਮਤੇਅਨੁਪਾਨਸੇਨਮੇਪਰਮਾਤਮਾਪਾਟੇ
 ਪਾਟੇਜਾਂਕੇਵਸਾਏਕਾਮਨੇਕਵਿਆਪਿਅਯਲਥ
 ਲਿਖਿਆਪਨਾਆਪਾਤਾਂਸਿਖਨੈਪਾਛਿਆਹੇਸਤਿਗੁਰੇ
 ਆਪਣਾਆਪਕੈਸੇਕਰਜਾਣੀਏ। ਤਾਂਸਤਿਬਰਕਹ
 ਹੋਸਿਖਾਆਤਮਾਗਿਆਨਕਗਾਤਾਂਸਿਖਨੈਪਾਛਿਆਹੇ
 ਸਤਿਗੁਰੇਆਤਮਾਗਿਆਨਕੀਸਕੇਕਹਿਤੇਹੈ। ਤਾਂਸਤਿ

ਗੁਰਕਹਾਹੇ ਸਿਖਜਾਣਾ ਤਤਰੂਪਰੰਗਾਵੇ ਸੇਵਸਤੁ
 ਧਰਮਾਇਵੀਆਪੁਣਾ ਅੰਤਾਕਰਨਾ ਅਧਿਆਤਮ
 ਅਪ੍ਰਤਕਾਅਧਿਦੇਵਤੇਜਾਨਾ ਸਮਾਧਸੁਗਲਕਾਮੁ
 ਲਪਛਾਣੁ ਪੰਚਕੋਸਤੀਨਾ ਅਵਸਥਾਤੰਗੁਣਜਾਣੁ
 ਜੀਵਣੀਸਰਦੇਸੁਕਾਲਵਸਤੁ ਮਨਾਇਸਕੇ ਕਹਿਤੇ
 ਆਤਮਾਗਿਆਨਾਇਸਕੇਸਮੁਕਰਜੀਵਤਮੁਕਤਹੋ
 ਤੀਹੈਇਸਕਾਨਾ ਮਥਬੇਕਹੈ। ਜੇਹਦਾਬਾਬੇਨਾਨਕ
 ਸੁਖਮਨੀਮੇਕਾਹਾਹੈ। ਬੂਝੈਦੇਖਕਰੈ ਬੁਝੇਕਾਮਾ
 ਪਏਕਾਮਾਪੇਆਨੇਕਾ। ਮਰੈਨਾਬਿਨਸੈਆਟੁਲਾ
 ਜਾਇ। ਨਾਨਕਸਦਾਹੀਰਿਹਾਸਮਾਇ। ਏਸਕੇਪ

ਤੁਲੇਕਰਾਆਪਨੇਸਰਪਕੀਖਬਰਹੋਜਾਤੀਹੈ॥੩੨
 ਸਿਖਨੇਕਹਾਹੇਸਤਿਗੁਰੇਅੱਸਾਉਪਦੇਸਮੇਰੇਪ੍ਰ
 ਤੀਕਿਰਪਾਕਰਕਰੇ॥ਤਾਸਤਿਗੁਰਕਹਾਹੇਸਿਖਾਅ
 ਪਕੇਜਾਣਾ॥ਤਾਸਿਖਨੇਕਹਾਹੇਸਤਿਗੁਰੇਮੇਦੇਹਰ
 ਤਾਸਤਿਗੁਰਕਹਾਹੇਸਿਖਦੇਹਪੰਜਤਤਕੀਹੈ॥ਤਾ
 ਸਿਖਨੇਪੁਛਿਆਹੇਸਤਿਗੁਰੇਓਪੰਜਤਤਕਟੁਟੁਹੈ
 ਜਿਨਕੇਆਸਰੇਸਰੀਰਕਾਵਿਹਾਰਹੋਤਾਹੈ॥ਤਾਸਤਿ
 ਗੁਰਕਹਾਹੇਸਿਖਜਾਣਾ॥ਅਕਾਸਪਟੁਟੁਅਗਨਜ
 ਲਪਿਥਵੀਏਨਕੇਆਸਰੇਸਰੀਰਕਾਵਿਹਾਰਹੋਤਾਹੈ॥

ਤੇਨੈ ਅਪੁਲਕੀ ਜਾਇਆ ਹੈ। ਤਾਂ ਸਿਖ ਨੈ ਕਹਾ ਤੇ ਸਾਤੀ
 ਗੁਰੇ ਮੈ ਦੇਹ ਨਹੀ ਤਾ ਦੇਹ ਕਾਰੁ ਪਹੈ। ਤਾਂ ਸਾਹਿਗੁਰ ਕਾ
 ਹਰੇ ਸਿਖ ਦੇਹੁ ਪਵੀ ਪੰਜ ਤਤ ਕਹੈ। ਅਕਸ ਕਾ ਪੁਲਾ
 ਜੁ ਰੁਪਹੈ। ਤੁਕ ਹਿਨ ਹੈ ਮੇਰਾ ਦੇਹ ਪੇਲਾ ਹੋ ਬੀਆਈ।
 ਪੇਲਾ ਰੁਪਾ ਅਕਸ ਕਾ ਹੈ। ਪਵਣ ਕਾ ਦੇਹੁ ਰੁਪ ਹੈ ਤੁਕ
 ਹਿਨਾ ਮੈ ਟਰ ਨਾਹਾ। ਟਰ ਨ ਰੁਪ ਪਵਣ ਕਾ ਹੈ। ਅਮਰਿ
 ਨ ਕਾ ਉਸਨ ਦਹਿਕ ਪਰ ਕਾਸ ਰੁਪ ਹੈ। ਤੁਕ ਹਿਨਾ ਮੈ ਨੁ
 ਗਰ ਮੀ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਤੁਕ ਹਿਨਾ ਮੈ ਨੁ ਤਤਾ ਲਗਾ ਦਾ ਹੈ।
 ਤੁਕ ਹਿਨਾ ਮੈ ਨੁ ਪਰ ਕਾਸ ਚਾ ਦਨਾ ਹੋ ਗੀਆ ਹੋਇ।

ਹਤੀ ਨਰੁਪਾ ਅਗਿ ਨ ਕੇਹੈ ॥ ਜਲ ਕਾ ਵਟੁ ਦੁਰੁਪ
 ਹੈ ॥ ਤੁਕਹਿ ਨਾ ਮੇਨੁ ਦਇਆ ਆਹੈ ਏਹੀ ॥ ਦਇਆ ਆਰੁਪ
 ਜਲ ਦਾਹੈ ॥ ਪ੍ਰਥਵੀ ਦਾ ਕਠਰੁ ਰੁਪ ਹੈ ॥ ਤੁਕਹਿ ਨ
 ਮੇਰੀ ਵਸਤੁ ਹੈ ॥ ਜੇ ਮੇਰਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ॥ ਸੋ ਪ੍ਰਥਵੀ ਤਤੁ ਹੈ ॥
 ਤਾਸ ਤਿਗੁਰ ਕਹਾਹੈ ॥ ਸਿਖ ਏਹੁ ਰੁਪ ਵੀ ਪੰਜ ਤਤ ਕੇਹੁ
 ਏਤੈ ਨੇ ਆਪ ਨੁਰੀ ਜਾਣਿਆਹੈ ॥ ਤਾਸਿ ਖਨੇ ਕਹਾਹੈ ॥ ਸ
 ਤਿਗੁਰੈ ਮੇਰੁ ਪੰਨਹੀ ਤਰੰਗ ਹਾ ॥ ਤਾਸ ਤਿਗੁਰ ਕਹਾਹੈ
 ਸਿਖ ਏਹੀ ਰੁਪ ਵੀ ਪੰਜ ਤਤ ਕੇਹੁ ॥ ਏਹੀ ਕਥਾ ਸੁਣਿ
 ਗਹੈ ॥ ਤੁਕਹਿ ਨਾ ਮੇਰੀ ਸਾਮ ਦੇਹ ਹੋਗਈ ॥ ਸਾਮ

ਰੰਗਾਕਾਸਕਾਹੈ ਪਟੁਕਹਰਿਆਰੰਗਾਹੈ ਤੁਕ ੯
 ਹਿਨਮੇਗਾਦੇਹਰਿਆਰੰਗਾਹੈ। ਰੰਗਾਹੈ
 ਪਟੁਕਦਾਹੈ। ਅਗਨਦਾਸਾਸਰੰਗਾਹੈ ਤੁਕਹਿਨਮੇ
 ਗਰੰਗਾਸਾਹੈ। ਸਾਸਰੰਗਾਅਗਨਦਾਹੈ
 ਜਸਦਾਚਿਟਾਰੰਗਾਹੈ ਤੁਕਹਿਨਮੇਗਾਦੇਹਚਿਟਾਹੈ
 ਰੰਗਾਹੈ ਚਿਟਾਰੰਗਜਸਦਾਹੈ। ਪ੍ਰਥਵੀਦਾਪੀ
 ਸਾਰੰਗਾਹੈ ਤੁਕਹਿਨਮੇਗਾਦੇਹਪੀਲਾਹੈ ਰੰਗਾਹੈ। ਪੀ
 ਸਾਰੰਗਾਪ੍ਰਥਵੀਦਾਹੈ। ਤਾਸਤਿਗਰਕਹਿਗਾਹੈ ਸਿਖ
 ਏਰੰਗਾਪੀਜਤਤਕੇਹੁਏਤੈਨਾਆਪਨਕੀਜਾਣੈ॥

ਹਾਂ ਤਾ ਸਿਖ ਨੈ ਕਹਾ ਹੇ ਸਤਿਗੁਰੇ ਮੇਰੇ ਗੁਨ ਹੀ ਤਾ ਦ੍ਰਿਸੇ ਹੋ।
 ਤਾ ਸਤਿਗੁਰ ਕਹਾ ਹੇ ਸਿਖ ਏਹ ਦ੍ਰਿਸੇ ਦੀ ਪੰਜਤਤ ਕੇ ਹੋ। ਜੋ
 ਸੁਣਤਾ ਹੋ ਸੋ ਆਕਾਸਤ ਤਿਹੋ। ਜੋ ਤਤਾ ਠੰਡਾ ਪਾਖਤਾ ਹੋ
 ਸੋ ਪਟੁਟਤਤ ਹੋ। ਜੋ ਰੁਪ ਕਰੁਪ ਦੇਖਤਾ ਹੋ ਸੋ ਗਿਨਤਤ
 ਹੋ। ਜੋ ਖਟਾ ਮਿਠਾ ਪਰਖਦਾ ਹੋ। ਸੋ ਜਲਤਤਿ ਹੋ। ਜੋ ਸਰੀ
 ਪਲੇਤਾ ਹੋ ਸੋ ਪ੍ਰਥਵੀਤਤ ਹੋ। ਤਾ ਸਤਿਗੁਰ ਕਹਾ ਹੇ ਸਿਖ ਏ
 ਦ੍ਰਿਸੇ ਦੀ ਪੰਜਤਤ ਕੇ ਹੋ ਏ ਤੋਨ ਆਪ ਨੂਕੀ ਜਾਇਆ ਹੋ।
 ਤਾ ਸਿਖ ਨੈ ਕਹਾ ਹੇ ਸਤਿਗੁਰੇ ਮੇਰੇ ਗੁਨ ਹੀ ਤਾ ਦ੍ਰਿਸੇ ਸੁਤ
 ਪੰਦ੍ਰਾਂ ਪਰਮ ਹੋ। ਤਾ ਸਤਿਗੁਰ ਕਹਾ ਹੇ ਸਿਖ ਏ ਦੀ ਪੰਜਤਤ

ਕੇਹੈ॥ ਅਸਤਿ ਮਾਸ ਨਾਤੀ ਤੁਛਾ ਰੋਮਾ ਏਪਿ ਥੁਟੀ ਤਤ
 ਹੋ॥ ਰੇਤੁ ਰਕਤ ਪਿਤ੍ਰ ਸੁਟੇ ਤਲਾ ਲਟੇ ਜਲ ਤਤ ਕੇਹੈ॥ ਏ
 ਨਕਾਨਾ ਮਦਸਟੁ ਸਤ੍ਰੁ ਹੋ॥ ਅਗੇ ਪਰਮ ਕਹਿ ਤੇਹਾ॥ ਫੁ
 ਪਾਤਿ ਖਾਨਿ ਦੁਆਲਾ ਸਕਰਤੀ॥ ਏਹਾ ਅਗਨ ਤਤ ਕੇਹੈ
 ਪਟੁ ਪਸਰਨੁ ਓਛਲਨ ਚੰਚਲ ਸਿਕੋ ਏਪਟੁ ਤਤ ਕੇ
 ਹੋ॥ ਕਾਮ ਕੋ ਪਲੇ ਰਮੇ ਹਮਤੁ ਸਰਏਹਾ ਅਕਸਤਤ ਕੇਹੈ॥
 ਤਾਸਤਿ ਗੁਰ ਕਹਾ ਹੇ ਸਿਖ ਏਹੁ ਸਟੁ ਸਤ੍ਰੁ ਪ੍ਰੰਦੁ ਪਰਾਪਟੀ ਪ੍ਰ
 ਸਤਤ ਕੇਹੈ ਰੇਤੁ॥ ਆਪਨੁ ਕੀਯਾਇ॥ ਆਹੈ॥ ਤਾ ਸਿਖ ਲੈ
 ਕਹਾਹੈ ਸਤਿਗੁਰੇ ਮੈ॥ ਏਹੀ ਆਹੈ॥ ਤਾਸਤਿ ਗੁਰ ਕਹਾ

ਹੇ ਸਿਖੁ ਵੇਹਾਇ ਵੀਆਵੀ ਪੰਜ ਤਤ ਕੀਆ ਹੋਇ ਕਏ ਕ
 ਤਤੁ ਵਿਖੈ ਦੇਵੇ ਇਵੀਆਵੀ ਹਰ ਕਰਤੀਆ ਹੋਇ ਅਕਾ
 ਸਤ ਤਤ ਕੀਆ ਵੇਹਾਇ ਵੀਆ ਹੋਇ ਸੇਤੁ ਵਾਕਾ ਸੇਤੁ ਸੁਣ
 ਤੇ ਹੋਇ ਵਾਕ ਬੋਲ ਹਾਹੋ ਪਵਣੁ ਤਤ ਕੀਆ ਵੇਹਾਇ ਵੀ
 ਆਹੋ ਤਤ ਚਾਕਰਤ ਚਾਸੀਤ ਉਸਨ ਜਾਂਹੁ ਤੀਹੋ
 ਕਾਰ ਕੀਆ ਕਰਤੇ ਹੋਅਗਨ ਤਤ ਕੀਆ ਵੇਹਾਇ ਵੀ
 ਆਨੇਤੁ ਚਰਨਾਨੇਤੁ ਦੇਖ ਦੇਹੈ ਚਰਨ ਟਰਕੇ ਹੋ
 ਸਲਤਤ ਕੀਆ ਵੇਹਾਇ ਵੀਆ ਹੋਇ ਰਸਨਾ ਲਿਖੇ ਰਸ
 ਨਾਖੁ ਟਾਮਿ ਨਾਜਾਂਹੁ ਤੀਹੋ ਲਿਖੇ ਅਨੰਦ ਕਰ

ਮਕਰਤਾਹੈ। ਪਿਥਵੀਤਤਕੀਆਦਾਇਦੁਆਰੇ
 ਨਾਸਕਾਗੁਦਾਨਾਸਕਾਗੀਧਸੁਗੀਧਲੋਜੀਹੈ। ਗੁ
 ਦਾਮਲਿਤਿਅੰਗਤੀਹੈ। ਤਾਂਸਾਤਿਗੁਰਕਹਹੈਸਿ
 ਖੁਏਹਾਇਦੁਆਰੇਪੰਜਤਰਕੀਆਦਾਇਦੁਆਰੇ
 ਨੈਆਪਨੁਕੀਜਾਇਆਰੇ। ਤਾਂਸਿਖਨੈਕਹਾਹੈ
 ਸਤਿਗੁਰੈਸੈਘਾਣਹੈ। ਤਾਂਸਾਤਿਗੁਰਹਾਏਕਾਪ
 ਵਹੁਦਸੁਪਰਕਾਰਦੀਹੈ। ਜੇਨਾਸਕਾਦੁਆਰੇ
 ਆਵਤੀਤਿਸਕੋਘਾਣੁਪਵਹੁਕਾਰਿਤੇਹੈ। ਜੇ
 ਗੁਦਾਦੁਆਰੇਨੀਚੇਜਵਤੀਹੈ। ਤਿਸਕੋਉਪਾਠ

ਪ੍ਰਾਣ ਕਾਹਿ ਤੋਹੈ ਜੇਕਰਾਵੈ ਖੈ ਬੋਲਤੀ ਹੈ ਤਿਸਕੋ
 ਉਦਾਅਨ ਪ੍ਰਾਣ ਕਾਹਿ ਤੋਹੈ ਜੇਸੁਨਾ ਜੀਵੈ ਖੈਰ
 ਵੀਹੇਈ ਹੈ ਤਿਸਕੋ ਬਿਅਨ ਪ੍ਰਾਣ ਕਾਹਿ ਤੋਹੈ ਜੇਨਾਭੀ
 ਵੈਖੈ ਗੁਰਜਾਵਤੀ ਹੈ ਤਿਸਕੋ ਸਮਾਨ ਪ੍ਰਾਣ ਕਾਹਿ ਤੋਹੈ
 ਜਿਸਕਰਾਵੈ ਕਾਅਵਤੀ ਹੈ ਤਿਸਕੋ ਨਾਗ ਪ੍ਰਾਣ ਕਾਹਿ
 ਤੋਹੈ ਜਿਸਕਰ ਪਲਕਾਹਲਤੀ ਆਹੈ ਤਿਸਕੋ ਕੁ
 ਰਮ ਪ੍ਰਾਣ ਕਾਹਿ ਤੋਹੈ ਜਿਸਕਰ ਛੁਪਾਲਗਤੀ ਹੈ
 ਤਿਸਕੋ ਸ਼੍ਰੀ ਕਲ ਪ੍ਰਾਣ ਕਾਹਿ ਤੋਹੈ ਜਿਸਕਰ ਉਬਾਸੀ
 ਆਵਤੀ ਹੈ ਤਿਸਕੋ ਦੇਵਦਤ ਪ੍ਰਾਣ ਕਾਹਿ ਤੋਹੈ ਜਿ

ਸਕਰਦੇਹਫਲਤੀਹੈਤਿਸਕੋਪੰਨਜੈਪ੍ਰਦੁਕਹਿਤੇ
 ਹੈਤਾਂਸਤਿਗੁਰਕਹਾਹੇਸਿਖਾਇਕਾਪਦੁਦਸਪ
 ਰਕਾਰਕੀਹੈਈਤੇਨੈਆਪਨਕੀਜਾਇਆਂਹੈਤਾਂ
 ਸਿਖਨੈਕਹਾਹੇਸਤਿਗੁਰੇਮੈਅੰਤਾਂਕਰਨਹੈਤਾਂਸ
 ਤਿਗੁਰਕਹਾਹੇਸਿਖਏਹਮੈਤਾਕਰਨਵੀਪੰਜਤਤ
 ਕੇਹੈਚਿਤਪਾਦਤਾਹੈਸੇਪਾਦਦੁਰੁਪਦਦੁ
 ਕਾਹੈਚਿਤਪਦਦੁਆਮਮਨਸੀਕਲਪਾਦਿ
 ਕਲਪਕਰਤਾਹੈਸੀਕਲਪਕਹੀਏਹੋਵੈਗੀਵਿਕ
 ਲਪਕਹੀਏਨਹੀਹੋਵੈਗੀਸੇਵਦਦੁਰੁਪਜਲਕਾਹੈ

ਮਨਜਲਹਾਮਾ ਬੁਧਨਾਮਾ ਨਿਸਦੇਕਾਹੈ ਸੋ ਨਿਸਦੇ
 ਚਾਪਿ ਥਵੀਤਤਹੈ ਬੁਧਪਿ ਥਵੀਹੁਈ। ਹੀਕਾਰਨਮ
 ਹੀਗਤਾਕਹੈ। ਹੀਗਤਾਅਗਨਹੈ ਹੀਕਾਰਾਅਗਿਨਹੁਆ
 ਸਬਦਕਰਿਆਕਾਸਮਿਲਿਆਹੁਆਹੈ। ਤਾਸਤਿਗੁਰ
 ਕਾਹਾਹੈ ਸਿਖਏਹਾਅੰਤਕਰਨਵੀਪੰਜਤਤਕੇਹੁਏਤੈ
 ਨੇਆਪਨੁਕੀਜਾਫੁਆਹੈ। ਤਾਸਿਖਨੇਕਾਹਾਹੈਸਤਿ
 ਗੁਰੇਮੈਅਧਿਆਤਮਾਅਧਿਭੂਤਕਾਅਪਦੇਵਕਹੈ।
 ਤਾਸਤਿਗੁਰਕਾਹਾਹੈ ਸਿਖਾਅਧਿਆਤਮਾਅਧਿਭੂਤ
 ਕਾਅਧਿਦੇਵਕਏਭੀਪੰਜਤਤਕੇਹੈ। ਹਾਰਾਅੰਤਕਰਨ

ਪੰਚਗਿਆਨ ਇਹੀ ਪੰਥਿ ਕਰਿ ਮਇਹੀ ਇਨ ਚੇਦਕ
 ਨਾਮਾ ਅਧਿਆਤਮ ਹੈ। ਜੇ ਇਨ ਕੇ ਵਿਖੈ ਹੈ ਤਿਨ ਕਾਨ
 ਮਾਅਧਿ ਕੁਤ ਕਹੈ। ਜੇ ਪਰਕਸਿਨ ਟੁਲੇ ਦੇਵਤਾ ਹੈ ਤਿ
 ਸਕਾਨਾ ਮਾਅਧਿ ਦੇਵ ਕਹੈ। ਅਧਿ ਦੇਵ ਕਨਾ ਦੇਵ ਤੇ ਕ
 ਹੈ। ਸੋਤਾਂ ਕਾ ਇਹ ਪਾਲ ਦੇਵਤਾ ਹੈ। ਤੁਹਾ ਕਾ ਪੂਰੁ ਦੇਵ
 ਤਾ ਹੈ। ਨੇਤ੍ਰਾ ਕਾ ਸੂਰਜ ਦੇਵਤਾ ਹੈ। ਰਸਨਾ ਟੁਰਨ ਦੇਵਤ
 ਹੈ। ਨਾਸਕਾ ਹਾਂਸਾ ਸਨੀ ਕਮਾਰ ਦੇਵਤਾ ਹੈ। ਵਾਕ ਕਾ
 ਅਗਨਿ ਦੇਵਤਾ ਹੈ। ਹਥ ਕਾ ਇਦ੍ਰ ਦੇਵਤਾ ਹੈ। ਚਰ
 ਨਾ ਕਾ ਉਪਦ੍ਰ ਦੇਵਤਾ ਹੈ। ਤਿਨ ਕਾ ਪਰਜਾ ਪਤ ਦੇਵਤ

ਹੋ ॥ ਰਾਜਾ ਕਾ ਜਮ ਦੇਵਤਾ ਹੋ ॥ ਮਨ ਕਾ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਦੇਵਤਾ ॥
 ਹੋ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇਵਤਾ ਹੋ ॥ ਚਿਤ ਕਾ ਦੇਵਤਾ ॥
 ਤਾ ਹੋ ॥ ਹਿਕਾਰ ਕਾ ਦੇਵਤਾ ਹੋ ॥ ਇਸ ਕਾ ਨਾਮ ਅ
 ਪਿ ਦੇਵਤਾ ਹੋ ॥ ਅਪਿ ਅਤਮਾ ਦੇਵਤਾ ਹੋ ॥ ਅਪਿ ਭੂ
 ਤ ਕਾ ਦੇਵਤਾ ਹੋ ॥ ਅਪਿ ਦੇਵਤਾ ਦੇਵਤਾ ਹੋ ॥ ਤਾ ਸਤਿਗੁਰ
 ਕਾ ਹੋ ਸਿਖ ਦੇਹ ॥ ਅਪਿ ਅਤਮਾ ਅਪਿ ਭੂਤ ਕਾ ਅਪਿ
 ਦੇਵਤਾ ਦੇਵਤਾ ਪੀਚਤਤ ਕੇ ਹੋ ॥ ਤੈਨੇ ॥ ਅਪਿ ਨ੍ਰਵੀਜਾ ਦੇਵਤਾ
 ਹੋ ॥ ਤਾ ਸਿਖ ਨੇ ਕਹਾ ਹੋ ਸਤਿਗੁਰ ਮੈ ॥ ਦ੍ਰਿਸਟਾ ॥ ਦ੍ਰਿਸਟੀ
 ਦ੍ਰਿਸਟਾ ॥ ਤਾ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਹੋ ਸਿਖ ਦੇਵਤਾ ਪੀਚਤਤ ਕੇ ਹੋ ॥

ਜੇ ਅਤਿ ਕਰਨਾ ਸੇ ਦ੍ਰਿਸਟਾ ਹੋਏ ਭੀ ਤਤਹਾ ਜੇ ਨੇਤ੍ਰ ਹੈ
 ੮ ਸੇ ਦ੍ਰਿਸਟਾ ਹੋਏ ਭੀ ਤਤਹਾ ਜੇ ਬਹਾਰ ਦ੍ਰਿਸਟਾ ਹੋ ਸੇ ਦ੍ਰਿਸਟਾ ਹੋਏ
 ਭੀ ਤਤਹਾ ਬਹਾਰਿ ਭੀ ਤਰਏ ਕਤੁਤਾ ਅਲਹਿ ਹੋਤੈ ਨ
 ਆਪੁ ਨ ਕੀਜਾ ਦ੍ਰਿਸਟਾ ਹੋਤੈ ਤਾਂ ਸਿਖ ਨ ਕਹਾਹੇ ਸਤਿਗੁ
 ਰੇ ਦੇਹ ਦੇਹ ਤੇ ਪੰਚਤਤਾ ਕੀ ਹੋਈ ਆਟ੍ਰ ਜੋ ਦ੍ਰਿਸਟਾ ਹੋਤੈ
 ਦੇਹਾ ਹੋ ਸੇ ਭੀ ਪੰਚਤਤਾ ਕੀ ਆਪੁ ਤਾਂ ਸਿਖ ਨ ਕਹਾਹੇ ਸ
 ਤਿਗੁਰੇ ਦੇਹ ਤਤਹਾ ਪ੍ਰਮੇਸੁ ਹੈ ਕੇਤਰਾ ਤੇ ਭ੍ਰਿਨ ਪ੍ਰਮੇਸੁ
 ਹੋਤੈ ਤਾ ਸਤਿਗੁਰ ਕਹਾਹੇ ਸਿਖ ਜੈ ਸੇਫੁ ਲਤੇ ਦ੍ਰਿਸਟਾ ਹੋਤੈ
 ਨਾਨਾ ਹੀ ਆਰਖਟੇ ਤੇ ਖਾਟਿਆਈ ਭ੍ਰਿਨ ਨਾਨਾ ਹੀ ਤੈਸੇ

ਤਤਾਂ ਤੇ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਭਿਨਨਾ ਹੀ। ਤੁਸੀਂ ਸਿਖ ਨੇ ਕਹਾ ਹੋਸ ੨੮
 ਤਿਹਾਰੋ ਤਤਾਂ ਤੇ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਤੇ ਏਕ ਕਹਿ
 ਤੇ ਹੋਂ ਤੇ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਕੈ ਸੇਵੇ। ਤੁਸੀਂ ਸਿਹਾਰ ਕਹਾ ਹੋ
 ਸਿਖ ਜੋ ਸੇ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਦੀ ਮਿਲੀ। ਅੰਗ ਮਾਟਾ ਪ੍ਰਮੇ
 ਮਿਠਾ ਜਲ ਅਗਿਨੀ। ਇਸ ਕਾ ਨਾਮ ਕੜ੍ਹਾ
 ਕਹੇ ਤੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਸੇ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਤਤ ਕੀ ਏਕਤਾ ਤਿਸ ਕੇ ਪ੍ਰ
 ਮੇਸਰ ਕਹਿ ਤੇ ਹੋ। ਪ੍ਰਮਾਤਮ ਬਖਸ਼ਿ ਨਾਨਕ ਦਾ ਬਹੁ
 ਭੀ ਤੇ ਏਕੇ ਜਾਣੇ ਹਰ ਗਿਆਨਿ ਬਤਾਈ। ਓ
 ਰਾਂ ਏਕਾ ਦੇਹ ਬਖਸ਼ਾਈ। ਪ੍ਰਮਾਤਮ ਹੀ ਤਾ ਦਾ ਸਰ

ਬਵਿਖ ਇਸਥਜੋਹੋਇਕੁਖੰਭੁਜੰਭੋਹੋ। ਤਾਸਤਿਗੁਰਕ
 ਹਾਹੇਸਿਖਜਿਸਕੋਤਤਿ। ਦੁਸਟੀਭਈਹੋਤਿਸਕੋਜਨਮ
 ਨਹੀਰਿਹਾ। ਅਰਜਿਸਕੋਤਤਿ। ਦੁਸਟੀਨਹੀਤਿਸ
 ਕੋਬਾਸਨਾਕੋ। ਨਿਸਾਰਜਨਮਹੋ। ਤਾਸਿਖਨੰਸੀਕਾ
 ਕਹੀਹੋਸਤਿਗੁਰੋਪਜਤਤਕੀਦੇਹਗਿਆਨੀਕੀਹੋ।
 ਆਰਸੋਈਪਜਤਤਕੀਦੇਹਗਿਆਨੀਕੀਹੋ।
 ਰਗਿਆਨੀਕੋਬਿਓਜਨਮਨਹੀ। ਆਰਾਗਿਆ
 ਨੀਕੋਕੋਸੇਜਨਮਹੋ। ਬਿਓਕੋਹੋਨਕਾਕਾਰਨਤੇਏ
 ਕਤਤਭਏਇਤਸਿਕਾ। ਤਾਸਤਿਗੁਰਕਹਾਹੇਸਿਖ

ਜੇਸੇਏਦਾਇਤੋਤੋਹਾਇਕਭਨਾਇਕਕਚਾਜੇਭਨਹੈਤੋ
ਸਕੀਓਗਏਸਤਾਤਾਅਨਾਹੀਰਹੀਆਰਕੇਕਚਾਹੈਤੋ
ਸਕੀਓਗਏਸਤਾਜੇਓਕੀਤੁਓਹੈ। ਤੁਸੇਜੇਸਪਸ
ਕੇਤਤਾਇਸਟੀਭਈਤੁਸਕੇਜਨਾਨਾਠੀਹਾਅ
ਠਜਿਸਕੇਤਤਾਇਸਟੀਵਾਗਿਆਨਨਾਹੀਤੁਸਕੇ
ਸਨਕੇਅਨਿਸਾਰਜਨਮਹੈ। ਪ੍ਰਮਾਣੁਹੀਭਕਾਪ੍ਰਾ
ਣੀਮਬਏਹਤੁਜੇਸਿਮਕੇਏਕਾਜਾਮੇਸਿਸੇਨਾਹਿਨੇਪ੍ਰ
ਣਸੇਈਸਾਜਾ। ਆਰਜਨਨ੍ਹੀਸਰੀਕਿਸਨਭਰਾਣੁਨਹੀ
ਤਾਇਖਕਹਾਹੈਕੇਹਾਆਰਜਨਮਬਇਸਪ੍ਰਾਣੁਕੀ

ਦੇਹ ਛੁਟੀ ਹੈ ਜਹਾ ਇਸ ਕੀ ਸਰਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤੁਹਾ ਜਨ
 ਮ ਪਵਤੁ ਹੈ ॥ ਪ੍ਰਾਣ ਕੇ ਦਿਸੇ ਗੁਜ ਬਇਸ ਕੀ ਸਰਤੀ
 ਗਈ ਤੁਥ ਮਾਤਾ ਮਰਾਪਿਤ ਕੋ ਰੋਗ ਕੀ ਇਛਾ ਹੋਈ ਤੇ
 ਰਜੇ ਗੁਣਾ ॥ ਜੋ ਰੋਗ ਕਰਨੇ ਲਗਾ ਤੇ ਤੇ ਮੇਰਾ ਦੁਖ
 ॥ ਜੋ ਰੋਗ ਕਰਹੈ ਤੇ ਸਤੇ ਗੁਣਾ ॥ ਜਾਂ ਕੀ ਰਕ
 ਤੀ ਪ੍ਰੀਤੀ ਤੁਤਾ ॥ ਰਿਪਿਤ ਕਾ ਬੰਸੁ ਜਲ ਤੁਤਾ ॥
 ਰਏ ਨੇਕਾ ਸਥਿਨਾ ਅਗਨ ਤੁਤਾ ॥ ਅਰਪਣੁ ਦੁਕੇ ਅ
 ਸਰੇ ॥ ਕਾਸਤਤ ਦਿਖੇ ਇਸ ਬਿਤੁ ਹੋਏ ॥ ਏਹੁ ਪੰਜ ਅ
 ਸੇਏ ਸਕਨ ਮਥੀ ਜਕਹੀ ਤੇ ॥ ॥ ਓ ਮਾਤ ਕੀ ਨਭਾ ਦਿਖੇ

ਇਸਖਤੁਹਾਯੋਮਾਤਾਖਾਏਸੇਨਤੁਹਾਯੋਪੋਹਚੇਵਿ
 ਸਟਾਂਤਚੁਣੇਦਾਜੋਸੇਚੁਣੇਹੀਜਤੁਕਪਾਓਹੇਈਤਾਹੀ
 ਸਤੁਹੀਵਿਖੰਧੀਜਸਪਸਟਿਹੋਜਤਾਹੀ। ਤੁਸੇਮਾਤਾਖਾਏ
 ਸੇਪੋਹਚੇ। ਜਬਪੰਜਮਹੀਨੇਹਾਏਤਬਾਗਿਰੀਹਾਸਰੀ
 ਬਟਹੀ। ਜਬਨੇਮਹੀਨੇਹਾਏਤਬਹਰਾਅਇਆਨਿਸਾ
 ਈਖੰਬਜੇਦੀ। ਜਿਤਨੇਤਾਈਖਰਬਜਾਕਚਾਹੀਤਾ
 ਹੋਤੈਵੇਲਸਿਓਨਹਾਟਟਤਾਜਬਪਕਤਾਹੋਤਬਾਪੇਹੀ
 ਤਟਪਕਤਾਹੀ। ਤੁਸੇਹੀਜਬਪਰਨਦੇਹਬਟਿਤਬਸੇ
 ਹੀਬਰੀਆਇਆ। ਤਬਚਰਾਮਨਿਕਰੇਲਚੀਪਾਲ

ਨਾਹੇ ਏ ਲੇਹ ਜਪੇਹ ਜੁਭੇ ਜਭ ਥਲੇਹ ਜਕਹੀ ਏ ਜੋਹਾਈਅ
 ਮਹੀਆ ਏ ਕੁਲੇਹ ਫੁਆਨਾ ਪੇਹ ਜਕਹੀ ਏ ਜੋਥ ਏ ਮਠੇ
 ਆਏ ਕਥੁਪੁਣਾ ਰੁਜਕਹੀ ਏ ਜੋਸੁਰਜਾਅ ਏ ਕਪਕਣੇ
 ਰੁਥਕਹੀ ਏ ਜੋਆਰੀਨ ਕਰਿ ਪਕਫੁ ਜਬਪ ਜਬਰਸਕਾ
 ਸਰੇਤੇ ਚਰਬੀਪਨ ਪਰੇ ਦੇਹੀ ਕਰਮਨ ਉਤਾ ਬਸਿਉਇਹ
 ਆਏਹ ਟਰਨ ਦੇ ਕਰਮ ਕਰਟਿ ਕਸਿਉਇਹਾ ਮਤਾਧਿ
 ਤਾਸਤਬੀਧਿਉ ਟਰਗ੍ਰਸਿਉਇਹਾ ਆਪਫੁਆਪਫੁਕੁਲਾ
 ਇਕੋਫੇਰ ਕਸਿਉਇਹਾ ਏਹ ਚਾਰਬੀਪਨ ਪੜ੍ਹੇਤੇਸੀਟਿ
 ਹੁਆਨਾ ਤੀਨਲਜਾ ਕਰਿਬੀਪਾਆਰੀਆ ਕੁਲਲਜਾਨੇ

ਕਲਜਾ ਸਸਤ੍ਰੀਲਜਾ ਇਸਕਾਨਾ ਮਾਨਿਨਾ ਇਓਕੇ
 ਸਕਹਿਤੇਹੈ। ਜੋਹੁਹਿਦ੍ਰਿਖੇਦਸਪੈਦ੍ਰਾ। ਇਸਕਾਨਾ
 ਪਾਦ੍ਰਮਾਇਕੇਸਕਹਿਤੇਹੈ। ਜੋਪ੍ਰੀਜਾਕਮਾਇਦ੍ਰੀ
 ਮਨਾਇਸਕਾਨਾ ਮਾਨਿਨਾ ਇਓਕੇਸਕਹਿਤੇਹੈ। ਪ੍ਰੀ
 ਜਾਗ੍ਰਿਮਾਨਿਦ੍ਰੀ ਬੁਧਾਇਸਕਾਨਾ ਮਾਨਿਨਾ
 ਇਓਕੇਸਕਹਿਤੇਹੈ। ਬੁਧਾਨਿਦ੍ਰੀਸਕਾਨਾ ਮਾਨਿਨਾ
 ਇਓਕੇਸਕਹਿਤੇਹੈ। ਪ੍ਰੀਸਕੇਸਤੀਨਾ ਮਾਨਿਨਾ
 ਦੁਖਾਪ੍ਰੀ। ਜਾਗ੍ਰਿਮਾਦੁਖਾਕੇਸਕਹਿਤੇਹੈ। ਵੇਹੁ
 ਮਾਨਿਨਾ। ਦ੍ਰਿਸਟਾਨਾ ਮਾਨਿਨਾ ਨੇਤ੍ਰੇਮੇਦੁਖਾ

ਨਿਰਮਲ ਜਥਾ ਰਥ ਬਿਤੁ ਹੈ। ਬਾਣੀ ਬੈਖਰੀ ਹੈ। ਸਤਿ
 ਗੁਣ ਦੇਵਤ ਹੈ। ਪੰਜ ਤਤ ਪੰਚੀ ਪ੍ਰਕਰਤੀ ਦ੍ਰਿਹਾਰ
 ਕਰਤੀ ਹੈ। ਸੁਫਲਾ ਦ੍ਰਿਸਤ ਕੇਸਤੀ ਨ ਹੈ। ਤੇਜਸਨੁ
 ਮੀਟ ਹੈ। ਦੇਹ ਸੁਖਮ ਹੈ। ਕੀਠਾ ਵਿਖੇ ਦੁਸਾ ਹੈ। ਬਿਰਤੁ
 ਰਬਿ ਪ੍ਰਯੋ ਹੈ। ਬਾਣੀ ਅਪਮਾ ਹੈ। ਰਮੇ ਗੁਣ ਦੇਵਤ ਹੈ।
 ਚਰਮੰਤ ਕਰਨ ਪੰਜ ਦ੍ਰਿਸੇ ਦ੍ਰਿਹਾਰ ਕਰਤ ਹੈ। ਦ੍ਰਿਸੇ ਸੁ
 ਪਨਾ ਦ੍ਰਿਸਤ ਕਹਿਤੇ ਹੈ। ਸਖੈ ਪਤਾ ਦ੍ਰਿਸਤ ਏਕ
 ਸ ਹੈ। ਹੇਹ ਕਰਨ ਹੈ। ਪਾਗਾਨਾ ਮੀਟ ਹੈ। ਨਾ ਬੀ
 ਦੁਸਾ ਹੈ। ਜੁਗੁ ਲਬਿਤ ਹੈ। ਬਾਣੀ ਪਸਿਤ ਹੈ। ਤੀਨ ਪ

172
 ਕ੍ਰਿਤਾਵ੍ਹਿਰਕਰਤੀਹੁ। ਤੁਮੋਗਫੁਦ੍ਵੇਤੁਏਸਕੇਖੋਪ
 ਆਵ੍ਹਸਤਕਾਹਿਤੇਹੁ। ਹਿਰਦਥੰਨੇਨ੍ਰਬਿਰਤੀਏਜੀ
 ਕੇਦੇਸਹੁ। ਜਗਰਤੁਸਪਨਸੁਖੋਪਤੇਏਹਜੀਵਕੇਕੁ
 ਲਾਹੁ। ਅੰਤਕਰਨਵਿਸੇਖਾਵ੍ਹੇਹਜੀਵਕੀਅਵ੍ਹਸਤੁ
 ਆਭਿਕ੍ਰਿਤਹਰਿਨਗ੍ਰਥਵ੍ਹੇਹਾਵ੍ਹੇਹਜੀਵਕੇਦੇਸਹੁ।
 ਓਤਪਤਿਪਲਨਾਸੀਪਾਰਏਹਈਸਕੇਕਾਲਹੁ। ਸਤੋਰ
 ਜੋਤੀਏਹਈਸਕੇਕਾਲਹੁ। ਤੁਸਿਖਨੈਸੀਕਾਕਰੀ
 ਹੇਸਤਿਗੁਰੋਤੀਨਪਕਾਰਕਾਈਸਕੀਵ੍ਹਸਤੁਹੁ। ਅਮਰ
 ਤੀਨਪਕਾਰਕਾਜੀਵਕੀਵ੍ਹਸਤੁਹੁ। ਤਾਸਤਿਗੁਰਕਾਹੇਸਿ

ਖਜੋਨਰਮ ਖਿਤਹੋਈ ਤਿਸਕੋ ਬਿਸਟਕਹਿਤੇਹਾ ਜੋਕੀਰਾ
 ਖਿਤਹੋਈ ਤਿਸਕੋਤੇਜਸਕਹਿਤੇਹਾ ਜੋਨਰੀਈ ਖਿਤਹੋ
 ਈ ਤਿਸਕੋ ਪਗਕਹਿਤੇਹਾ ਤਿਨਪਕਰਈ ਖਿਤਏਕਸੁ
 ਰਧਹੋਈ ਏਜੋਦਿਸਹੋ ਤਿਸਕੋਜੋਪਾਲਟਕਰਨਟਾਲਹੋ
 ਤਤਸੇਕਹੀਏਵੈਸਟਨਗਈਸਗਾਹਰਕਹੀਏਦੇਹਾਗਾਰਬ
 ਕਹੀਏਤਤਸੇਕਹੀਏਹਰਨਗਾਰਬਈਸਗਾਈਸਰਕਤੀ
 ਏਸਰੇਟਰਕਹੀਏਤਤਸੇਕਹੀਏਈਸਟਰਈਸਗਾਤਾਸਤੀ
 ਗਾਰਕਹੀਸਿਖਜੀਟਈਸਰਪਦ੍ਰਿਸਟਤੁਕਹਿਤੇਹਾ
 ਜੁਸੇਏਕੋਥੋਥਕਨਮਪ੍ਰਮਸਾਲਹੋਮਰਟਸਤੀਕਨਮਰ

ਜੇਵੇਚਾਰਕਰਦੇਖੀਏਨਕੋਈਧਮਸਾਲਹੋਅਕਨਕੋਈਗੁ
ਮਹੰਏਕਲਕਤੁਮੀਟੀਹੋ।ਤਿਸਪਦਾਦ੍ਰਿਸਟਾਂਤੁਏਹੋ।ਏ
ਕਹੇਹਕਨਮਜੀਟੁਹੋ।ਰਸਰਬੁਏਹਕਾਨਮਈਸਹੋ।ਜੇ
ਦ੍ਰਿਚਾਰਕਰਦੇਖੀਏਨਕੋਈਜੀਟੁਹੋਨਸਾਰੇਈਸਹੋ।ਸਰ
ਬਤਤੁਪਹੋ।ਅਗਿਤਗਸੁਭਾਸੁਭਨਈਸਲਜੀਟਾਏਕ
ਤੁਸਰਬਤਮੇਨਨਕਸਰੁਕੀਟਾ॥੦੫॥੦॥੦॥੦॥੦॥੦॥੦॥੦॥
॥ਓਸੰਤਿਗੁਰਪਸਾਹੀ॥ਅਥਦਿਖਜੈਕੋਅੰਗਸਰਦੁਨਏ
ਖਸਨੇਪੁਨਨੇਨੇਜੀਭਿਅਸਪਨਾਸਕਾਬਲਗੁਣਾਖਾਏ
ਦਿਟੀਸਲਪਾਵੈਪਾਵੈਬਿਨਹੀਹਥਿਸਮੇਰੇਤੁਲਾਓਹੇਪਦ
ਵਿਖੰਜਲਾ ਮਨ ਹਿਕਾਰ ਬ੍ਰਹਮਾ੪੬

ਮੁਤ ਨਿਦੇ ਕੋ ਬਿਚਰਤ ਤੀ ਨ ਲੋਕੇ ਮੇਰੇ ਨ ਸਿੰਦਰ ਹਾਸ ਕਰੇ ਸੁਨਹੀ
 ਸੀਸ ਚਗੇ

ਮਾਨੀ ਰੁਲੀ ਰਾਤੁ ਪਾਹਾ ਰਥੇ ਖੋਲਾ ਅੰਧਾ ਤੀ ਨ ਲੋਕ ਕੇ ਦੇਖੇ
 ਅਤੁਰ ਦਿਸਦੇ

ਬੋਹਰਾ ਸਨੈ ਬਹੁ ਬਿਪਨਾਉ ਨ ਕਟਾ ਸਕਾ ਲਕੀ ਸੇਵੇ ਗੁਗਾ ਕ
 ਲੋਕ ਬਾਨੀ ਨਾ ਸਨੈ ਤੀ ਨ ਲਜਾ ਤੇਰਤ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕ ਬਾਣੀ

ਰੇਹ ਬਹੁਤ ਸੀ ਬਾਹਾ ਟੁਰਾ ਪਕਰ ਓਠਾਵੇ ਪਰ ਬਤ ਪਿਗਲ ਕਰੇ
 ਤੇਰਤ ਬ੍ਰਹਮ ਚਰਜਾ ਜੁਆ ਤੇਰਤ ਹੋਰ ਤਿਨ ਗੁਣ ਬਾਹੁ

ਨਿਰਤ ਹਿਥਾਸਾ ਜੋ ਕੇਈ ਜਾ ਕੇ ਮਰ ਬਾਣੀ ਚਾਹੇ ਸਿੰਦੁ ਸੇਈ ਪਾਏ ਸ
 ਏ। ਕੀ ਬਹੁ ਕੇ ਨੀਰਾ ਗਿਲ ਬੁਠੀ ਸਿਧੇ ਖਾਏ ਮਾਘ ਨੈ ਸਿਆਸਾ

ਅਸਧਾ ਮਨਾ ਸੁਪ ਬਧੀ ਸੀਸਾ ਜੀਅਤਾ
 ਮਛਰੀ ਮਾਗਨ ਮਹਿ ਸਖ ਪਾਏ ਓਜਲ ਮੇ ਬਹੁ ਤੇਰਤ ਬਿਹਾਲ

ਸਧਾ ਮਨਸਾ ਅਚਾਹਾ ਤਿਥੀ
 ਪਿਗਚ ਤਿਓ ਪਰ ਬਤ ਕੇ ਓਪਰੀ ਮਤ ਕੇ ਦਖਤੁ ਗਨੈ ਕਾਲਾ ਜਦੇ

ਤਿਨ ਗੁਣ ਹੋਤੁ ਹੋਰ ਜਾਤਿਅਾ ਜੀਵਨਾ ਕਤਾ
 ਅਨੁ ਰੋਹੇ ਸੇ ਜਾਨੈ ਸਿੰਦੁ ਅੰਸਾ ਓਲਟਾ ਖਾਆਲਾ ਬੀਏ ਮਹੀ
 ਬ੍ਰਹਮ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾ

ਸਮੁਦ੍ਰਸਮਾਨੇ ਗਾਈ ਸਹਿ ਸਮਾਨੇ ਮੇਰ ਪਾਨਿ ਮਾਹੇ ਤੁਥ ਕਾ ਤੁਥੀ ਪਾ
 ਸੀਸਾ ਭੁਗਤੀ ਤੁਹਾ ਪੇਸਾ ਨਾਇਆ
 ਹਿਨਤਰਤਨਾ ਲਗੀ ਤੁਹਾ ਤਿਨ ਭੇਕ ਮੈ ਭਇਆ ਤੁਮਾ ਸਮਾਜ ਕੀ
 ਰਿਦੇ ਕਮਲਾ
 ਉਸ ਗਲ ਅੰਧੇ ਗਾਮਰ ਪਰੇ ਇਸੇ ਅਰਥੇ ਪਾਏ ਸਿਦ੍ਹ ਕੇ ਹੋ ਜਬੁਦ
 ਜਗਤਾ ਅਰਾਏ ਸਗਲਾ ਰਾਵਲ ਕੇ ਬੁਧੀ ਤੇਰੇ ਤੁਹਾਨ
 ਮੰਟੇਗ ਅਫਰੀਬ ਗਲਾ ਕੇ ਗਹਿ ਪਾਇਓ ਭਾਸੇ ਖਾਇਓ ਰਾਹੇ ਸਾਖ
 ਸਧਮਨ ਸਾ ਸਧਮਨ ਸਧਮਨ
 ਸਦੇ ਪਰ ਰਬੁ ਲਈਆ ਖਾਈ ਤੁਕੇ ਦੇਹਿ ਉਸਿਤਾ ਪਾ ਬੇਟੀਆ ਪ
 ਅਭਿਗਮਾ ਸਾ ਦੁਹਮਤੀ
 ਨਿਆਰੀ ਪਾਈ ਬੁਟੇ ਪਾਇਓ ਭਾਸਾ ਪਨਾ ਬਾਪ ਸਿਦ੍ਹ ਕੇ ਹੋ ਸਨ ਰੇ ਸਿਤੇ
 ਮਾਤੁਲਾ ਦੇ ਪਾਸ ਮਾਤੁਲਾ ਭਿਅਨ ਸਰੀਅਰੁ ਮਾਨ
 ਤਿਨ ਕੇ ਕਈ ਪਨ ਨਾ ਪਾਪਾ ਦੇਹੁ ਮਾਰੀ ਤੇ ਦੇਹੁ ਲਪਠਾਇਓ ਦੇਹੁ ਲਮੀ
 ਅਤਮਾ ਅਭਿਅਨ ਸਰੀਰੁ
 ਤੇ ਪਗਾਇਓ ਦੇਹੁ ਸਿਪਰਾ ਭਓ ਪਦੇ ਸਦ੍ਰਸ ਗਓ ਭਗ ਜਾ ਕਰੇ ਰੰਕ ਕੀ
 ਸਦ੍ਰਸ ਆਤਮਾ ਚਿਤਾ ਤੰਕਣ ਬਬੇਕ ਜਾਇ

ਬਿਪਿਅ ਪੁਤ੍ਰ ਪਿਤਾ ਇਕ ਜਾਓਤ ਨੇ ਪਰਖੇ ਨ ਕੀਟੇਟਾ ਸਿੰਦੂ
 ਨਿਰਗੁਣੁ ਅਸਰੀਸ ਪਟਾ
 ਕਹਿਸੇ ਪਤ੍ਰਤੁ ਗਿਆਨਿ ਜੋ ਕੇਓ ਜਾ ਕੇ ਜਾਨੇ ਕੇਟਾ ਕਟਲਾਹੀ
 ਤੇਯਾ ਏਓ ਪਾਜਿਓ ਪਾਨੀ ਮਹਿ ਤੇਓ ਪਾਜਿਓ ਸਗਾ ਸੁਰਮਾਹਿਤੁ
 ਪ੍ਰੇਮਾ ਪ੍ਰੇਮਾ ਭਿਯਾਨੁ ਭਿਯਾਨੁ
 ਓਪ ਜੀਸੀ ਤੁਲਤਾਸੀ ਤੁਲਤਾ ਮੇਸ ਪਰੁ ਪਰਾ ਭਿਯਾਨੁ ਪ੍ਰੇਮਾ
 ਸਾਂਤੀ ਸਾਂਤੀ ਬੁਧਾਅਨੀਦਾ ਤਤੁ ਫਿਸਣਾ
 ਇਨਾ ਕਬਹੂ ਸਟਾਏ ਨਹ ਸਨਿ ਕਟਿਨਾ ਦੁਗਾ ਸਿੰਦਰ ਕਹਿਸੀ
 ਜਹਿ ਯਿਓ ਜੀਯਾ ਰਤੀ ਜਾਨੇ ਕਰੁ ਪਿਸਚਤਿ ਓਥੂ
 ਮਾਏ ਓਪਾਰ ਰੁਚ ਰਿਓ ਪਨਹੁ ਕੀ ਪੀਠ ਥੋਲਹੁ ਫਿਓ
 ਰਜੇਗਾਏ ਗਿਆਨ ਸਤਗੁਰੁ ਸਤਗੁਰੁ
 ਸਿਟ ਕੇਓ ਪਸੰਦ ਮਾਏ ਥਿਓ ਅਪਨੀ ਰੀਠ ਦੇਵੁ ਚਤ੍ਰਿਓ ਪਾਤੀ
 ਤਮਗਾਏ ਜੀਵਨਾਤਮਾ ਪ੍ਰੇਮਾਤਮਾ

